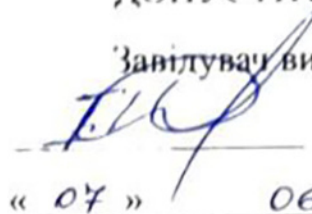

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН
КАФЕДРА МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН
ТА СТРАТЕГІЧНИХ СТУДІЙ

ДОПУСТИТИ ДО ЗАХИСТУ

Завідувач випускової кафедри

 Ніна РЖЕВСЬКА

« 07 » 06 2024 р.

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

ВИПУСКНИКА ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ БАКАЛАВРА
СПЕЦІАЛЬНОСТІ 291 «МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ
СУСПІЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ ТА РЕГІОНАЛЬНІ СТУДІЇ»
ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЇ ПРОГРАМИ
«МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ»

Тема: «КОМУНІКАЦІЙНИЙ ЧИННИК ЗМІЦНЕННЯ ПОЗИЦІЙ
АНГЛОСАКСОНСЬКИХ ДЕРЖАВ У ПРОТИСТОЯННІ З КНР В ОКЕАНІЇ»

Виконавець: здобувач вищої освіти 4 курсу, 407 групи, Ворона Антон Михайлович

Керівник: кандидат політичних наук, доцент Мороз Андрій Сергійович

Нормоконтролер:

Андрій МОРОЗ

КИЇВ 2024

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. РЕТРОСПЕКТИВНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ РОЛІ КОМУНІКАЦІЇ В СПІВПРАЦІ МІЖ АНГЛОСАКСОНСЬКИМИ ДЕРЖАВАМИ ТА ЦІЛЕЙ КНР В ОКЕАНІЇ	7
1.1. Політично-культурна комунікація в рамках Співдружності націй.....	7
1.2. Військова та розвідувальна комунікації англомовних альянсів AUKUS та UKUSA.....	15
1.3. Геополітичні інтереси Китайської Народної Республіки в Океанії.....	23
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ КОМУНІКАЦІЙНОЇ СКЛАДОВОЇ В РАМКАХ СУЧАСНОГО ПРОТИСТОЯННЯ МІЖ АНГЛОСАКСОНСЬКИМИ ДЕРЖАВАМИ ТА КНР В ОКЕАНІЇ	29
2.1. Контент-аналіз зовнішньополітичних комунікацій учасників протистояння....	29
2.2. Колективне військово-політичне стримування англосаксонськими державами геополітичних амбіцій КНР.....	44
РОЗДІЛ 3. МЕХАНІЗМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ КОМУНІКАЦІЙ МІЖ АНГЛОСАКСОНСЬКИМИ ДЕРЖАВАМИ ТА КНР В ОКЕАНІЇ	57
3.1. SWOT-аналіз комунікаційної стратегії англомовних держав щодо протистояння з КНР в Океанії.....	57
3.2. Торгово-економічна противага англосаксонського світу Китаю в Океанії.....	62
3.3. Сценарії розвитку співпраці англосаксонських держав та КНР в Океанії.....	69
ВИСНОВКИ	74
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	79
ДОДАТКИ	89

ВСТУП

Актуальність дослідження. Англосаксонська модель комунікацій завжди вирізнялася стійкими політично-культурними, військовими та торгово-економічними зв'язками, що підкріплюється сучасними позиціями цих держав на міжнародній арені. В традиційному баченні англосаксонський вимір початково мав дефініцію співпраці США та Британії. Однак після досягнення статусу «Домініону» таких провідних заморських територій як Австралія, Канада та Нова Зеландія у складі вже колишньої Британської Імперії, феномен англосаксонської комунікації почав набувати нової сили, а по завершенню Другої світової війни набув абсолютної форми в образі численних комунікаційних об'єднань цих держав. Таким чином, основою сучасного англосаксонського світу є Австралія, Великобританія, Канада, Нова Зеландія та США.

Співдружність Націй, як майданчик культурно-політичної співпраці, є прикладом чи не найкращого з сучасних утворень, що об'єднує країни колишньої Імперії в прагненні досягнення процвітаючого світу в різних сферах людської діяльності. Особливе місце у співпраці держав англосаксонського виміру завжди посідала поглиблена військова комунікація. Військові зв'язки та потенціал в межах англосаксонського світу відіграли безпрецедентну роль в таких міжнародних війнах і конфліктах як Перша та Друга світові війни, зокрема Тихоокеанська війна, Війна в Затоці та Іраку, міжнародна війна із тероризмом в Афганістані, сучасна міжнародна морська криза в Аденській протоці та інших схожих подіях та кампаніях. Англійська торгово-економічна співпраця хоч і переживає бурхливий розвиток в умовах сучасного ліберального світоустрою, проте вже має значні досягнення в образі потужної угоди про Всеохоплююче та Прогресивне Транс-Тихоокеанське партнерство.

Сучасне значення Океанії в геополітичному протистоянні сформувалося ще в минулому столітті. Президент США Франклін Рузвельт так охарактеризував американському суспільству стратегічне значення Океанії протягом війни на Тихому океані: «в той час як ці острови виглядають як маленькі плями на більшості мап, насправді вони формують величезний простір стратегічного значення» [35].

Президент США Ф. Рузвельт ще в 1940-х роках визначив регіон Океанії ключем до перемоги у тихоокеанській кампанії Другої світової війни, і з тих пір стратегічне значення тихоокеанських островів аж ніяк не зменшилося, а тільки дедалі зростає в контексті сучасних геополітичних викликів в регіоні із піднесенням нової глобальної сили в обличчі Китайської Народної Республіки.

Саме тому останні роки держави англосаксонського табору та їх союзники дедалі частіше впроваджують нові формати кооперації з метою поглиблення комунікацій між ними задля ефективної протидії зростаючій силі КНР та одночасно підтримці стабільного миру та розвитку в регіоні. Протистояння із Китаєм певною мірою є випробуванням для стійкості англосаксонських історичних комунікацій в умовах сучасних непростих реалій, як руйнації світоустрою, так і тенденціям, і засадам, що притаманні становищу своерідної геополітичної гри в Океанії та в світі загалом.

Актуальність дослідження також полягає в тому, що зазвичай дослідження геополітичного протистояння в Тихому океані виражається через класичні напрями та підходи, що мало враховують комунікаційну складову реалізації стратегічних планів залучених держав. Представлена кваліфікаційна робота покликана висвітлити роль комунікаційних форматів у протистоянні, а також об'єднати окремі групові та односторонні підходи зовнішньої політики досліджуваних держав в одну єдину колективну відповідь англосаксонського світу зростаючому впливу Китаю в Океанії.

Серед зарубіжних науковців які досліджували різні сфери комунікацій англосаксонських держав у їх співпраці в Океанії можна виділити наступних: політологиня Мері Маргарет Болл канадського Університету Британської Колумбії, професор Гамбургського університету Д-р. Патрік Кьольнер, професор Університету Аделаїди Джоанна Волліс, Д-р. Мег Кін Інституту «LOWY», професор Дерек Макдугалл Університету Мельбурна. Серед вітчизняних науковців, які досліджували дотичні до поставленого питання теми, варто виокремити: доктора економічних наук Сергія Корсунського та співробітників Інституту Всесвітньої історії НАН України Сергія Толстова, Ігоря Хижняка, Андрія Мартинова, Ігоря Ветринського та Марину Бондарець.

На наш погляд, в національній науковій та практичній думках надається недостатньо уваги та значення тихоокеанському вектору діяльності табору англосаксонського держав. З наукової та практичної точки зору, представлена тема кваліфікаційної роботи є актуальною в контексті сучасних міжнародних викликів, оскільки увага усього світу прикута до подій, що відбуваються у всьому Індо-Тихоокеанському регіоні, та розкриття на національному рівні значення Океанії і її суб'єктів, та ідеологічних таборів, які змагаються за власні світогляди майбутнього не тільки регіону, а й світу.

Метою кваліфікаційної роботи є вивчення значення комунікаційного чиннику в зміцненні позицій держав англосаксонського світу в рамках їх протистояння із Китайською Народною Республікою в Океанії.

Об'єктом дослідження є протистояння між державами англосаксонського табору та Китайською Народною Республікою в Океанії. **Предметом** – значення комунікаційного чиннику в зміцненні позицій держав англосаксонського світу в протистоянні із Китайською Народною Республікою в Океанії.

У кваліфікаційній роботі постають наступні **завдання**:

- Дослідити сутність та особливості політично-культурних комунікацій англосаксонських держав в рамках Співдружності Націй;
- Виокремити значення військової та розвідувальної комунікації англосаксонських держав в межах діяльності альянсів AUKUS та UKUSA;
- З'ясувати цілі Китайської Народної Республіки в Океанії;
- Провести контент-аналіз зовнішньополітичних комунікацій англосаксонських держав та КНР в рамках їх протистояння в Океанії;
- Проаналізувати сучасні засади комунікаційних чинників стратегій та підходів до колективного військового-політичного стримування КНР англосаксонськими державами в Океанії;
- Розробити SWOT-аналіз комунікаційних стратегій кожної із держав англосаксонського табору по відношенню до їх ролі у спільному протистоянні із активністю КНР в Океанії;

- Визначити сутність торгово-економічної противаги англосаксонських держав відповідній активності КНР в Океанії;

- Побудувати сценарії подальшого розвитку співпраці та відносин між англосаксонськими державами та КНР в розрізі протистояння за Океанію;

Методи дослідження, які були використані під час написання кваліфікаційної роботи:

- Контент-аналіз – було обрано та проаналізовано контент зовнішньополітичних комунікацій та діяльності англосаксонських держав згідно даних сайтів Міністерств Зовнішніх Справ та Міністерств Оборони досліджуваних англосаксонських суб'єктів, а також детально проаналізовано два інформаційні агентства South China Morning Post та The Diplomat;

- SWOT-аналіз – проаналізовано засади комунікаційної стратегії англосаксонських держав щодо їх задіяння в Океанії, а саме сильні та слабкі сторони, можливості та загрози;

- Метод побудови сценаріїв – був використаний аби розробити 3 детальні сценарії подальшого розгортання подій у протистоянні між сторонами в Океанії, а саме базовий, оптимістичний та песимістичний;

Апробація результатів кваліфікаційного дослідження була представлена на Всеукраїнській науково-практичній конференції «Дипломатія в міжнародних відносинах: сучасні виклики та перспективи» (2024 рік, м. Київ); на XXIV Міжнародній науково-практичній конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «ПОЛІТ. Сучасні проблеми науки» (2024 рік, м. Київ); на XV науково-практичній конференції «Національні економічні стратегії розвитку в глобальному середовищі» (2024 рік, м. Київ).

Структура дослідження. Робота складається зі змісту, вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків.

РОЗДІЛ 1

РЕТРОСПЕКТИВНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ РОЛІ КОМУНІКАЦІЙ В СПІВПРАЦІ МІЖ АНГЛОСАКСОНСЬКИМИ ДЕРЖАВАМИ ТА ЦІЛЕЙ КНР В ОКЕАНІЇ

1.1. Політично-культурна комунікація в рамках Співдружності націй

Модель англосаксонських комунікацій характеризується багатьма напрямками діяльності, зокрема в політично-культурній, безпековій, військово-розвідувальній, торгово-економічній сферах тощо. Першою серед стійких комунікацій англосаксонського табору на думку спадає настільки ж стара, як і сам англосаксонський вимір, політично-культурна комунікація. Контакти в політичній та культурній сферах посідають один з провідних напрямів в функціонуванні та об'єднанні сучасної англосаксонської спільноти. Одним з проявів сучасної політично-культурної комунікації є феномен світової історії та англосаксонського виміру – «Співдружність націй» (далі СН). Ця організація виступає наймасштабнішим майданчиком для кооперації між країнами колишньої Британської Імперії, і саме вона буде однією з основ протягом усього дослідження впливу комунікаційного чинника на зміцнення сучасних позицій англосаксонських держав в Океанії [27].

Тему політично-культурних комунікацій англосаксонського виміру, їх роль у зміцненні співпраці цих держав в рамках Співдружності Націй та її вплив на розвиток Океанії досліджували такі науковці, як канадські політологиня Мері Маргарет Болл Університету Британської Колумбії [16] та професор Фемі Джеймс Колапо Університету Гелф провінції Онтаріо [40], польський професор Міхал Марчін Коберецький Університету Лодзі [49] та австралійський професор Дерек МакДугал Університету Мельбурна [55].

Сутність Співдружності націй полягає в добровільному об'єднанні суверенних держав переважно англомовного світу, яка базується на ідеях підтримування історичних політично-культурних зв'язків між країнами колишньої імперії,

принципах практичної співпраці заради різнобічного процвітання, і врешті визнання британського монарха як символічного глави Співдружності з місією об'єднувати народи на шляху розвитку до спільного майбутнього. Співдружність Націй – це організація, діяльність якої охоплює зони майже по всьому світу. Регіон Океанії, також відомий як «Синій континент», представлений нижче на рисунку 1.1. – одна з таких зон. Тут розташовані 11 з 56 членів асоціації, зокрема вже названі провідні члени англосаксонського табору – Австралія та Нова Зеландія [27].

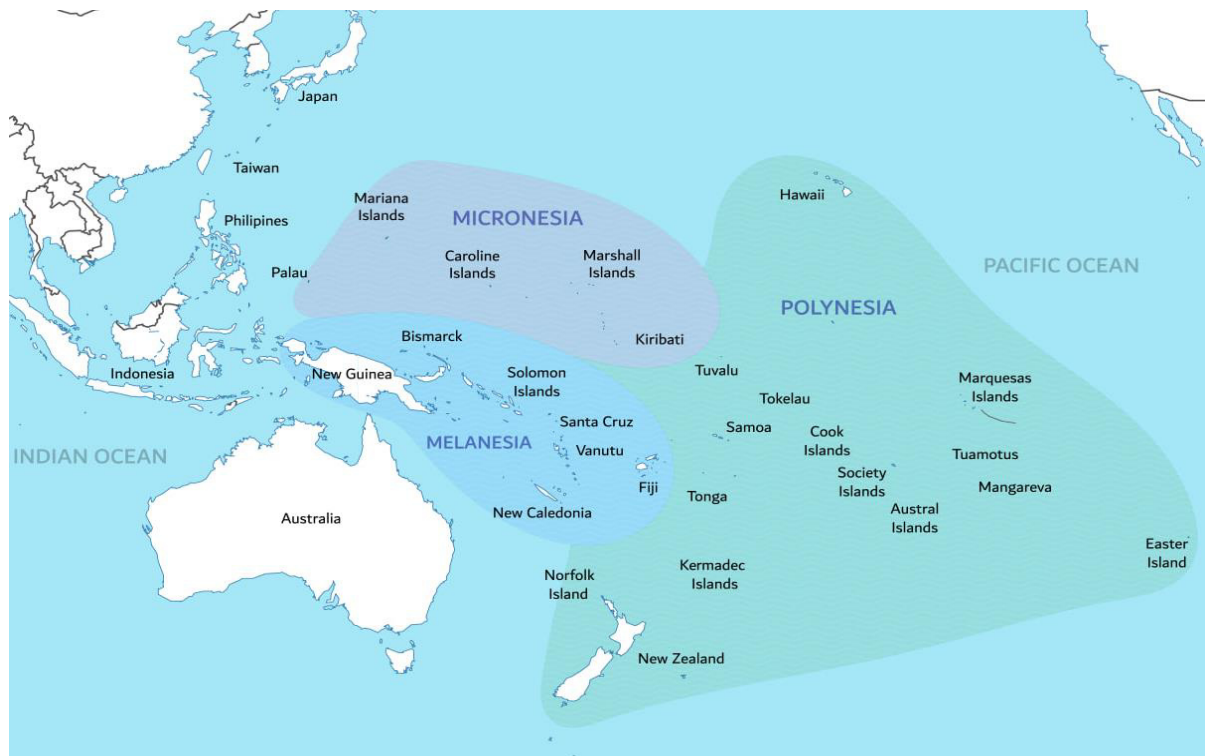

Рис. 1.1. Мапа Океанії та розташованих в її межах острівних країн (зокрема членів Співдружності націй) [30]

Загалом тихоокеанські країни-члени асоціації представлені майже усіма географічними частинами Океанії. Серед них: Папуа Нова Гвінея, Фіджі (її членство було призупинене в 2009 році через внутрішньо-політичну кризу та відновлене в 2014 році), Соломонові острови та Вануату є частинами «Меланезії»; Кірібаті та Науру відносяться до «Мікронезії»; а Самоа, Острови Кука (неформальний член асоціації), Тонга та Тувалу – до «Полінезії». Таким чином арена Співдружності націй функціонує в по всій Океанії. Неформально сюди також можна додати й США, оскільки їх заморський штат Гаваї лежить на периферії Полінезії та Півночі Тихого океану, тер. Гуам – в західній частині, а також острів «Американське Самоа» на півдні. А отже

можна стверджувати, що загалом англосаксонські держави мають політичні позиції по всій Океанії [27].

Перші етапи розвитку та піднесення молодих острівних держав Океанії відігравали великі держави, зокрема минулі метрополії, що детально висвітлено в дослідженні М.М. Болл «Регіоналізм і Тихоокеанська Співдружність» від 1973 року. Так протягом 1950-1970-х років минулого століття з під нагляду та протекторату Австралії, Британії та Нової Зеландії вийшла низка острівних держав, та набула статусу членів Співдружності Націй. На початкових етапах розвитку острівних країн Співдружність націй відіграла значну роль в формуванні унікального шляху та моделей розквіту в політичній та економічній сферах. Власне, завдяки фінансовим внескам Австралії, Британії, Канади, Нової Зеландії та окремо США, і політичній волі з метою підтримки молодих країн, поступово були поступово створені низка майданчиків для кооперації та комунікації [16]. Серед них:

- Південно-тихоокеанський форум (ПТФ), який став першим майданчиком для обговорення нагальних викликів в Океанії, проте на перших етапах не відрізнявся позиціонуванням політичної сили в острівних країн (через їх юність регіональні великі держави – Австралія та Нова Зеландія – контролювали цю сферу, що було затверджено Канберською угодою від 1947 року), що невідворотно викликало в острівних урядів відповідні реакції та прагнення особисто приймати політичні рішення. Нині розширено перейменованій у Форум Тихоокеанських островів (ФТО) повноправними членами якого є 18 країн Океанії та статус партнер по діалогу закріплений за 21 актором міжнародних відносин, зокрема за усіма членами англосаксонського табору [16, с. 240];

- Південно-тихоокеанська Комісія (ПТК), яка малу ту саму проблему, що й ПТФ – частково контролювалася великими державами, проте вже не тільки Австралією та Новою Зеландією, а й колишніми метрополіями та іншими великими державами таким як США, які бажали зберегти політично-військову присутність та статус Океанії в умовах Холодної війни. Єдиною країною співдружності, яка не стала членом ПТК була і є Канада. Загалом комісія переважно займалася питаннями економічного розвитку регіону, проте не виявилася достатньо ефективною через вже зазначені

штучні перешкоди політичного характеру. Нині цей міждержавний орган перейменований у Секретаріат Тихоокеанської спільноти (СТС) [16, с. 236];

- Рада Тихоокеанського економічного співробітництва (далі РТЕС) (спочатку мала назву Семінару Тихоокеанського співтовариства) – стала останнім з коопераційних форматів періоду становлення регіональної політики в Океанії, яка була заснована у 1980 році за ініціативи Австралії та Японії. На відміну від попередніх організацій, РТЕС охопила не тільки країни Океанії, а ще й інші країни Азіатсько-Тихоокеанського регіону; також вона мала неофіційний (неформальний) статус діяльності, що дозволяло вирішувати економічні питання та інші нагальні потреби учасників об'єднання вільно від формальних процедур та обмежень державної політики [8, с. 55].

Ці міжурядові майданчики хоч і не без традиційних викликів, непорозумінь, розбіжностей в баченні розвитку Океанії дозволили молодим країнам скооперуватися в спільних зусиллях на шляху розвитку, а великим державам, переважно членам СН – залишити власний слід у розбудові нової регіональної політики та мережі комунікацій в Океанії [16, с. 235-247].

Окрім встановлених регіональних міжурядових комунікацій, слід також зазначити про суттєвий вплив окремих багатосторонніх програм фінансованих Секретаріатом Співдружності націй, а саме: навчальна програма Співдружності; медичні програми Співдружності; Програма про технологічне співробітництво Співдружності та Фонд технічного співробітництва Співдружності, внески в який активно робили усі розвинені держави англосаксонського табору. Ці програми поступово пов'язували країни-споживачі із великими Англломовними державами та відповідно розбудовували нову стадію двосторонніх та багатосторонніх відносин. На цьому етапі особливо великими внесками в зазначені програми вирізнялися Велика Британія та Канада (30/40% відповідно); Австралія та Нова Зеландія, як регіональні актори, мали ширші можливості та концентрували свою увагу на островах, до яких вони мали безпосереднє різноступеневе відношення як до прикладу Папуа-Нова Гвінея або Острови Кука відповідним чином. Не можна відкидати й ролі США, яка завдяки двом власним територіям в Океанії мала повне право приймати участь в

регіональних справах. Будучи не членом Співдружності націй, США переважно робили внески через фонд ООН UNAID, який складав суттєву підтримку острівним країнам на рівні зі Співдружністю. Звичайно США також безпосередньо вкладала значні фінанси в різні острівні країни, зокрема в членів асоціації [16, с. 249-250].

Отже, «велика четвірка» англосаксонських держав Співдружності Націй та США від початку пост-колоніального періоду в Океанії визначили вкрай важливим спільно діяти з метою злагодження зусиль у розвитку молоді тихоокеанської спільноти. На думку канадської політологині Маргарет Болл, саме це допомогло цим державам вибудувати фундамент та авторитет для майбутнього нарощування та розбудови комунікацій по всій Океанії [16, с. 253].

В культурному вимірі важливим є не тільки освітні та соціальні програми, а ще й оздоровчі, зокрема спортивні. Це в свою чергу підтверджується дослідженнями іншого канадського науковця Ф. Дж. Колапо та польського М. М. Коберецького [40, 49]. Так найбільш яскравим та захоплюючим чинником у розвитку комунікацій між англосаксонськими націями та іншими англومовними країнами асоціації є «Ігри Співдружності» (IC) – міжнародні мультиспортивні змагання, які проводяться раз на чотири роки серед спортсменів країн Співдружності Націй. Це такі собі Олімпійські ігри англومовного світу. І як у випадку із Олімпіадою, спорт в Співдружності покликаний об'єднувати народи, але й при цьому зберігати змагальний дух між учасниками на дружній основі [49]. Ігри Співдружності також приносять колосальні інвестиції, що допомагає в розвитку відповідної інфраструктури в країнах, де визначається проведення наступних спортивних заходів. Більш того, на думку Стюарта Мюррея, експерта авторитетного Австралійського аналітичного центру «Інститут LOWY», спорт має «супер силу» та відіграє чи не найпровіднішу роль в регіональній політиці в Тихому океані. Цій думці сприяли останні спортивні події, що відбулися на теренах Океанії, серед яких не тільки міжнародні турніри з футболу, чи крікету, а й регіональні Тихоокеанські ігри, останні з яких пройшли в листопаді-грудні 2023 року на Соломонових островах [57].

Говорячи безпосередньо про комунікаційну складову організації процесу «англумовної олімпіади», то вона відбувається в рамках проведення спеціальної

Генеральної Асамблеї Співдружності, де шляхом дискусій та подальшого загального голосування обираються члени Федерації ігор Співдружності (ФІС). Остання така асамблея проводилася в Сінгапурі у 2023 році, де рішенням заходу було назначено представника від Сполученого Королівства (Вельс, Британія) на посаду Президента Федерації; віце-президентом став кандидат від Островів Кука; а одним з регіональних віце-президентів – від Австралії. До того ж Океанія має власне представництво в спортивному комітеті Федерації. Відповідно із оновленням складу в рамках ФІС і відбувається наступний етап співпраці та комунікацій між представниками регіонів та керівництвом організації [26].

Вибороти право приймати в своїй теренах захід такого масштабу – завжди було великою честю для будь-якої з країн. Незважаючи на те, що за всю історію Ігри Співдружності переважно проводилися на теренах великої англійської четвірки: Австралія – 5 разів, Великобританія – 7 разів, Канада – 4 рази, та Нова Зеландія – 3 рази; а серед міст острівних держав, лише карибський Кінгстон на Ямайці приймав ІС аж у 1966 році, у Тихоокеанській спільноті Співдружності є всі перспективи повторити подвиг Ямайки в найближчі десятиліття [26]. Генсек Співдружності нещодавно підтвердила, що тихоокеанське Самоа яка вперше з-поміж інших малих острівних країн Океанії прийматиме на своїх теренах у жовтні 2024 року наступну зустріч голів урядів держав Співдружності націй [64]. Не виключно, що за такого курсу в найближчому майбутньому серед країн Океанії вперше Ігри Співдружності можуть бути проведені для початку в умовних Фіджі або Папуа-Новій Гвінеї. Це в свою чергу матиме потужні політичні, економічні та культурні преференції; збільшення уваги до мирного та процвітаючого розвитку острівних держав, питання зміни клімату; та врешті решт це об'єднуватиме та мотивуватиме океанічні спільноти в непрості для них часи. Канадський та польський колеги загалом сходяться, що спортивна політика та дипломатія Співдружності Націй являє потужний феномен глобального врядування та культурне єднання держав англійського виміру завдяки спорту, що відповідно має суттєвий вплив на їх постать в Океанії [40, 49].

Політичний клімат та темпи розвитку Тихоокеанської Співдружності, яким курували Австралія, Нова Зеландія та США завжди віталися Британською стороною.

Попри часткову, проте довготривалу відсутність протягом 3-4 десятиліть поспіль Великобританії в справах тихоокеанської спільноти, роль Британії в розвитку океанічної Співдружності залишалася значною. Із наростанням євро-скептицизму в Сполученому Королівстві, суттєвих геополітичних змін по всьому світу та в решті бажанням відновлення «втраченої величі» було взято курс на традиційні для Британії вектори розвитку, зокрема Тихоокеанський. В розрізі цього слід виокремити надзвичайну роль фінансованого урядом Великої Британії «Проекту Рівності Тихоокеанської Співдружності» (ПРТС), який було започатковано після зустрічі Голів урядів країн Співдружності в 2018 році у Великій Британії [4, с. 29-30]. Присутніми на цій зустрічі лідерами було узгоджено «спільне комюніке, яке містило широкий спектр цілей, спрямованих на розширення реалізації програми щодо верховенства прав людини по всій Співдружності Націй. Зокрема, на підтримку цих зобов'язань Великобританія виділила приблизно 1,8 млн. фунтів стерлінгів на фінансування вже зазначеного «ПРТС». Проект Рівності Тихоокеанської Співдружності є складовою значних інвестицій Великобританії по всьому виміру асоціації, до яких підключаються й інші члени англосаксонського табору [61, с. 2].

Проект Рівності Тихоокеанської Співдружності – це ніщо інше, як практична імплементація політично-культурної комунікації, яка покликана гуртувати острівні країни навколо спільних ідеалів та розвивати фундамент до непорушної співпраці між Тихоокеанською спільнотою та великою англосаксонською четвіркою Співдружності націй. В рамках запуску та активного нарощування діяльності цього проекту 11 березня 2019 року (в урочистий день Співдружності) була також прийнята своєрідна комунікаційна стратегія візуального та освітнього характерів, яка ставила перед собою три головні цілі [61, с. 33]:

- Підвищення обізнаності у діяльності «ПРТС», досягнення сприяння спільній відповідальності та підвищенню підзвітності;
- Дослідження та розвиток синергії у налагодженні комунікації між феноменом прав людини та різноманітними культурами й релігіями притаманними тихоокеанським країнам;

- Розвиток освітніх ресурсів, спрямованих на підтримку різних інституцій, тематичних напрямів роботи, які є об'єктами діяльності проекту;

Станом на 2020 рік вже були досягнуті значні зрушення в усіх трьох пріоритетних цілях в рамках «ПРТС» в сферах розповсюдження медіа-ресурсів, підвищення обізнаності населення країн, освітній, політично-інституційні тощо. Окрім традиційних напрямів діяльності проекту в сфері прав людини, частина уваги цієї комунікаційної стратегії зосереджена на питанні змін клімату, що взагалі є центральним викликом для Тихоокеанської спільноти, який розглядають через канал зв'язку ФТО, а також на двосторонній основі. Програма компенсації викидів вуглецю, яка символічно стартувала 5 червня 2019 року (День навколишнього середовища), покликана стати певним хабом фінансових внесків міжнародних донорів, завдяки яким острівні країни можуть безперешкодно позбавлятися наслідків викидів карбону, користуватися доступом до екологічно-чистих технологій задля стабільного та безпечного розвитку. Загалом зміна клімату названа «однією з найбільших загроз для розвитку «прав людини» в регіоні в рамках комунікаційної стратегії ПРТС [61, с. 34-36].

Варто зазначити, що в контексті зростаючого впливу Китайської Народної Республіки в регіоні це також шлях утвердження важливості та стабільний розвиток прав людини та зокрема протидії загрози зміни клімату, питаннями яких комуністичний уряд Китаю безпрецедентно нехтує, що вже неодноразово висвітлювалося на прикладі його одіозної діяльності по всьому світу та врешті на теренах власної держави. Головною проблемою в цьому аспекті постає неусвідомлення загрози такої співпраці, затьмарених історико-культурними та соціально-політичними особливостями притаманних Синьому Континенту. Однак такі ініціативи, як Проект Рівності Тихоокеанської Співдружності, якраз має за мету шляхом м'якої комунікації розвінчати проблеми минулого заради безпечного та процвітаючого майбутнього на рівних засадах між учасниками проекту, якими є Тихоокеанська спільнота Співдружності Націй, окремі її члени та інші міжнародні донори зацікавлені у збереженні стабільного та мирного розвитку Океанії [61, с. 37].

Таким чином, можна стверджувати, що політично-культурна комунікація в межах Океанії є справді відчутною в сучасній співпраці між Англомовною четвіркою Співдружності та окремо США. З вказаного вище робимо висновок, що Співдружність націй відіграла велику роль як у становленні пост-колоніальної Океанії, так і на сучасному етапі посідає чи не центральну роль у різних сферах розвитку регіону. Комунікації між англосаксонськими державами загалом відбуваються на двосторонніх основах, на базі СН в рамках зустрічей голів, міністрів держав асоціації та його гілкових форматах (ФІС), а також регіональних органів, таких як ФТО або СТС, членами яких не тільки країни англосаксонського табору, а й секретаріат Співдружності націй в якості окремого актора міжнародних відносин. Вважаємо, що основою втілення прийнятих стратегічних планів та рішень в розрізі цих комунікацій є запровадження окремими країнами та участь у різноманітних соціально-культурних проектах та заходах, інвестиційних та фінансових програмах розвитку, спортивна дипломатія та заходи між суб'єктами політично-культурних процесів асоціації.

1.2. Військова та розвідувальна комунікації англомовних альянсів AUKUS та UKUSA

Військова та розвідувальна комунікації – це другий компонент реалізації співробітництва країн англосаксонського табору в рамках їх стратегій розвитку в межах Тихоокеанського регіону. В розрізі цього напрямку виділяються такі феномени військової та розвідувальної комунікації як англомовні альянси AUKUS та UKUSA відповідно. Обидва альянси мають своє особисте призначення в контексті сучасних викликів в Океанії та особливості розгортання власних операцій, а отже й комунікаційні процеси в обох форматах дещо відрізняються.

Зазначені типи комунікацій між англосаксонськими державами актуально висвітлені в роботах науковців, серед яких потрібно виокремити вже згаданого вище австралійського професора Дерека МакДугала Університету Мельбурна [55], поважного дослідника-науковця Центру Стратегічних та Міжнародних Досліджень Райлі Маккейба [42], Доктора Майкла О'Кіфа Університету Повітряних сил США [34],

Патріка Кьольнера Гамбургського Інституту Глобальних та Регіональних Досліджень [50]. Окремо важливу роль у формуванні наукових підходів дослідження розвідувального типу комунікацій UKUSA відіграють екс-співробітники відповідних структур, серед яких Джейк Харрінгтон [42].

Розпочнемо з найстарішого не тільки англосаксонського, а й загалом альянсу розвідувального призначення – UKUSA, або більш тепер відомого під назвою “П’ять очей”. Примітно, що до першого десятиліття 20-го століття уся інформація щодо існування цього альянсу була строго засекречена, і тільки у 2010 році Британська та Американська сторони офіційно визнали існування альянсу, опублікувавши документи угод про заснування UKUSA [73].

Згідно розсекречених даних, розвідувальний альянс було офіційно утворено після Другої світової війни на основі багатосторонньої угоди про співробітництво в галузі радіотехнічної розвідки (SIGINT), також відомої в інших тлумаченнях як «BRUSA» (Britain – USA) або вже згадане «UKUSA» (United Kingdom – USA). Однак варто зазначити, що прообраз сучасного розвідувального альянсу діяв протягом різних кампаній Другої світової війни перешкоджаючи розповсюдженню впливу відомої «Вісі зла» – Нацистської Німеччини, Фашистської Італії та Мілітаристської Японії. На цьому етапі англосаксонська комунікація ще мала первинний та двосторонній характер співпраці Великобританії та США. Тим не менш, в умовах бурхливих змін повсталого нового світопорядку по завершенню бойових дій виникла ідея, і навіть потреба у розширенні комунікаційного охоплення альянсу. В рамках проведеної спеціальної конференції «Розвідка Співдружності націй» 5 березня 1946 року відбулися дві знакові події. Першою стало підписання фундаментальної Британо-американської угоди про комунікаційну розвідку, яка утворила альянс UKUSA; другою стало досягнення домовленостей із іншими членами посталою англосаксонського табору – Австралією, Канадою та Нова Зеландією – про їх поступове приєднання до лаву альянсу протягом наступного десятиліття. Таким чином було утворено комунікаційну мережу 5-ти держав англосаксонського світу, яка активно функціонує сьогодні [2, с. 41].

Вже понад 70 років раніше секретний повоєнний союз п'яти англomовних країн був і є інфраструктурою спостереження з глобальним охопленням, і плинність часу не є проблемою для «П'яти очей», який залишається одним з найбільш гнучких, комплексних і далекосяжних розвідувально-шпигунських альянсів в історії. Згідно з розсекреченими документами від 1946 року, сфера діяльності альянсу «UKUSA» базувалася на наступних домовленостях: «сторони погоджувалися обмінюватися результатами операцій, пов'язаних з іноземними комунікаціями наступних видів: збором трафіку, отриманням документів і обладнання зв'язку, аналізом трафіку, криптоаналізом, дешифруванням і перекладом, отримання інформації про комунікаційні засади, діяльність, процедури та обладнання організації". Такою була початкова сфера застосування угоди та її амбіції [71].

На сучасному етапі його головним призначенням постає комунікація розвіданими між членами англосаксонського альянсу в таких сферах як «морський вимір», де для альянсу постає завдання стеження за дотриманням права вільного судноплавства, та й загалом за транспортуванням різних вантажів морем, що проходять через стратегічні морські комунікаційні шляхи; особливо це питання стосується нестабільних морських зон, таких як Південно-Китайське та Червоне море, Аденська та Оманські затоки тощо; приховані дії, збір розвідувальної інформації про людей (HUMINT), контррозвідка та відстеження ядерної активності окремих держав [71, 63].

До вже існуючих напрямів їх діяльності додалися такі новітні виміри як «аерокосмічна сфера», яка охоплює спостереження за випробуваннями балістичних ракет, зокрема Міжконтинентальні Балістичні Ракети (МКБР), розгортанням іноземних супутників і військовою діяльністю відповідних військово-повітряних сил «проблемних держав», таких як Китай, Іран, росія, КНДР та ін. Також одним з сучасних викликів для «П'яти очей» є відслідковування глобальної терористичної активності та незаконної торгівлі зброї зумовленої тими самими «проблемними режимами». В умовах сучасних викликів ці питання стають дедалі більшим джерелом занепокоєння для всіх п'яти членів англосаксонського альянсу, і співпраця між ними

у сфері розвідки має не просто важливе, а вирішальне значення для прийняття об'єктивних та швидких рішень урядами держав-учасниць альянсу [71].

Кожна з країн-учасниць відповідає за від 3-ьох до 5-ти регіонів та субрегіонів, таким чином охоплюючи майже увесь земний шар. Азіатсько-Тихоокеанський регіон – єдиний, де «П'ять очей» сходяться разом. Зокрема, США відслідковує територію Північного Китаю, росії та КНДР; Великобританія проводить моніторинг Гонконгу (як до, так і після передачі міста під управління КНР) та його навколишнього середовища; Канада стежить за китайсько-російсько-кндрівською взаємодіями та відповідає за розвідку в Східній Азії; Австралія спостерігає за Південним Китаєм та зоною Індокитаю; і Нова Зеландія поділяє зобов'язання свого сусіда по спостереженню в Південно-Східній Азії, а також контролює активність в Океанії [2, с. 42]. Однак регіональний поділ не означає, що сторони зобов'язані спрямовувати свої зусилля лише на ці регіони. Наприклад, якщо за Британією закріплена Європа або Близький схід, то вона не зобов'язана здійснювати моніторинг виключно цих вимірів. За відповідної потреби діяльність «як британського ока, так інших чотирьох очей» може бути спрямована в будь-яку частину світу [71].

Сучасна роль альянсу «П'ять очей» безумовно є багатогранною. Саме тому варто розуміти, яким чином відбувається комунікація між англосаксонськими державами в рамках UKUSA. Значну перешкоду в повноцінному охарактеризуванні цих проектів становить очевидний непрозорий і таємний вид діяльності розвідувального альянсу. Однак наявні дані дозволяють виокремити загальний характер чинника обміну контактами в середині альянсу. Головну роль у забезпеченні комунікацій «П'яти очей» із допоміжними структурами країн учасниць та найвищою верхівкою виконає своєрідний «об'єднаний комітет голів розвідувальних спецслужб» країн-членів. Його верхівка безпосередньо взаємодіє із такими провідними спецслужбами, як до прикладу із Федеральним Бюро Розвідки США, яке в свою чергу за внутрішньо-державними механізмами вже доповідає подану у регулярних звітах інформацію від UKUSA вищому керівництву держави. Наступним етапом слугують як двосторонні так і багатосторонні закриті зустрічі між представниками вищих кіл

держав-членів альянсу стосовно посталоного питання та механізмів його колективного вирішення [73].

«Всебічний погляд п'яти очей» нині направлений на протидію експансіоністській політиці Китайської Народної Республіки в Південно-Східній Азії та Океанії, як головного сучасного супротивника англосаксонського світу. В останні роки влада КНР окреслила чи не пріоритетним вектор розвитку контр діяльності в зонах АТР, зокрема в Океанії, що зумовлює відповідні реакції та дії збоку держав членів UKUSA. Китай не тільки намагається перехопити ініціативу у розбудові океанічної спільноти держав в англосаксонського табору шляхом традиційних політично-економічних пропозицій, а ще й військовими, і далеко не чесними й прозорими способами. У цьому напрямі між державами UKUSA та КНР спостерігається особливо запекле протистояння, що вже не раз ставало проблемою в і так непростих Англо-Китайських відносинах [2, с. 42]. І чим далі воно розвивається, тим явнішими стає діяльність «5 очей» та врешті англосаксонська розвідувальна комунікація.

Другим альянсом, який покликаний просувати військову комунікацію між окремими англосаксонськими державами в Тихоокеанському регіоні є трьохсторонній оборонний пакт, також відомий як AUKUS, сформований Австралією, Британією та США від 15 вересня 2021 року. Цей пакт прямо вважається інструментом стримування впливу КНР в Тихоокеанському регіоні та протидії зростанню його морських військового та ядерного потенціалів. Первинно пакт був покликаний надати допомогу Австралії, як ключовому союзнику Британії та США у регіоні, в розробці атомних підводних човнів. До того ж, угода AUKUS розглядалася як стратегічний крок у розвитку безпекової взаємодії між англомовними державами в Тихому океані та наступник попередньої угоди «ANZUS» від 1951 року між Австралією, Новою Зеландією і Сполученими Штатами, яка фактично вважається припиненою через неядерний статус та принциповість Нової Зеландії на фоні ядерних випробувань в регіоні у минулому столітті [13].

З самого початку свого запуску для реалізації партнерства AUKUS були задані такі основні напрямки:

- **Підводні човни:** В рамках AUKUS Австралія має якнайшвидше отримати підводні човни зі звичайною ядерною зброєю, дотримуючись при цьому найвищих стандартів нерозповсюдження ядерної зброї;

- **Передові сили і засоби:** В рамках AUKUS надається пріоритет розвитку спільних передових військових сил і засобів для зміцнення безпеки і стабільності в Індо-Тихоокеанському регіоні;

Варто зазначити про окремі положення реалізації AUKUS, які формують передову військову комунікацію між трьома англосаксонськими державами:

- **Обмін інформацією.** Угода про обмін інформацією про військово-морські ядерні енергетичні установки (ENNPIA) набула чинності 8 лютого 2022 року, дозволяючи партнерам AUKUS обмінюватися надважливою інформацією про військово-морські ядерні рушії на тристоронній основі тощо;

- **Австралійська робоча сила/Обмін досвідом.** В рамках AUKUS здійснюється особлива комунікація з метою забезпечення Австралії робочою силою з необхідними навичками, підготовкою і кваліфікацією для створення, експлуатації і підтримки атомних підводних човнів зі звичайним балістичним озброєнням;

- **Обмін квантовими технологіями:** Квантова угода AUKUS (AQuA) прискорить інвестиції для забезпечення квантових можливостей наступного покоління. Спочатку вона буде зосереджена зосередитись на квантових технологіях для позиціонування, навігації і часових проміжках.

- **Спільне дослідження ШІ:** Трестороння співпраця у сфері штучного інтелекту (ШІ) і автономії забезпечить критично важливі засоби для майбутніх можливостей збройних сил країн-учасниць AUKUS, покращуючи швидкість і точність процесів прийняття рішень для збереження переваги в силах і засобах у захисті від загроз, що створюються за допомогою ШІ;

- **Гіперзвукові та анти-гіперзвукові можливості:** Партнери в рамках AUKUS спільно працюватимуть для прискорення розвитку передових гіперзвукових та контр-гіперзвукових засобів [12, с. 1-3];

Комунікаційний чинник імплементації даного стратегічного військового пакту між Австралією, Великобританією та США присутній в рамках спеціальних

міністерських консультацій як двостороннього формату AUKMIN, AUSMIN та USUKMIN, які проходять регулярно декілька разів на рік, так і загально трьохстороннього на рівні лідерів країн. Також важливе місце у комунікаційному процесі останнім часом почав відігравати так званий «Другий компонент AUKUS». Цей формат включає в себе ті самі двосторонні контакти на рівні міністрів ЗС та Оборони з країнами, що зацікавлені в розвитку даного проекту. До цього списку приписують Канаду, Нову Зеландію та Японію. Проте якщо Нова Зеландія та Японія вже проводять інтенсивні перемовини щодо вступу, то Канада станом на квітень 2024 року тільки оголосила про обмін початковими комунікаціями із союзниками [18]. Нова Зеландія ж в рамках цього формату вже неодноразово проводила консультації AUNZMIN та USNZMIN із Австралією та США, оскільки вона слугує своєрідним рупором для малих країн Океанії, які мають значні побоювання щодо ядерної складової AUKUS. В контексті цього міністерські контакти AUNZMN та USNZMIN є надзвичайно важливими для безперешкодного розвитку AUKUS в регіоні [12, 69].

Говорячи про комунікації на рівні лідерів держав-учасниць угоди, то протягом 2023 року відбулися низка зустрічей між очільниками Австралії, Великобританії та США присвячених розвитку AUKUS. В рамках першої з них, що пройшла в американському Сан-Дієго 13 березня, де в рамках однойменної сан-дієгівської угоди було урочисто відновлено розвиток альянсу після майже «видимого річного застою». Згідно інформаційного документу 2022 року стає зрозуміло, що цей річний застій був використаний на проведення низки консультацій між союзниками та прийняття остаточних стратегічних планів подальшого функціонування AUKUS [12]. Отже, нарешті було узгоджено остаточний план будівництва атомних субмарин для ВМС Австралії, який базуватиметься на наступному принципі: британський дизайн – американські технології. Таким чином майбутній австралійський підводний флот атомних субмарин стане втіленням американо-британського концепту. Окрім цього були досягнуті такі окремі положення як дорожня карта будівництва перших атомних субмарин в Британії та США, та поступовий перенос виробництва до Австралійської Аделаїди; прийняття стратегії протидії зростанню КНР у вимірі ІТР та інтенсифікації партнерства між трьома англомовними державами аж до 2050 року й далі [69].

Друга подібна зустріч мала вже двосторонній формат між Австралією та США. На відміну від Британської сторони, на рівні комунікацій між Австралією та США виникли значні перешкоди на національних законодавчому та виконавчому рівнях країн. Центральною темою цих непростих переговорів було два питання:

- Небажання американських конгресменів щодо реформування режиму експортного контролю задля повного виключення положень з Правил міжнародної торгівлі зброєю США для стратегічних союзників;

- Та похідна від нього угода про прискорений поступовий продаж Австралії вже існуючих 3-5 атомних субмарин класу «Вірджінія»;

Це помітно гальмувало початок імплементації проектів AUKUS та загалом ставило під удар національну безпеку та інтереси життєво важливих союзників США – Австралії і Великобританії – в Тихоокеанському регіоні. Джон Лі, старший науковий співробітник провідного аналітичного центру Інституту Хадсон, у власному описі посталої проблеми для журналу *Foreign Policy* перед безпосередньою зустріччю австралійської та американської сторін зазначав, що проект AUKUS «знаходиться під загрозою занепаду» через національно-урядові протиріччя урядів Австралії та США щодо переваг взаємних законодавчих претензій [51].

Зустріч вищих керівництв стала важливою частиною у налагодженні комунікації між двома націями у досягненні спільних стратегічних прагнень, і більш того в решті решт мала успіх, оскільки через місяць після зустрічі лідерів країни Конгрес США таки схвалив поправки до закону про експорт. Пізніше згідно даних Департаменту Закордонних справ та Торгівлі Австралії стало відомо про прийняття нової стратегії про максимальну підтримку оборонної промисловості від 29 лютого 2024 року (див. Додаток 1), із пунктами щодо «гострих питань праці», які попередньо виступали претензією з боку конгресменів США. Таким чином, занепаду проекту AUKUS вдалося уникнути завдяки інтенсивному обміну комунікацій. Безумовно, цього не відбулося б без готовності та прагнення обох сторін знайти консенсусне рішення протягом процесу перемовин. Врешті завдяки рішенням законодавчих органів Австралії та США було запущено механізм життєво необхідного зміцнення військово-оборонних позицій країн [51, 69].

Отже, військова та розвідувальна співпраця англосаксонських держав нині формують потужну мережу комунікацій в для підтримання безпеки в Азіатсько(Індо)-Тихоокеанському регіоні. Кожен з розглянутих альянсів має свої особливості та засади функціонування, зокрема комунікаційного чиннику. Угода UKUSA є більш комплексним механізмом, що відповідно до своєї розвідувально-шпигунської діяльності має непублічний характер демонстрації незважаючи на розсекречення власного існування в 2010 році. Виключенням є брифінги на базі різних відповідних підрозділів структур альянсу. Проект AUKUS в свою чергу є модерним утворенням, чие існування первинно мало протилежний характер. Комунікації в межах розвитку цієї оборонної угоди широко висвітлюються не тільки через урядові канали країн-учасниць на базі міністерських консультацій та зустрічей лідерів держав, а й через ЗМІ. На наш погляд, хоч угоди про військову та розвідувальну комунікацію між англосаксонськими країнами є різними за своєю природою та ступеню глобального охоплення, проте вони обидві невід'ємно пов'язані в рамках функціонування сучасної комунікаційної мережі між англосаксонськими державами, зокрема в Океанії.

1.3. Геополітичні інтереси Китайської Народної Республіки в Океанії

Діяльність та інтереси КНР в межах Синього Континенту потребує окремого розгляду. Особливості політики та інструменти практичної реалізації китайської стратегії взаємодії відносно країн Океанії дещо відрізняються від вже розглянутих підходів англосаксонських держав.

Безпосередньо велику увагу дослідженню Китайських інтересів в Океанії присвятив американсько-гавайський (США) науковець Керол Лі Університету Гонолулу. Власне К.Лі виділяє три основні напрями стратегічних інтересів КНР в Океанії, які реалізуються у вигляді традиційних комунікацій, кожна з яких варта уваги. Серед них: політично-культурні завдання; торгово-економічні цілі; стратегічно-військові плани тощо [52, с. 5]

Попри те, що з першого погляду ці напрями є досить очевидними та стандартними, насправді кожен з них має відбиток китайської сутності та

особливостей задіяння цієї держави в Океанії. Керол Лі погоджується, що головним інструментом одночасної реалізації усіх цих напрямів виступає модерний китайський глобальний проект «Один пояс – один шлях», нині більше відомий як Ініціатива «Пояс і Шлях» (ІПШ) [52, с. 3]. Можна дещо припускати, що проект протилежного табору, до якого входять англосаксонські держави та їх союзники країни-однорумці, Ініціатива Синього Тихого океану (ІСТО), про яку детальніше в підрозділі 2.2, є своєрідною протиположністю китайському проекту.

Перед тим як перейти до розгляду інтересів КНР через призму ІПШ, потрібно охарактеризувати попередні підходи та стан залучення Китаю в справі Океанії. КНР і китайські недержавні актори мають довгу історію взаємодії із суб'єктами Тихоокеанського регіону. Як стверджує К.Лі, «історія відносин між Китаєм і південною частиною Тихого океану довша, ніж історія відносин Китаю з Європою і Америкою, а отже воно має особливий характер та місце в зовнішньополітичній думці Китаю порівняно з іншими вимірами. Китай розпочав «політичну та дипломатичну гру» в Океанії із власним вступом до лав ООН у 1971 році, і протягом 1972 – 1982 рр. встановив дипломатичні контакти (насправді переманив від Тайваню) в більшості країн, після чого до 2019 року в регіоні залишалися 6 острівних країн, що визнавали незалежність Республіки Китай (Тайвань) [52, с. 6-8].

Протягом 2000-х років КНР суттєво змінила підходи щодо економічної взаємодії із країнами Океанії, що супроводжувалося проведенням низки форумів відповідного спрямування через партнерський комунікаційний майданчик КНР-Форум Тихоокеанських островів. Фактично з середини 2000-х і до 2013 року залучення КНР в торгово-економічний розвиток малих острівних країн Океанії мав в основному характер співпраці на рівні урядів, що суттєво звужувало можливості КНР, хоч і залишалося досить потужним як для однієї країни на відміну від колективних підходів англосаксонських держав. Однак із початком епохи правління Сі Цзінпіня китайська стратегія змінилася та набула образу відомого нині амбіційного проекту «Пояс і Шлях». Океанія посіла вагомим місце в реалізації морського компонента ІПШ завдяки своїм географічним особливостям. Більш того, в концептуальному та практичному вимірах Океанія займає провідне місце в реалізації синього та зеленого

компонентів морського ІІІШ, що насправді має істотний вплив на сучасні події в регіоні. З моменту започаткування ІІІШ, КНР інтегрував у дедалі зростаючу геополітичну гру «недержавний сектор» (бізнес), що суттєво розширив можливості Китаю ще більш «наполегливо переслідувати» власні геополітичні цілі в регіоні [52, с. 7].

Президент КНР вдало звернувся до острівної спільноти, запросивши тихоокеанські нації вступити на борт «китайського експресу» розвитку, який, за його словами, забезпечить їх інфраструктурою, стипендіями, медичними бригадами, туризмом і комунікацією в таких сферах, як зміна клімату і питання безпеки людини [52, с. 7]. Незважаючи на довготривалі переговори, врешті це засвідчилося тим, що у 2018 році до проекту ІІІШ приєдналися більшість країн членів ФТО, окрім Соломонових островів та Кірібаті, які приєдналися у 2019 та 2020 роках відповідно [52, с. 9]. Варто зазначити наперед, що в подальшому саме ці країни попадуть під фокус нової фази протистояння між КНР та англосаксонським світом.

Виключенням стали країни де переважає вплив США, зокрема Австралія, яка через очевидні безпекові занепокоєння та позицію свого стратегічного союзника США відхилила запрошення, хоча нині окремі Штати Австралії намагаються в обхід Федерального уряду та за сприяння влади КНР таки стати учасниками ІІІШ на засадах «парадипломатії». Однак Нова Зеландія на засадах власної нейтральності таки приєдналася до китайської ініціативи, і навіть за вступу до повноважень останнього кабінету Прем'єра Крістофера Лаксона підтвердила, що зацікавлена в низці китайських пропозицій в рамках її участі в ІІІШ. Експерт новозеландського видання NZ Herald, Нік Кларк, застерігає, що «глибша взаємодія з ІІІШ може поставити під загрозу здатність країни підтримувати власну незалежність», з чим погоджуються урядові представники Австралії та США [25].

Вступ до Ініціативи «Пояс і Шлях» супроводжувався підписанням так званого двостороннього меморандуму розуміння між кожною країною Океанії та КНР. Це додатково сигналізує про двостороннє партнерство та відданість кожної країни підписанта цій ініціативі; зокрема, це означає, що всі поточні та майбутні інфраструктурні та інвестиційні проекти можуть бути віднесені до категорії ІІІШ і,

таким чином, матимуть право на отримання фінансування та підтримки з боку уряду КНР. Воно також може призвести до укладення більшої кількості двосторонніх угод про вільну торгівлю та збільшення прямих іноземних інвестицій від приватних китайських компаній. Найбільше можливостями ІПШ скористалися такі країни, як: Папуа-Нова Гвінея, Самоа, Тонга, Фіджі та Федеративні Штати Мікронезії [52, с. 9].

Власне, зрозумівши природу Ініціативи «Пояс і Шлях», можна охарактеризувати три головних напрямки інтересів Китаю в Океанії, які нині активно впроваджуються завдяки участі переважної більшості океанічних країн в проєкті. Їх головною особливістю є те, що один походить з іншого і врешті створює замкнуте коло однієї суцільної «китайської машини».

Політично-культурні інтереси КНР в Океанії є вкрай очевидними. Першочерговою задачею для політичного та дипломатичного корпусів Китаю є абсолютне витіснення Тайваню з дипломатичного майданчику Океанії та зменшення кількості країн в світі, що визнають незалежність острова. Після того, як Соломонові острови, Кірібаті та Науру покинули табір «союзників Республіки Китай», в ньому залишилися лише Палау, Маршаллові острови та Тувалу. Інфраструктурні та інвестиційні переваги ІПШ виступають своєрідним обміном для цих країн на формальне визнання лише єдиного континентального Китаю під проводом комуністичної партії. Другою задачею є встановлення домінуючої ініціативи над державами англосаксонського табору та їх союзниками, з чого вже випливають стратегічні-військові плани КНР, про що нижче. В культурному вимірі КНР діє використовуючи контр-тактику по відношенню до діяльності Співдружності Націй. В розрізі цього задіється «м'який компонент» стратегії КНР, який полягає у сприянні освітньому та культурному обміну шляхом надання стипендій студентам з тихоокеанських островів для навчання в Китаї та ознайомлення з китайською історією, культурою. Ці програми є аналогом згаданим раніше програмам Співдружності Націй про навчальне, медичне та технологічне співробітництво-обміни. З 2018 року ними активно користуються Острови Кука, Папуа-Нова Гвінея, Тонга, Самоа та Ніуе. Це суттєво розширює преференції острівної спільноти щодо Китаю та його культури на противагу традиційній англосаксонського світу [52, с. 10].

Водночас інфраструктурна та інвестиційна складова ІПШ має приховані геополітичні амбіції КНР **стратегічно-військового спрямування** в регіоні. Під виглядом розбудови різного роду інфраструктури, до прикладу портової, КНР намагається створити умови для періодичної дислокації власних ВМФ Народно-Визвольної Армії Китаю, що викликає відповідні протести та дії з боку регіональних стовпів безпеки – Австралії та США. В свою чергу це посилює комунікації англосаксонських держав у вже розглянутих військовій та розвідувальній сферах. Подібні проекти вже мали місце на Вануату та Фіджі, проте вчасно були зірвані Австралією та США. Однак Соломони і Кірібаті, які останнім часом зайняли чіткішу про-китайську позицію, досягли домовленості із КНР про розгортання на їх теренах загонів китайської поліції та подальшого розвитку відносин у військовій сферах. На прикладі Соломонових островів, за словами старшого радника аналітичного центру ЦСМД, Чарльза Еделя, у колонці журналу *Foreign Affairs*, безпекова угода між Соломонами/Кірібаті та КНР стала продуктом наполегливого десятирічного нарощування впливу та контактів з елітами та інституціями по всій Океанії, зокрема через вже згадані інструменти ІПШ [35].

Тобто з деякими країнами приховані наміри Китаю стають реальними, більш того офіційними. Регіон Океанії має стратегічну вагу як для США та її англосаксонських союзників, так і для КНР в рамках їх створення вигідних позицій у можливому конфлікті на Тихому океані в майбутньому.

Із військових стратегічних міркувань КНР частково походять **торгово-економічні чинники**. Ініціатива «Пояс і Шлях» виступає інструментом утвердження КНР як головного торгівельного партнера з острівними країнами на противагу традиційним англосаксонським акторам Австралії, США та Великобританії. КНР розглядає економічні зони Океанії за аналогією посталої ситуації у Південно-Китайському морі, яке уряд Китаю класифікує як «води на які розповсюджується суверенітет країни» попри Міжнародну Конвенцію ООН З Морського права [74]. З водами Південного Тихого океану ідентичний підхід аналогічно не має ніяких законних підстав, бо більше на відміну від Південно-Китайського моря водні зони Океанії знаходяться за тисячі кілометрів від континентального Китаю. На думку

більшості експертів та науковців, серед яких власне Керол Лі, КНР розглядає вільні економічні зони країн Океанії з метою видобутку корисних копалин на цих теренах. Як і у випадку інфраструктурних об'єктів, мілітарна та поліцейська присутність Китаю за двосторонніми домовленостями в таких країнах як Соломони, Науру та Кірібаті (в межах останньої розташована одна з найбільших економічних зон Океанії) одночасно слугує прикриттям, і розцінюється Держдепартаментом США, Департаментом Закордонних справ і Торгівлі Австралії і навіть МЗС Канади (див. Додаток 3) як наміри розгорнути експедиційні сили в регіоні задля дослідження дна Тихого Океану з метою видобутку стратегічних копалин на користь китайської машини. Незважаючи на те, що подібна активність заборонена Конвенцією ООН про морське право, досвід КНР в Південно-Китайському морі, зокрема створення штучних острівних хабів, більш ніж ймовірно буде застосований в водах союзних острівних країн КНР в Океанії [47].

Таким чином, за період з 1970-х – 2010-ті рр. КНР пройшов великий шлях власного утвердження в Океанії. Починаючи з міжурядової кооперації і завершуючи грандіозним проектом Ініціативи «Пояс і Шлях», Китай досяг успіху в нарощуванні комунікацій із острівними країнами в різних сферах таких як культурно-освітнє, безпекове та інфраструктурне співробітництво. На нашу думку, постійний доступ до окремих країн Океанії, а саме Соломонів або Кірібаті дозволив КНР розпочати реалізацію створення «стратегічного плацдарму» в північних зонах Океанії, що стало вкрай болючим ударом по англосаксонським інтересам в регіоні. Одночасно із цим проблеми кредитного компоненту проекту «Пояс і Шлях» ввели більшість країн регіону в скрутне становище, що має деякий вплив на відносини із КНР та досягнення його інтересів в Океанії.

РОЗДІЛ 2

АНАЛІЗ КОМУНІКАЦІЙНОЇ СКЛАДОВОЇ В РАМКАХ СУЧАСНОГО ПРОТИСТОЯННЯ МІЖ АНГЛОСАКСОНСЬКИМИ ДЕРЖАВАМИ ТА КНР В ОКЕАНІЇ

2.1. Контент-аналіз зовнішньополітичних комунікацій учасників протистояння

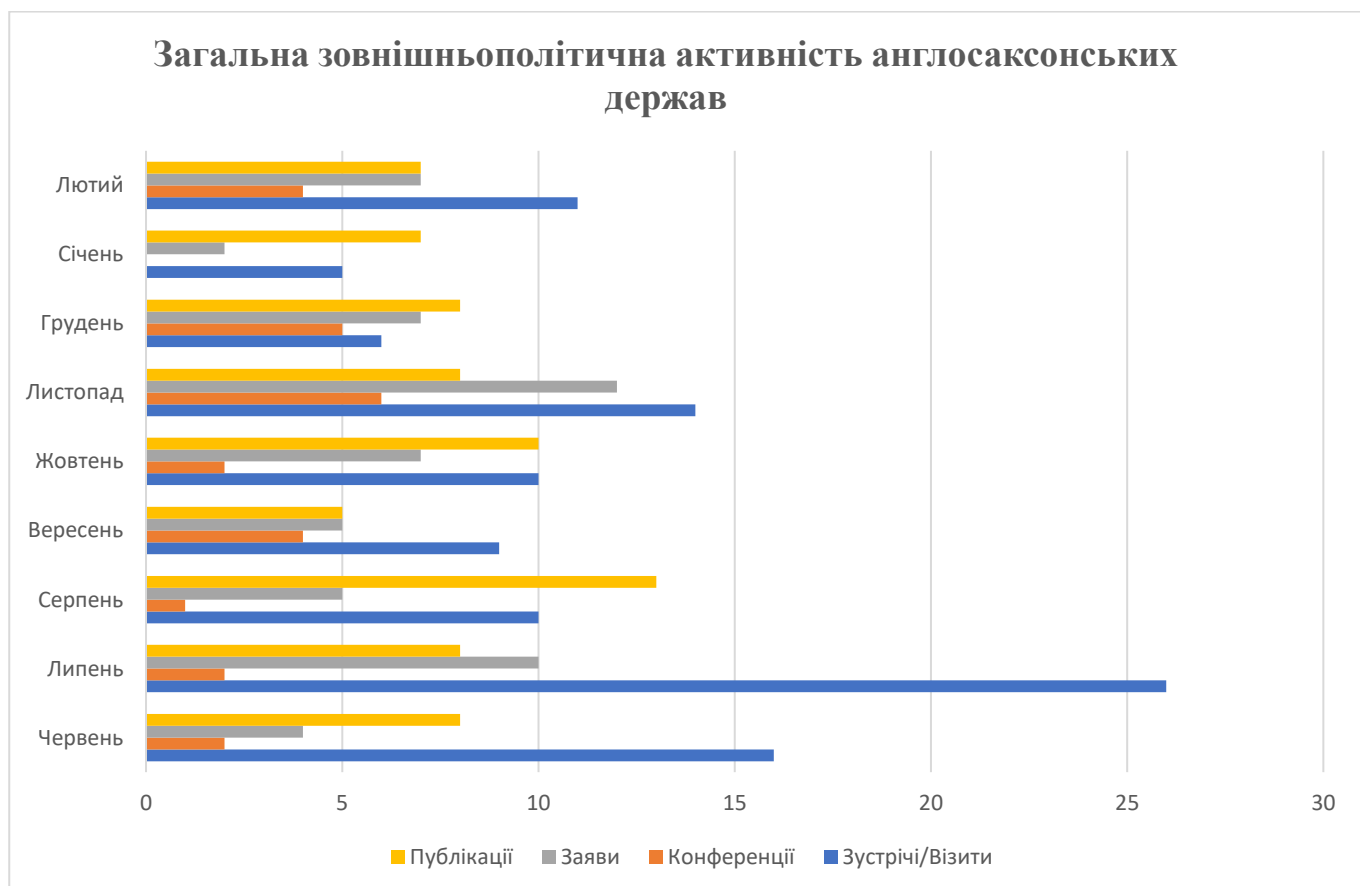
В рамках проведення першої частини аналізу зовнішньополітичної комунікаційної складової сучасного протистояння між англосаксонськими державами та КНР було застосовано метод контент-аналізу. Для виокремлення ролі комунікаційного чинника в зовнішньополітичній активності в посталому протистоянні в Океанії було проаналізовано відповідний досліджуваній темі контент із сайтів Міністерств Закордонних справ і торгівлі та Міністерств оборони Австралії [31], Великобританії [37], Канади [41], Нової Зеландії [56] та США [32] (надалі детальніше див. Дод. Контент-аналіз МЗС та МО, с. 87-115).

Таблиця №1. Загальна статистика зовнішньополітичної активності англосаксонських держав та КНР у період з червня – лютий 2023 – 2024 рр.

Місяць	Кількість подій	Зустрічі Візити	Конференції	Заяви	Публікації
Червень	30	16	2	4	8
Липень	46	26	2	10	8
Серпень	29	10	1	5	13
Вересень	23	9	4	5	5
Жовтень	29	10	2	7	10
Листопад	40	14	6	12	8
Грудень	28	6	5	7	10

Січень	14	5	0	2	7
Лютий	29	11	4	7	7
Загальна кількість	268	107	26	59	76

Графік №1. *Графік зовнішньополітичної активності англосаксонських держав та КНР у період з червня – лютий 2023 – 2024рр. за даними МЗС та МО*

Проаналізувавши зміст діяльності та політики МЗС та МО п'яти держав англосаксонських табору для першого етапу контент-аналізу зовнішньополітичних комунікацій було виокремлено загальну статистику активності Австралії, Великобританії, Канади, Нової Зеландії та США між собою та Китайською Народною Республікою в досліджуваний період. Так можна побачити, що протягом червня 2023 – лютий 2024 року рівень контактів англосаксонських держав справді був досить високим, про що свідчать загальна кількість зустрічей та державних візитів, проведених конференцій з учасниками предметного протистояння, заяви та публікації

пов'язані із різними подіями, що складають загальну картину становища протистояння між англосаксонськими державами та КНР в Азіатсько(Індо)-Тихоокеанському регіоні та окремо в Океанії.

З огляду на представлені таблиці та графік №1, найвища активність англосаксонських держав спостерігалася в Липні та Листопаді 2023. Піком зустрічей стали Липень (26), Червень(16) та Листопад(14), коли було здійснено численну кількість зустрічей та державних візитів на різних рівнях. Звідси ж походить великий вміст різноманітних заяв, що лунали у вигляді спільних закликів під егідою усього англосаксонського табору на задані тематики, так і на двосторонньому рівнях між англомовними країнами та КНР. Конференційний компонент комунікацій між англосаксонськими країнами та КНР був присутній протягом усього періоду дослідження, окрім січня, та включав низку конференцій присвячених темам зміни клімату, безпеки, торгово-економічних відносин та політично-культурного розвитку. Найбільшу кількість конференцій, на яких була присутня переважна (а інколи й абсолютна) кількість учасників протистояння, було проведено в Листопаді (6), Грудні (5) та Вересні й Лютому(4). В зазначених місяцях відбувалися конференції світового та регіонального масштабів, зокрема Форум Тихоокеанських островів, саміт АТЕК, саміт з безпеки ШІ в Британії, зібрання G7/G20 в Японії та Індії відповідно, Міжнародні Безпекові форуми в Галіфаксі та Мюнхені, міністерські тематичні регіональні конференції зокрема в рамках Співдружності Націй тощо.

Із вказаних вище даних рівню загальної активності, робимо висновок, що даний вектор зовнішньої політики англосаксонських держав справді є помітно-відчутним та посідає значне місце в їх регіональних та світових операціях. Однак в подальшому варто глибше звернутися до детального аналізу окремих компонентів загальної статистики, аби сформувати чіткіше бачення досліджуваного питання, а також окремий внесок кожної з англомовних держав у його розвиток.

Таблиця №2. *Детальна статистика комунікацій-контактів представників англосаксонських держав між собою та з урядовцями КНР у період з червня – лютий 2023 – 2024 рр.*

Місяць	Міністр закордонних справ	Голова уряду: Президент Прем'єр-міністр	Інші посадові особи
Червень	7	3	10
Липень	10	5	12
Серпень	2	0	6
Вересень	9	5	4
Жовтень	4	4	6
Листопад	8	7	14
Грудень	2	3	4
Січень	3	1	4
Лютий	5	0	6
Загальна кількість: 144	50	28	66

Графік № 2. Розподіл зовнішньополітичних комунікацій за кожною з країн-членів англосаксонського табору у період з червня – лютий 2023 – 2024 рр. за даними МЗС та МО

Звертаючи увагу на детальну статистику зовнішньополітичних контактів згідно даних МЗС та МО (таблиця №2), можна виокремити досить неоднорідну активність представників англосаксонських держав. Переважну роль зовнішніх комунікацій здійснили посадові особи з категорії «Інші», до яких належать Міністри Оборони, Міністри з питань Тихоокеанського розвитку, Міністри торгівлі та економіки, заступники та помічники міністрів ЗС, спеціальні посланники, комісари окремих відділів при МЗС та інші високопоставлені представники. Найактивнішими за подіями місяцями діяльності зазначених посадових осіб стали Листопад (14), Липень (12) та Червень (10), протягом яких було здійснено численну кількість закордонних візитів та зустрічей для просування окремих аспектів співробітництва між країнами англосаксонського табору та КНР. Міністри Закордонних справ відігравали другу за значимістю роль в комунікаціях протягом досліджуваного періоду. Серед них потрібно виокремити роль Держсекретаря США Ентоні Блінкена, який за період від червня 2023 по лютий 2024 здійснив низку державних візитів в 5 з 6 країн учасників протистояння в межах Океанії, окрім Канади, що свідчить про не тільки великий зміст комунікацій між переважною кількістю залучених країн, а й виокремлює місце США в Азіатсько(Індо)-Тихоокеанському регіоні. Загалом міністри ЗС найактивніше впроваджували комунікації в Липні (10), Вересні (9), Листопаді (8) та Червні (7) місяцях.

Очільники урядів, а саме прем'єр-міністри Австралії, Великобританії, Канади і Нової Зеландії, та Президенти США і КНР переважно обмінювалися безпосередніми контактами між собою та окремими урядовими посадовцями в рамках зазначених раніше різних конференцій і самітів, та трохи меншою мірою на двосторонній основі. Знову ж таки найактивнішими видалися Липень, Вересень та Листопад, оскільки на ці місяці припадало найбільше міжнародних подій. Серед двосторонніх комунікацій мали місце зустрічі Прем'єра Австралії Ентоні Албанізе із Президентом та Держсекретарем США, Джо Байденом та Ентоні Блінкеном; Прем'єрів Нової Зеландії (попереднього та нового після жовтневих виборів) Кріса Хіпкінса та Крістофера Лаксона із австралійським колегою. Серед тих, хто не мав безпосередніх двосторонніх зустрічей лише прем'єри Британії та Канади, Ріші Сунак та Джастін Трюдо, замість

яких зустрічі із очільниками інших англомовних держав проводили міністри ЗС та міністри Індо-Тихоокеанського розвитку, Джеймс Клеверлі та Енн-Марі Тревельян від Британії, і Мелані Жолі та Марі Нг від Канади відповідно.

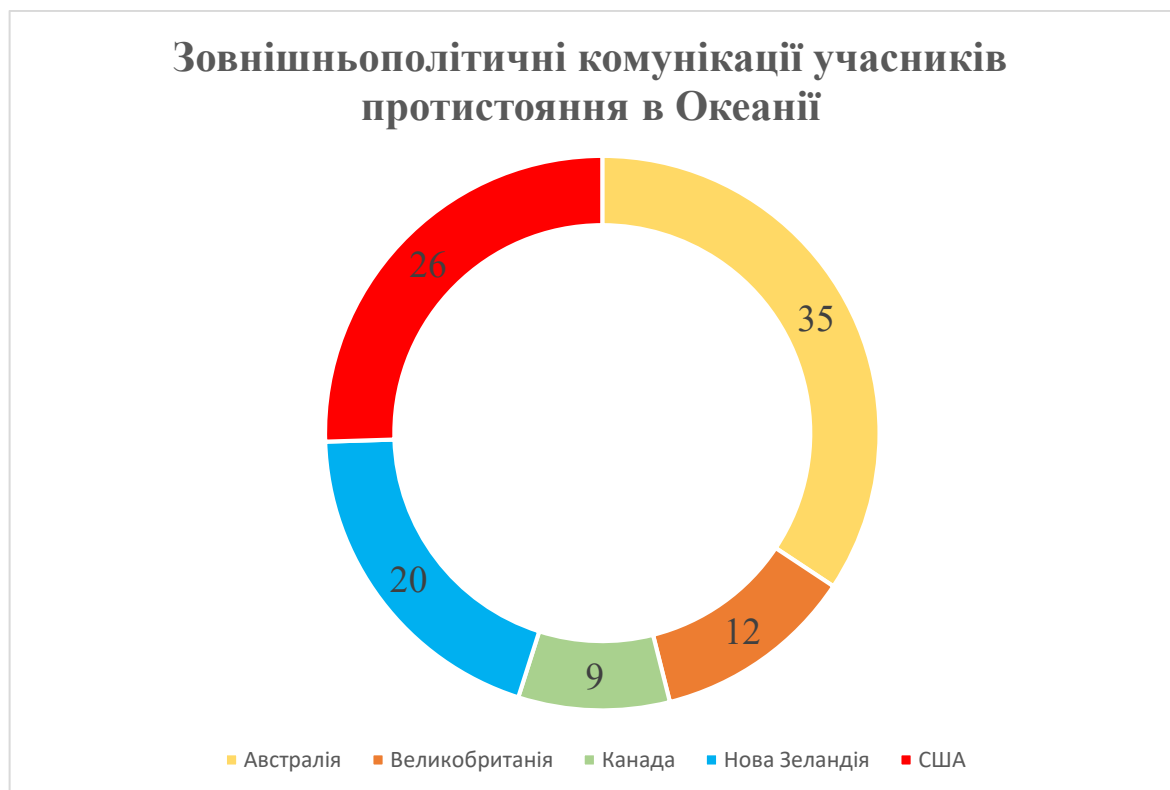
Загалом згідно детальної статистики поданої в графіку №2 можна побачити розподіл впроваджених комунікацій за кожною з держав англосаксонського табору. Таким чином, найбільший відсоток зовнішньополітичних комунікацій припадає на США та складає 41,6% від загальної кількості, що й не дивно оскільки 88% подій проведених США в досліджуваному векторі складають зустрічі та візити, а інші 12% заяви та публікації відносно тотожних цьому напрямку тем. Другою за кількістю є Канада із показником в 21% зовнішньополітичних комунікацій. Однак цей момент є дещо спірним та буде ширше охарактеризований далі в рамках регіонального розподілу комунікацій англосаксонських держав в Океанії. Австралія та Великобританія, як найтісніші та традиційні союзники, посідають третє місце в загальному списку із результатом 14,5% зовнішньополітичних комунікацій. Найменше відрізняється Нова Зеландія на рівні 8%, проте це також має неоднозначний вигляд та буде розкрито нижче в наступному етапі контент-аналізу.

Таблиця №3. *Регіональна активність зовнішньополітичних комунікацій англосаксонського табору з острівними країнами в Океанії у період з червня – лютий 2023 – 2024 рр. за даними МЗС та МО*

Місяць	Зустрічі/Візити	Конференції	Заяви / проекти	Публікації
Червень	7	1	3	3
Липень	13	0	0	2
Серпень	4	1	1	5
Вересень	5	3	1	3
Жовтень	8	0	1	3
Листопад	8	1	3	4
Грудень	3	1	2	2

Січень	3	0	0	3
Лютий	6	1	0	3
Загальна кількість	57	8	11	28

Графік №3. *Детальна активність комунікацій англосаксонських держав з острівними країнами в межах Океанії з червня – лютий 2023 – 2024 рр. за даними МЗС та МО*

Дослідивши загальні тенденції зовнішньополітичних комунікацій англосаксонських держав можна переходити до розгляду їх регіональної активності в межах Синього Континенту, тобто Океанії. Так згідно даних МЗС та МО зазначених в таблиці №3, видно що комунікаційна арена Океанії загалом склала майже 40% подій від загальної зовнішньополітичної активності англосаксонських держав. Як вже стало помітно за попередніми статистичними даними, найактивнішим періодом двосторонніх комунікацій для англосаксонських країн в Океанії є Липень. Трохи менше такого роду контактів відбулося в Червні, Жовтні та Листопаді. Проте в

багатосторонньому форматі найпродуктивнішими в контексті розвитку комунікацій видався Вересень, найвизначнішою подією якого стала конференція «Ініціативи Синього Океану», на якій були присутні представники великих держав та учасників геополітичного протистояння в Океанії. Значну кількість непрямих комунікацій склали події виражені в форматі заяв та публікацій на сайтах МЗС та МО, результати втілення яких значно посилюють регіональне співробітництво англосаксонських держав. Серед них варто виділити економічні комунікації виражені в наданні інвестицій, грантів та екстреної фінансової допомоги у відповідь на різні явища (природні катаклізми); безпекові та політичні направлені на зміцнення регіональних альянсів та зокрема потреб малих острівних держав.

Детальна статистика подана в графіку №3 дозволяє виокремити держави з найбільшими внесками в розвиток комунікацій англосаксонського табору в Океанії. Австралія, на яку припадає 33,6% зовнішньополітичної комунікації англосаксонського табору в межах Синього континенту, і як найбільша країна Океанії, традиційно має найширше залучення в регіональні відносини. США впевнено посідає друге місце із показником в 25%. А ось далі починаються цікаві зміни. На Нову Зеландію, яка в загальному вимірі вирізнялася найменшим залученням в зовнішньополітичні комунікації, припадає 19,2% регіональних контактів, тоді як на Канаду лише 8,6%. Пояснюється це тим, що протягом досліджуваного періоду більшість зовнішніх комунікацій Канадської сторони припадала на США та Великобританію, коли тихоокеанські Австралія, Нова Зеландія та й загалом малі країни Океанії мали найменше місце в її зовнішньополітичній активності. В свою чергу Нова Зеландія, як друга за потужністю країна в Океанії активно задіяна в регіональних процесах. Однак на відміну від свого «старшого сусіда», Нова Зеландія комунікує більше в політично-економічному контексті як із малими країнами Синього Континенту, так і із великими державами, серед яких особливо вирізняється балансуєчі відносини із КНР та США, як головними протиборчими силами в регіоні. Зовнішньополітичні комунікації Великобританії в Океанії склали 12% та в основному характеризувалися контактами із Австралією та Новою Зеландією. В рамках цих зустрічей на міністерському та конференційному рівнях, одним з центральних питань яких було військово-політичне

співробітництво в рамках проекту AUKUS з Австралією, та ширше залучення в політично-економічне регіональне середовище в Тихоокеанського регіону, зокрема в рамках приєднання до угоди про Всеохоплююче Транс-Тихоокеанське партнерство.

Зі статистики здійснених зовнішньополітичних комунікацій англосаксонськими державами на теренах Синього континенту можна виокремити окремий інформаційний графік відносно малих острівних країн регіону.

Графік №4. Зовнішньополітична комунікація англосаксонських держав відносно острівних країн Океанії за даними МЗС та МО

Так протягом червня 2023 – лютого 2024 року найбільше комунікацій було здійснено в бік відносин із Республікою Фіджі на рівні 22,4%. Пояснюється це тим, що Фіджі є однією з найбільших малих острівних країн як за розмірами, так і стратегічним потенціалом. Водночас столиця Фіджі, місто Сува, слугує місцем штаб-квартири Секретаріату Форуму Тихоокеанських островів, де регулярно скликаються зустрічі на рівні міністрів країн-членів цієї організації. Також Фіджі протягом досліджуваного періоду неодноразово підпадало під увагу учасників протистояння

через коливання міжнародної позиції цієї острівної країни в бік КНР, що особливо було відчутно в подальшому контент-аналізі ЗМІ.

Другими країнами, які мали значне місце в зовнішньополітичних комунікаціях учасників протистояння були Папуа-Нова Гвінея та Тонга – 10,3%, перша з яких набула справді стратегічного значення для англосаксонських держав. Папуа-Нова Гвінея протягом 9-місячного періоду мала низку великих зустрічей на високому рівні з урядовцями із США та Австралії, які засвідчилися підписанням двох безпекових угод. Це стало своєрідною реакцією на поширення подібного впливу Китаєм на Соломонові острови та Кірібаті. Тонга в свою чергу мало урочисте встановлення нового етапу комунікацій із США у вигляді відкриття посольства на своїй території, а також ставало об'єктом традиційних візитів, економічних та інвестиційних проектів з боку Австралії та Нової Зеландії.

Третьою за кількістю комунікацій стала Самоа – 8,6% та за сумісництвом Американське Самоа. Австралія, Нова Зеландія та США здійснювали різні комунікаційні операції щодо Самоа, Ніуе та Науру, які мали порівну різнохарактерних контактів на рівні 6,8%. Більш того, Ніуе стало єдиною малою острівною країною Океанії, відносно якої було здійснено безпосередню комунікацію з боку Канади. Як щодо Науру, то ця країна була протягом періоду під своєрідним наглядом Австралії та США, оскільки на її теренах дедалі відчутніше розповсюджувався вплив КНР, що в решті завершилося відкриттям посольства та розірванням дипломатичних відносин між Науру та Тайванем на користь Китаю [2, с. 43].

Острови Кука, Федеративні Штати Мікронезії, Вануату та Тувалу мали за рік лише по 3 контакти кожна, що складає 5,1% загальної кількості. Острови Кука ставали місцем зустрічі не тільки регіональних лідерів, а ще й країн англосаксонського табору та КНР, оскільки в столиці Ротанга щорічно проходять зустрічі лідерів країн-учасників Форуму Тихоокеанських островів. Федеративні Штати Мікронезії (ФШМ) мали безпекові та економічні контакти із Австралією та США. Вануату та Тувалу як у випадку з Науру опинилися в «геополітичному штормі» з нагоди зміни влади в цих країнах та загрозою зміни пріоритетів на співпрацю із КНР, проте в решті решт залишилися неформально на стороні англосаксонського табору під нейтральними

прапорами. Також обидві країни дедалі частіше зазнають шкоди від кліматичних катастроф, тому Австралія та Нова Зеландія активно контактували із цими країнами надсилаючи різну фінансову та гуманітарну допомогу. До того ж Австралія протягом зазначеного періоду підписала угоду з Тувалу про кліматичну безпеку, що має поглиблювати відносини між країнами (див. Додаток 1).

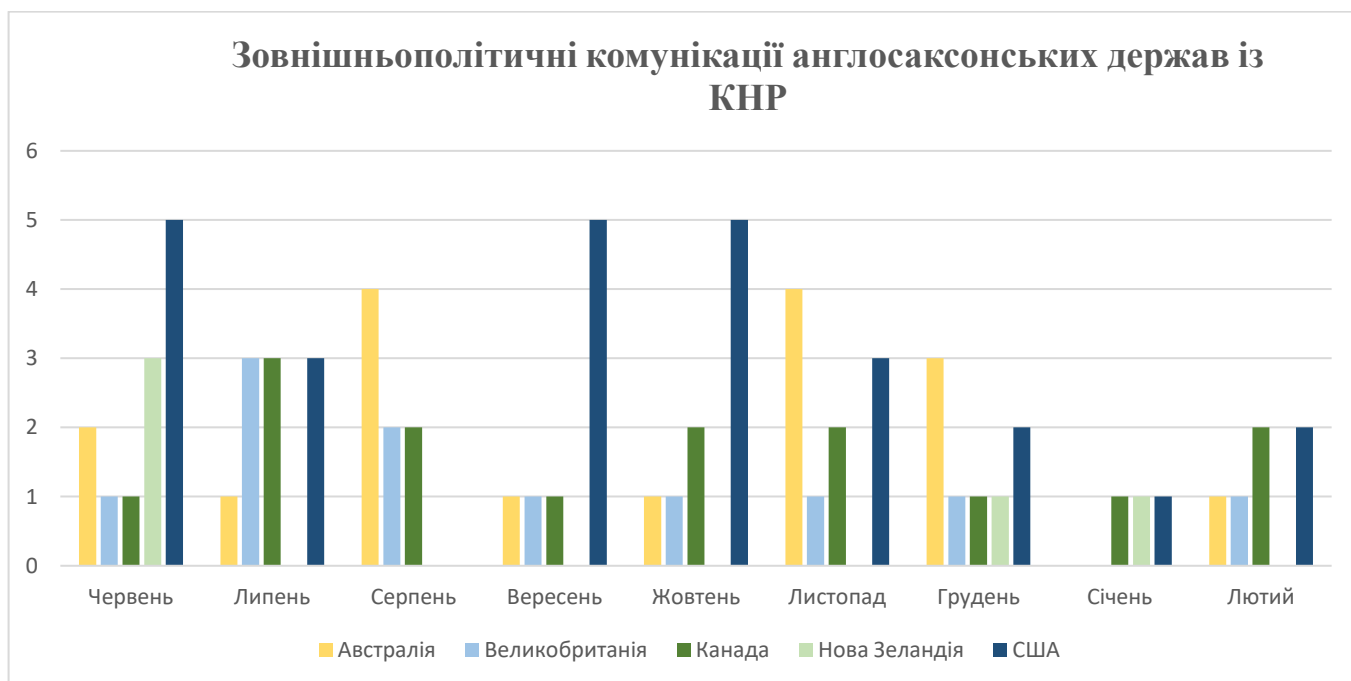
З іншими країнами було здійснено лише по 1-2 контакту в тій чи іншій формі. Це зокрема Соломонові острови, Маршаллові Острови, Токелау, Кірібаті, Палау, які загалом склали 13,7% загальних комунікаційних потуг англосаксонських держав в Океанії. Серед них найбільшої уваги варті Маршаллові острови, Кірібаті та Палау, відносно яких протягом досліджуваного періоду спостерігалася своєрідна активна боротьба між учасниками протистояння. Особливо це було негативно відображено в ЗМІ, оскільки у випадку з Маршалловими островами та Палау – зоною історичного та традиційного впливу США – спостерігався значний спад активності виконання зобов'язань Америки перед цими країнами через затримки економічних грантів, що загрожувало подальшому співробітництву між країнами та вимушеною зміною політики островів на користь КНР (див. Дод. 5-7). Кірібаті ж як у випадку з Науру та Соломоновими островами остаточно опинилося під впливом та формально на боці КНР.

Відповідно, з огляду на досить активний характер протистояння між англосаксонськими державами та КНР в Океанії, що відбувалося протягом досліджуваного періоду, варто також виокремити окрему статистику комунікацій між учасниками процесу. Загалом Зустрічі та державні візити склали 41% від загальної кількості проведених контактів між англосаксонськими державами та КНР. 59% відповідно – це заяви, публікації та конференції, на яких були присутні делегати від обох сторін.

Таким чином, згідно графіку №5 видно, що передові позиції у комунікаціях з КНР займали США та Австралія. На долю контактів КНР-США припадає 35,1% загальних, що склало 26 подій, серед яких 19 це зустрічі та державні візити сторін. Австралія, яка мала 23% комунікацій, в свою чергу відзначилася 5-ю зустрічами та візитами. Канада на рівні 20% переважно мала комунікації у вигляді заяв з приводу

загострення проблеми китайського лобізму в країні та спільних багатосторонніх конференцій. Те саме стосується й Британії (15%), яка поряд з Канадою мала 2 зустрічі та візити до Китаю. Нова Зеландія (6,7%) відзначилася другою за значенням активністю із КНР в червні маючи 3 контакти з китайськими урядовцями, проте надалі вела малоактивне залучення до комунікацій з Китаєм.

Графік №5. Зовнішньополітична комунікація англосаксонських держав із КНР у період з червня – лютий 2023 – 2024 рр. за даними МЗС

Варто також зазначити, що серед лідерів англосаксонських держав, із очільником КНР Президентом Сі Цзіньпіном мали двосторонні зустрічі за різних умов Прем'єри Нової Зеландії та Австралії, Кріс Хіпкінс та Ентоні Албанізе відповідно, і Президент США Джо Байден. Від Британії та Канади найбільшим рівнем обміну комунікацій відзначилися тільки міністри закордонних справ Джеймс Клеверлі та Мелані Жолі із китайськими колегами Ван І, прем'єром Лі Цяном та віце-президентом Хань Чженем.

Загалом комунікація між англосаксонськими державами та КНР досить виразна та показує переважне залучення усіх країн в активні регіональні та світові процеси. Такий ступінь обміну контактами стверджує, що країни справді намагаються вести

діалог незважаючи на значні розбіжності в підходах до впровадження регіональної політики, аби не допустити прямого конфлікту.

Контент-аналіз ЗМІ є також важливим інструментом для доповнення загальної картини зовнішньополітичної активності англосаксонських держав з КНР в межах Океанії, а також виокремлення характеристик їх комунікації із медійної та експертної точки зору. Тому для проведення другої частини контент-аналізу було обрано два інформаційні агентства South China Morning Post [66] та The Diplomat [70], перше з яких є напівдержавним із відношенням до КПК КНР, а друге – міжнародним приватним медіа, зосередженим своєю діяльністю на Азіатсько(Індо)-Тихоокеанському регіоні, зокрема Океанії (надалі детальніше див. Дод. Контент-аналіз ЗМІ, с. 115-126).

Таблиця №4. *Співвідношення позитивних, негативних і змішаних за характером статей та новин в обраних інформаційних агентствах у період з червня – лютий 2023 – 2024 рр.*

Агентство	Позитивні статті	Негативні статті	Змішані статті	Загальна кількість
South China Morning Post	35	20	7	62
The Diplomat	26	32	13	71

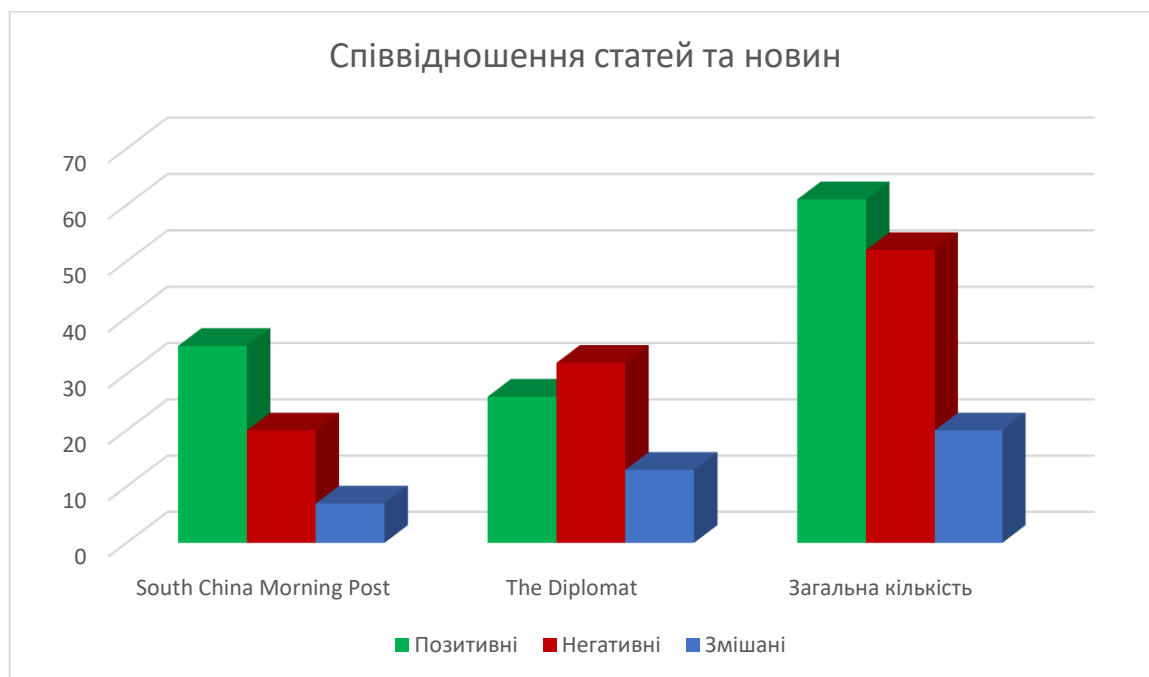
Проаналізувавши медійну активність двох інформаційних агентств та зробивши співставлення із даними МЗС та МО п'яти англосаксонських держав, становище протистояння між сторонами стало ще більш відчутним. Через призму ЗМІ воно виглядає об'єктивно запеклим особливо в контексті окремих острівних держав Океанії, які вже згадувалися протягом попередніх етапів контент-аналізу.

Обидва інформаційні агентства мають відношення до певної зі сторін протистояння в Океанії. Так зрозуміло, що колись приватне гонконгське видання South China Morning Post (SCMP) після остаточної передачі Гонконгу від Британії до КНР дедалі відчутніше піддається контролю КПК Китаю, як і всі інші медіа. The

Diplomat в свою чергу є приватним агентством, більша частина журналістів якого походять з Австралії, Нової Зеландії та США. Відповідно зразу ж стає зрозуміло характер майбутніх публікацій. Проте все ж таки The Diplomat відрізняється об'єктивним висвітленням подій, в той час як в SCMP присутній вплив нагляду КПК КНР.

Обидва агентства активно висвітлювали події в Океанії протягом червня 2023 – лютий 2024 рр. З огляду на представлене співвідношення на графіку №6 видно, що агентство SCMP мало більше позитивних новин та статей, ніж негативних та змішаних. Позитивні новини стосувалися висвітлення подій-поразок англосаксонських держав в різних сферах регіонального задіяння, візити та заяви лідерів тихоокеанських островів на користь КНР, поглиблення відносин між окремими острівними країнами та Китаєм тощо.

Графік №6. Співвідношення позитивних, негативних та змішаних за характером статей та новин South China Morning Post та The Diplomat

Негативні відповідно мали протилежне значення для КНР, та характерним чином висвітлювали двосторонні договори англосаксонських держав одна з одною та малими країнами Океанії (Австралія-Папуа-Нова Гвінея-США), ті ж протилежні

заяви та заклики до глибшого занурення провідних англосаксонських держав в Тихоокеанський регіон, нові проекти англомовних держав задля збільшення свого іміджу в Океанії тощо. Змішані ж події мали одночасно певною мірою негативний та позитивний характер для обох сторін протистояння, проте загалом нейтрально позначалися на ході протистояння.

Агентство The Diplomat має трохи інший підхід від китайського видання. Переважною кількістю оглянутих публікацій були статі на ключові події та формати англосаксонського залучення в справі Океанії. На відміну від SCMP, протилежне видання мало більше негативних за характером публікацій, в яких розкривалися доволі суттєві проблеми сучасної діяльності Австралії, Нової Зеландії та США в регіоні. Британія та Канада згадувалися лише в декількох статях, темами яких переважно були військово-політичне співробітництво англосаксонського табору в рамках проекту AUKUS. Велику частину негативних подій складали проблеми нестачі фінансових можливостей основних англомовних країн, через що виникали вже зазначені напруження із окремими острівними країнами, на які КНР намагається розповсюдити свій вплив за аналогією Соломонів, Кірібаті та Науру. Нерішучість та малоефективні дії стосовно зміни клімату, що має велике значення для Океанії також висвітлювалося негативно вбік великих держав. Видання також багато приділяло увагу малому залученню Нової Зеландії в регіональні процеси, а також її невтішному високому рівню зв'язків з КНР. Серед позитивних новин The Diplomat схвально відгукувалася про спільні військово-морські навчання в регіоні, в яких брали участь англосаксонські держави та навіть малі острови; нарощування двосторонніх та багатосторонніх комунікацій між США та країнами Океанії; стратегічні рішення політичного, економічного та безпекового характерів англомовних держав відносно океанічних акторів. В змішаних публікаціях переважала конструктивна критика та виокремлення значного потенціалу країн в разі дотримання низки рекомендацій.

Загалом можемо стверджувати, що обидва видання зобразили об'єктивну картину стану протистояння між англосаксонськими державами та КНР в Океанії. Контент аналіз ЗМІ показав, що більшість публікацій мають позитивний характер. Хоча поки що перевага виглядає на користь КНР, проте як зазначали експерти

агентства The Diplomat, в разі конструктивного перегляду слабких ланок в залучені цих англомовних держав в тихоокеанські процеси та відповідно збільшення їх присутності ситуація спроможна кардинально змінитися.

2.2. Колективне військово-політичне стримування англосаксонськими державами геополітичних амбіцій КНР

Сучасне протистояння між англосаксонськими державами та КНР знаходиться в активній фазі, що підкріплюється даними з попередньо виконаного контент-аналізу. Варто зазначити, що концепція колективного військово-політичного стримування КНР англомовним світом з самого початку виникла не в його вимірі, а японському. Так колишній Прем'єр-міністр Японії Шіндзо Абе ще в 2007 році заявив, що: «Китайську експансію можна перемогти лише колективними зусиллями» [6, с. 69]; а в 2017 році за його активного сприяння було розповсюджено концепт Індо-Тихоокеанського регіону (далі ІТР), який нині впроваджений в більшість регіональних стратегій та доктрин англосаксонських держав та їх союзників. Саме відтоді спостерігається більше широке нарощування різноманітних альянсів та форматів об'єднань не тільки між країнами англосаксонського світу, а й іншими регіональними країнами-однорумцями, серед яких Японія.

Перед тим, як безпосередньо перейти до сучасних кейсів колективного військово-політичного стримування КНР в Океанії, варто виокремити набір стратегій, доктрин, політичних рамок взаємодії та інших урядових документів, що регулюють залучення та діяльність англосаксонських держав в Океанії, та в решті формують принципи протидії та стримування КНР. Серед них:

1) Біла книга Оборони, Зовнішньої політики та Стратегічний перегляд національної оборони Австралії (далі СПНОА) від 2016, 2017 та 2023 років відповідно [14, 58];

2) Доповідь уряду Британії про оборону та стратегія Індо-Тихоокеанського вектору від 2022-2023 років [72];

- 3) «Наш Північ - сильний і вільний: Оновлене бачення оборони Канади» від 2024 року [60];
- 4) «Доктрина Freeland» або Індотихоокеанська стратегія (далі ІТС) Канади від 2023 року [19];
- 5) Стратегія Синьої Економіки Канади (далі ССЕК) від 2022 року [17];
- 6) «Тихоокеанське партнерство» та Індотихоокеанська стратегія США (ІТСС) від 2022 року [77, 45];
- 7) Стратегія національної оборони США від 2022 року [76];
- 8) Австралійська регіональна політична стратегія «Крок вперед» від 2016 року [30];
- 9) Новозеландська регіональна політична стратегія «Тихоокеанська стійкість» від 2021 року [44];
- 10) Стратегічні плани Нової Зеландії (далі СПНЗ) 2021- 2025pp [59];
- 11) «Тихоокеанське зобов'язання» - політична стратегія США [78];
- 12) «Тихоокеанський підйом» - політична стратегія Британії [78];
- 13) Проект угоди про «Відкрите Море» (кодова назва) в рамках неформального англомовного альянсу CANZUK від 2018 року [33];
- 14) Оборонна угода AUKUS від 2021 року [14];

З огляду на зазначені державні документи, можна побачити що діяльність не безпосередньо океанічних держав, таких як Британія та Канада регулюється через широкий концептуальний вимір Індотихоокеанських стратегій, а також спеціальних оборонних доктринальних документів. США мають дещо унікальний підхід через наявність заморських територій та штатів в межах Океанії (Американське Самоа, Гуам та Гаваї), тому американська стратегія в Океанії має дві окремі складові ширшої ІТС. На відміну від Канади, Британія та США мають додаткові політичні стратегії залучення в справі Океанії через рамки «Тихоокеанського Підйому та Зобов'язання» відповідно. Про ці стратегії детальніше в наступному розділі 3.2, оскільки ці політичні рамки мають більш економічне забарвлення.

В квітні 2024 року уряд Канади опублікував оновлене бачення оборонної політики під кодовою назвою «Наш Північ – сильний та вільний», де були визначені

нові положення військово-політичного розвитку країни на подальші 4-5 років [60, 18]. Попри це Канада надалі протягом дослідження, як вже стало зрозуміло з попередніх розділів, відіграватиме менш суттєву роль в рамках активного протистояння із КНР в Океанії з огляду на молодість її ІТС та нижчий рівень сучасного залучення в справі Південного Тихого океану.

Провідну роль в Океанії серед держав англосаксонського табору традиційно займали і продовжують Австралія та Нова Зеландія. Австралію взагалі за тісну співпрацю із США в просуванні безпеки в Океанії називали «помічником шерифа, що координує регіональні справи». [9, с. 50] Також обидві країни посилено співпрацюють в рамках договору про «Тісні оборонні відносини від 1991 року» для забезпечення військово-політичної основи в регіоні [8, с. 60]. Однак сучасна геополітична турбулентність та швидко зростаюча присутність КНР в Океанії змусили обидві країни одна за одною розпочати комплексні перегляди Національної оборони. Австралія досягла в цьому напрямку успіху, представивши навесні 2023 власний стратегічний перегляд оборони. Нова Зеландія станом на вересень 2023 року розпочала тільки сферичні дослідження, що є складовими їх власного перегляду Національної оборони. Незважаючи на традиційну дружбу між Новою Зеландією та КНР, а також позиціонування Австралії як головного безпекового стовпу регіоні, ці кроки є надважливими в контексті майбутніх викликів для англосаксонського табору в Океанії.

Зрозумівши виміри стратегічної бази англосаксонського табору, можна переходити до висвітлення колективного військово-політичного стримування геополітичних амбіцій КНР. Концепція стримування та протидії Китаю є основою останньої Білої книги та Стратегічного перегляду оборони Австралії, Оновленого бачення Оборони Канади, військових компонентів Індो-Тихоокеанських стратегій Британії, Канади та США, а також окремої, вартої уваги, запропонованої угоди про «Відкрите море» в рамках альянсу CANZUK. Китайську Народну Республіку охарактеризовано як «дедалі більш руйнівну глобальну силу», і визначено як головний виклик сучасності та безпеки в Індо-Тихоокеанському регіоні, що зазначено в «Розділах 2» останніх видань Білої книги зовнішньої політики Австралії та Британського оборонного документу, зокрема в підпунктах 3.1 та 2.1.1 відповідно [14,

с. 38; 72, с. 6]; у документі ІТС Канади розділу 2, підпункту 2.1 [19, с.7]; ІТС США в підпункті 2.4 [45, с. 12-13]; розділу 4 Стратегічного перегляду Національної Оборони Австралії [58, с. 37]; та свіжого опублікованого оновленого бачення Оборони Канади розділу 1, підпункту 1.2 [60, с. 7-8]. Стратегія національної оборони США 2022р. робить основний акцент на необхідності підтримувати і посилювати політику стримування США проти КНР, що знаходиться в центрі уваги протягом усього доктринального документу, зокрема в розділах 2/3/4 [76, с. 4;7;8]

Варто окремо зупинитися на двох останніх переглядах національної оборони Австралії та Канади. Упродовж усього змісту СПНО Австралії спостерігається акцент на проектуванні військових спроможностей КНР та їх потенційних загроз досягнень цілей в глибини Австралійської території. Відповідно лівова частка СПНОА, зокрема розділи 6/7/8 має в собі вироблення механізмів протидії першій за довгі десятиліття загрози для Австралії та Океанії загалом [58, с. 45-71]. Загалом визначено три найважливіші задачі австралійських сил оборони: формувати стратегічне середовище; стримувати дії, спрямовані проти інтересів держави; реагувати за допомогою надійних збройних сил в разі потреби. На додаток, СПНОА фактично утвердив положення попередніх урядових видань останньої Білої книги оборони 2016 року стосовно збільшення видатків на оборону більш як за 2% ВВП, а також розширив потреби технічного переоснащення армії, особливо ВМС Австралії, згідно передуючого СПНОА 2020 Defence Strategic Update до 2030-2035 рр. [9, с. 203-204].

У випадку Канади первинним об'єктом нового бачення оборони звичайно виступає північна півкуля, до якої входить власне домашня зона Канади – Північ Тихого океану, північна Атлантика та Арктика. Що спільного в обох документах, так це поглиблене проектування військових загроз країнам. Однак, на відміну від Австралії, для Канади первинну загрозу становить росія через арктичне коло, що детально визначено у розділах 2 та 3 [60, с. 11; 16]. Тим не менш, фактор «дедалі більш руйнівної сили КНР» також має місце в документі, що доповнює зазначені вище пункти ІТС Канади. В свою чергу це підштовхнуло Канаду до більш активного прагнення до вступу в оборонну угоду AUKUS не тільки в якості учасника «Другого Компоненту», а як повноправного члена альянсу, про що повідомили Прем'єр-міністр

Канади Джастін Трюдо та Міністр Оборони Білл Блер після публікації нового оборонного бачення Канади 9 квітня 2024 року [18].

Однак з огляду на факти протилежних характерів часів двох різних канадських адміністрацій П'єра Трюдо (батько нинішнього прем'єра) (1968 – 1979 рр.) та Брайна Малроні (1984 – 1993 рр.) виникають суттєві сумніви стосовно цих «наполеонівських планів». Старший Трюдо в свій час відзначився максимально пацифістськими діями, в результаті чого Канада списала єдиний боездатний авіаносець «Бонавентюр» у 1971 році та суттєво скоротила витрати на оборону; Малроні в свою чергу намагався навпаки в свій час озброїти канадські ВМС 12-ма ядерними підводними човнами, проте через спротив екологічних рухів, високовартісність проекту та умови світової розрядки Холодної війни був вимушений відмовитися від цих амбіційних намірів [5, с. 186; 219]. Перед сучасною адміністрацією Джастіна Трюдо, який більшою мірою поділяє погляди свого батька, постане справжнє випробування на стійкість сучасних потреб геополітичного виміру та національної оборони Канади, аби пройти «екологічний шторм» в розріз ліберальній спадщині П'єра Трюдо по аналогії з Австралією, яка стикнулася із демаршем низки острівних держав з того самого питання [65]. Тим не менш, на відміну від зазначених попередніх адміністрацій, сучасне становище в світі та можливості Канади мають більше аргументів на користь «зеленому світлу» ширшого залучення країни в колективне військове стримування таких держав як КНР та росія.

Продовжуючи розгляд доктринальних документів, варто сказати, що в переважній більшості зазначених стратегічних документів наявні пункти регулювання кооперації та колективних потужностей англосаксонських держав для військово-політичного стримування КНР в різних вимірах протистояння в ІТР та Океанії в рамках різних об'єднань. Це в свою чергу розділ 6 СПНО Австралії про Оборонні партнерства [58, с. 45]; розділи 3-4 Британської оборони та ІТС про Оборонні відносини та Безпекову регіональну кооперацію Великобританії [72, с. 22; 31]; і 4 розділ ІТС США [45, с. 13]. Нова Зеландія та Канада відповідно не мають ідентичних пунктів через те, що ці країни відіграють другорядну роль в сучасному колективному стримуванні КНР в Океанії, і поки що не є повноправними членами

діючих військово-політичних альянсів, таких як AUKUS. Тим не менш, обидві країни демонструють інші напрямки розвитку залучення в справі в Тихому океані через двосторонні безпекові відносини з окремими регіональними країнами-однодумцями такими як Південна Корея, Японія та Філіппіни, що зазначено в підпунктах 2.3/4 ІТС Канади та розділах 2/3 СП Нової Зеландії [19, с. 10/13; 59, с. 13/35].

Додатково і коротко варто висвітлити запропоновані рамки широкого залучення англомовного альянсу CANZUK в сучасні геополітичні виклики в ІТР, та відповідно в Океанії. Угода про «Відкрите море» (або CANZUK), запропонована міжнародною контактною групою залучених англомовних країн від 2018 року, ґрунтується на спільній історії та традиційних зв'язках Австралії, Великобританії, Канади та Нової Зеландії [33]. Отже, нарощування співпраці між англосаксонським державами відкрило можливості та перспективи для заснування нового геополітичного альянсу «CANZUK». Однак, як вже було раніше згадано, однією з головних передумов цього проекту стала поступова зміна поведінки США за каденції останніх двох президентів США. Покликанням CANZUK є зберегти та вивести кооперацію англомовного виміру на новий рівень навіть за відсутності США в лавах альянсу [33, с. 4; 8]. Загалом можна припустити, що спільна потуга Австралії, Великобританії, Канади та Нової Зеландії теоретично могла б досягти до половини потужностей США, однак сучасні тенденції в усіх залучених країнах ставлять цю тезу під значні сумніви.

Військова складова CANZUK передбачає розгортання сил англомовного світу у двох основних вимірах: Євро-Атлантиці та Індо-Тихоокеанському регіоні [33, 10]. Говорячи безпосередньо про стримування геополітичних амбіцій КНР, то військова значимість CANZUK зберігається й сьогодні навіть попри створення тристоронньої оборонної угоди AUKUS, яка покликана стримати та протистояти швидкому піднесенню підводного та надводного флотів КНР в водах Тихого океану [33, с. 9]. Про роль AUKUS додатково та детальніше буде ще зазначено далі, однак остання подія публічно підтверджених намірів Канади приєднатися до оборонної угоди між Австралією, Британією та США. Це потенційно може утворити перший реальний військовий прообраз CANZUK у формі запропонованої «CAUKUS».

Тим не менш, повноцінна ідея CANZUK залишається актуальною і по сьогодні, оскільки цей альянс має набагато ширшу модель залучення та об'єднання англомовного світу на основі вже нам відомої політично-культурної, торгово-економічної та військової співпраці. Однак поки що основну увагу англосаксонських держав займають вже функціонуючі альянси та об'єднання, тому CANZUK скоріше за все ще певний час залишатиметься в проектному стані.

Реальна та практична імплементація колективного військово-політичного стримування геополітичних амбіцій КНР відбувається в ході комунікацій англосаксонських держав «на багатьох фронтах» в рамках вже відомих угоди AUKUS, альянсу «П'ять очей», через започатковану у 2022 році «Ініціативу Синього Тихого океану» (далі ІСТО), а також за участі країн в Форумі Тихоокеанських островів та діяльності Співдружності Націй.

Колективне політичне стримування інтересів КНР в Океанії через ІСТО, ФТО та СН можна об'єднати в одну групу, оскільки ці три політичні рамки тісно взаємодіють одна з одною. Ініціатива Синього Тихого океану була заснована в 2022 році Австралією, Новою Зеландією, Великою Британією, США та Японією, як неформальний механізм аби більш ефективно та результативно підтримувати пріоритети Тихоокеанського регіону. Пізніше до ІСТО приєдналася й Канада, таким чином залучивши увесь англосаксонський табір. Діалог ІСТО – це додатковий майданчик для взаємодії із членами Форуму Тихоокеанських островів. Більш того, він охоплює не тільки англосаксонські держави, а й інші регіональні «країни-однорумці», які сповідують ті самі принципи про вільний і відкритий міжнародний порядок, заснований на правилах, яким КНР активно та зухвало нехтує з огляду на власні геополітичні амбіції. Ініціатива Синього Тихого Океану покликана використовувати колективну силу задіяних держав через тісну співпрацю для вирішення нагальних проблем Тихоокеанської спільноти, які стають дедалі більш спільними та відчутними для держав регіону і світу [67].

В політичному контексті Співдружність націй та ІСТО сходяться в ході щорічного зібрання лідерів Форуму Тихоокеанських островів. Всі провідні члени Співдружності Націй (а також Секретаріат СН), учасники Ініціативи Синього Тихого

Океану та КНР мають статуси «Партнерів по Діалогу ФТО», що дозволяє їм вести політичне протистояння та стримування протягом офіційних зібрань ФТО. Важливим етапом взаємодії та розвитку кооперації цих трьох об'єднань та окремих держав в межах Океанії стало грандіозне прийняття «Стратегії розвитку Синього континенту 2050» в рамках 51-ого міжурядового засідання голів країн-учасниць Форуму Тихоокеанських островів, який проходив з 11 – 14 липня в місті Сува, Фіджі [68]. Розроблення цієї Стратегії було активною темою спільних консультативних засідань між головами місій країн Тихоокеанського регіону, англосаксонськими державами, секретаріатом Співдружності націй та іншими регіональними партнерами [29].

Особливо в допомозі в прийнятті цієї стратегії прийняли участь ССН та учасники ІСТО. Патрісія Скотланд, генеральний секретар Співдружності націй, привітала прийняття довгострокової стратегії розвитку Океанії та наголосила, що: «цей всеохоплюючий стратегічний документ дозволить нам, як партнерам, краще узгоджувати діяльність з метою підтримки наших тихоокеанських членів, а також поглибить регіональні зусилля, спрямовані на вирішення численних глобальних викликів, з якими ми всі стикаємося», серед яких безумовно виокремлюється загроза безпеці малих країн в образі китайських військових інтересів та зміни клімату. Також вона додала, що: «багато передових ініціатив Співдружності націй вже узгоджуються зі Стратегією 2050, такі як: Блакитна хартія Співдружності щодо діяльності в океанах, Центр доступу до кліматичного фінансування Співдружності та Програма Співдружності з питань зв'язку, яка має на меті збільшити внутрішню торгівлю в межах Співдружності націй до 2 трильйонів доларів США до 2030 року» [4, с. 30; 29].

Загалом, Стратегія 2050 окреслює довгострокове бачення регіону, а також кроки для його досягнення. Вона зосереджена на семи тематичних сферах: політичне лідерство і регіоналізм, ресурси та економічний розвиток, зміна клімату, океан і природне середовище, технології та комунікації, людський розвиток, мир і безпека. Відповідно стратегія також передбачає поглиблення кооперації з існуючими сторонами залученими в справи Океанії. Стратегія 2050 регулюватиме політичні відносини та взаємодію малих острівних країн Тихого океану із англосаксонським державами, КНР та іншими регіональними гравцями [68].

Останніми засобами колективного стримування геополітичних амбіцій КНР звичайно виступають два брати-альянси «UKUSA та AUKUS». В попередніх розділах вже було висвітлено сутність та напрями діяльності обох альянсів, тому зараз варто сфокусуватися на окремих випадках успішної контр-діяльності на противагу розповсюдженню впливу КНР в Океанії.

Про істотні ефекти оборонного співробітництва AUKUS нині можна сказати не так багато, оскільки вже раніше було зазначено, що фактично механізми кооперації передбачені в рамках угоди почали працювати лише в 2023 році. Варто нагадати, що всьому передували такі події як загальна зустріч лідерів AUKUS в Сан-Дієго в березні 2023, регулярні протягом року міністерські консультації AUKMIN, AUSMIN та USUKMIN, та двосторонні зустрічі Прем'єрів Австралії та Британії, й Президента США між собою.

Рис. 2.1. Британська, французька та американська військова присутність в Індо-Тихоокеанському регіоні [72, с. 19]

Сан-Дієгівська зустріч голів AUKUS затвердила один з важливих компонентів подальшої імплементації стримування КНР в рамках угоди, поки майбутній австралійський атомний підводний флот буде перебувати у стані активного будівництва. Таким чином США і Британія зобов'язалися до 2027 року

передислокувати низку власних підводних човнів в Тихому океані за схемою «Ротаційні сили підводних човнів (Захід)» (далі РСПЧ-3х.). В Британському оборонному документі розділу 3 про Оборонні відносини Британії в ІТР, підпункту 3.3 про угоду AUKUS [72, с. 24] визначено, що Великобританія та США поступово до 2027 почнуть розгортати частку власних підводних сил, до яких увійдуть одна атомна субмарина класу «Astute» Королівського флоту Британії (з 2026 року) та чотири АПЧ класу «Вірджинія» ВМФ США (з 2023), в окремих зонах активного протистояння із КНР.

Відповідно за поданою картою британським урядовим комітетом з питань національної оборони та оборонних відносин в ІТР (рис. 2.1.), можна побачити умовні зони розгортання підводних сил Британії та США в регіоні. Окрім визначеної зони розгортання п'яти субмарин США та Британії уздовж узбережжя Австралії та патрулювання вод Океанії, на рисунку 2.1 можна побачити що первинною зоною задіяння Британської сторони стане Південно-Китайське море, а США через значно більшу кількість заявлених до відправки човнів зможуть розгорнути власні сили не тільки в районі власних баз ВМС на півночі Океанії, а й майже в усьому півдню Тихого океану [69].

До 2030 року ситуація може докорінно змінитися. Завдяки схваленню Конгресом США поправок до положень про експорт стратегічного озброєння, до 2030 року Австралія при відсутності значних перешкод, більшу частину з яких вже було усунуто завдяки активним комунікаціям протягом 2023 року, зможе отримати вже готові 3 субмарини класу «Вірджинія» від США, а також отримати перші субмарини нового виробництва передбачені сан-дієгівською угодою. На додаток до цього, Австралійський уряд з 2023 року після прийняття СПНО дав розпорядження нарощувати і надводний флот, аби гідно скласти підтримку ВМФ Британії та США [58].

Таким чином, колективне підводне стримування КНР флотами країн AUKUS до 2030 року може досягнути приблизно до 12 одиниць з-боку англосаксонського табору. В той же час за даними представленими в оборонному документі Британії, Китай має 6 субмарин оснащених балістичними ракетами [72, с. 14], а також за даними порталу

«Ініціатива з питань ядерної загрози» 6 атомних підводних човнів, кількість яких так само може зрости при амбіційних планах розвитку ВМФ КНР до 2035 року не менш ніж в 2 рази [24]. Отже, до 2030 року колективні зусилля англосаксонських держав зі стримування КНР на морі через «доктрину ядерного стримування» можуть зрівнятися в силах, що сприятиме збереженню балансу сил в Океанії.

На кінець варто сказати про роль колективної розвідувальної діяльності «П'яти очей» в стримуванні Китаю. Спецслужби англосаксонських держав спільно відслідковують активність КНР по всій Океанії, де Китай починаючи з 2018 року активно нарощує свою присутність, аби не пропустити жодного епізоду «китайського експансіонізму». Під погляд КНР вже потрапили вже більшість країн Синього континенту, такі як Папуа-Нова Гвінея, Науру, Тувалу, Маршаллові острови, Кірібаті, Вануату, Фіджі, Соломонові острови та ін. Своєчасна доповідь вищому керівництву країн UKUSA неодноразово мала велике значення для випередження планів КНР, що загрожували не тільки інтересам англомовному світу, а національній безпеці окремих його членів – Австралії, США та Нової Зеландії. Завдяки роботі розвідувальних спецслужб під егідою «П'яти очей» цими країнами були викриті плани Китаю щодо проекту угоди з модернізації портів на Вануату та подальшого будівництва бази ВМС КНР. До уваги варто взяти те, що Вануату розташована в глибині та півдні Тихого Океану в 7.2 тис км від півдня КНР (до прикладу – місто Гуанчжоу). Це один з найяскравіших прикладів геополітичних амбіцій КНР. Відповідно, угода була зірвана, і Австралія перехопила ініціативу в інфраструктурному співробітництві із острівною країною, а Китай вимушений був тимчасово відступити [47].

В подальшому КНР тільки нарощував свої контакти з острівними спільнотами та збільшував їх широту та інтенсивність. Результатом цього стало те, що протягом наступних років Китай таки досяг угод з низкою країн Океанії – Соломонами, де було досягнуто угоди про стратегічне партнерство між країнами та згоди про будівництво бази ВМС КНР (2019/2022); Науру, яке із відкриттям посольства КНР розірвало дипломатичні відносини із Тайванем; Кірібаті, з якою, за даними підготовленого дослідження експертами Австралійського Інституту Стратегічних Досліджень, Китай підписав численну кількість двосторонніх договорів різних напрямків

співробітництва (10 тільки в 2023 році), серед яких найбільш загрозовим на думку офіційних представників англосаксонських держав є угода про розгортання загонів поліції КНР в країн [78, с. 5]. Спецслужби «П'яти очей» виявили ці наміри ще в 2022 році, проте очевидно через прикуту увагу до війни в Європі, питання було посунуте з поля зору, що має в 2024 році загрозові наслідки для вільного і відкритого міжнародного порядку в Океанії. Особливо це питання чутливе для США, яка за спільною домовленістю із Кірібаті використовує стару авіа-базу з часів ДСВ на острові Кантон, на який розповсюджується суверенітет острівної країни. На думку Метта Холбурга з Колумбійського Університету США, міліцейський пакт із Кірібаті ставить під загрозу отримання доступу Китаєм до стратегічно важливого острова «Кантон», що знаходиться в 3 тис. км. від американського штату Гаваї і становить первинну загрозу національній безпеці США [43].

Одночасно із цим, як показала і підтвердила практика контент-аналізу, КНР чинить суттєвий тиск на такі країни як Палау, Маршаллові острови та Тувалу, які є останнім з-поміж країн Океанії, що визнають незалежність Тайваню. Китай виступає із пропозиціями допомоги у подоланні різних нагальних проблем, серед яких наслідки американських ядерних випробувань протягом минулого століття [65], потреба фінансування інфраструктурних проєктів, захист довкілля тощо. Спостерігається контр-боротьба за Кірібаті та Тувалу, в обличчі США та Австралії, які є частиною північної океанічної економічної зони, в якій КНР вабить потенційний видобуток корисних копалин по аналогії з Південно-Китайським морем, що суперечить міжнародній конвенції про нейтральні води [74].

Попри три невдачі, інші випадки, як до прикладу з Папуа-Новою Гвінеєю, Фіджі, Вануату в останні роки, доводять, що спецслужби та уряди угоди UKUSA спроможні спільно відпрацьовувати при виявленні загрози та успішно випереджати КНР, за чим слідує пропозиції на вищих рівнях цим країнам про стратегічну співпрацю в сферах торгівлі, розвитку інфраструктури, безпеки та оборони, а також боротьби зі зміною клімату, що ключовим питанням в океанічних держав при розгляді подібних партнерств. Розвідувальне стримування та перехоплення ініціативи в загрозові моменти в рамках діяльності «П'яти очей» складає

невід’ємний компонент загального військово-політичного стримування державами англосаксонського табору зростаючої присутності КНР в Океанії [34]. Із подальшим розвитком інших об’єднань, як попередньо розглянутий AUKUS, додатково залучення Канади та Нової Зеландії у відповідні структури, колективне стримування КНР буде стати ще ефективнішим. В свою чергу колективний розвиток цих альянсів матиме суттєві зміни та відповідні результати для майбутнього протистояння між англосаксонським світом та КНР за вплив в Океанії.

РОЗДІЛ 3

МЕХАНІЗМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ КОМУНІКАЦІЙ МІЖ АНГЛОСАКСОНСЬКИМИ ДЕРЖАВАМИ ТА КНР В ОКЕАНІЇ

3.1. SWOT-аналіз комунікаційної стратегії англомовних держав щодо протистояння з КНР в Океанії

Другим аналізом в рамках дослідження комунікаційного чинника в співпраці між англосаксонськими державами та КНР в Океанії виступає SWOT-аналіз. Цей метод покликаний виокремити сильні та слабкі сторони комунікаційних підходів англосаксонських держав, і їх можливості та загрози з огляду стрімке нарощування потуг Китаєм в тихоокеанському векторі.

Таблиця №5. *Комунікаційна стратегія табору англосаксонських держав у протистоянні з КНР в Океанії*

Сильні сторони	Слабкі сторони
<ul style="list-style-type: none">- Колективна співпраця, єдині інтереси та принципи п'яти держав англосаксонського табору;- Велика кількість різних напрямів комунікацій: політично-культурні (СН), військові (АUKUS), розвідувальні (UKUSA) та торгово-економічні на базі як суто англосаксонських форматів, так і міжнародних (G7/G20/АТЕС/ТТП);	<ul style="list-style-type: none">- Формат Ініціативи Синього Тихого океану (ІСТО) попри неформальну сутність не мають механізму чіткого зв'язку узгодження дій з регіональним Форумом Тихоокеанських островів;- Не всі англосаксонські держави рівномірно задіяні в колективному стримуванні КНР (Нова Зеландія і Канада);- Відсутність в учасників протистояння окремої Тихоокеанської політичної стратегії (Канада);

<ul style="list-style-type: none"> - Стійкість комунікацій випробувана традиціями та довгим історичним досвідом; - Акцент на м'якому та розумному комунікаційних підходах (Soft and Smart Power); - Широке охоплення усіх сфер діяльності англосаксонського табору та регіональних справ в Океанії через різні програми (канали зв'язку); - Військовий компонент комунікацій в рамках AUKUS має характер «win-win» для його учасників. Більш того, він приваблює не тільки інші англосаксонські країни, а й сторонніх держав-однодумців, таких як Японія, до співпраці; - Комунікаційна стратегія англосаксонських держав передбачає залучення країн-однодумців до колективного стримування та контрдіяльності КНР (QUAD, ICSO, FPDA); - Переважно висока активність контактів із острівною спільнотою згідно контент-аналізу; - Велика та різнобічна фінансово-інвестиційна база; - Прозорість партнерських відносин між союзниками та країнами Океанії; 	<ul style="list-style-type: none"> - Вразливість перед китайськими лобізмами (Британія, Нова Зеландія та Канада); - Не узгоджені торгово-економічні питання та діяльність в рамках різних регіональних організацій та угод (ТТП); - Колективна діяльність повноцінно виражена лише в розвідувальній комунікації в рамках UKUSA; - Мала інтенсивність та низька пріоритетність дипломатичних контактів на високому рівні із КНР з боку Британії та Канади згідно контент-аналізу; - Малий штат дипломатичних корпусів Австралії, Британії, Канади та Нової Зеландії здатних охоплювати усі сфери кооперації та протистояння з КНР; - Відсутність єдиного суто англосаксонського каналу зв'язку та майданчиків ідентичних до регулярних зустрічей G7/G20;
---	---

Можливості	Загрози
<p>- Широке залучення Канади та Нової Зеландії до військової комунікації в рамках розвитку угоди AUKUS (на повноцінній основі та в межах «2-го Компоненту», та її подальша відповідна трансформація;</p> <p>- Усунення економічних протиріччя та досягнення усіма англомовними учасниками домовленостей про започаткування УВТ, а також із США про її повторний вступ до ТТП;</p> <p>- Вступ США до Співдружності Націй на неформальних засадах по аналогії з такими країнами, як Острови Кука. Поглиблений розвиток політично-культурних комунікацій з островами Тихого океану через СН;</p> <p>- Інтеграція формату ІСТО в партнерську діяльність з ФТО;</p> <p>- Перехід до дискусій на рівні урядів щодо можливостей і перспектив започаткування запропонованого альянсу CANZUK;</p> <p>- Створення окремої регіональної економічної ЗВТ між англосаксонськими державами та океанічними країнами для стимулювання розвитку останніх;</p>	<p>- Внутрішній спротив оновленому баченню національної оборони та залучення в міжнародні оборонні справи Канади та Нової Зеландії, та подальша відмова від поглибленої співпраці у військових комунікаціях англомовних держав (екологічні-пацифістські рухи);</p> <p>- Перешкоди до подовження та підтримки проекту AUKUS з боку як внутрішніх факторів вже залучених учасників, а також зовнішніх (ядерний де-марш Океанії, контр-діяльність КНР та інших «проблемних режимів» у світі);</p> <p>- Стагнація Угоди про Транстихоокеанське партнерство та поглиблення торгово-економічних протиріччя між англомовними державами;</p> <p>- Нескінчений цикл створення нових форматів для кооперації та комунікацій в Океанічних справах в політичному та економічному вимірах, без урахування потреб попередніх проблем (пр. ІСТО);</p> <p>- Збереження існуючого стану справ із китайським лобізмом на територіях англосаксонських держав;</p>

<ul style="list-style-type: none"> - Рішуче подолання лобізму з міркувань національної безпеки англосаксонських держав; - Нарощування комунікаційних інструментів дипломатичного штату Австралії, Британії, Канади та Нової Зеландії; - Подальше виокремлення океанічної спільноти та Китаю в пріоритети зовнішньополітичних комунікацій англосаксонських держав; 	<ul style="list-style-type: none"> - Втрата ролі та ініціативи Співдружності Націй в політично-культурному розвитку Океанії; - Недостатнє фінансування існуючих політичних Тихоокеанських доктрин / програм та подальша зміна поглядів океанічних держав на партнерські відносини із КНР;
--	---

Сильні сторони комунікаційної стратегії англосаксонських держав є вкрай очевидними та безпрецедентними. Колективна співпраця англосаксонських держав дає змогу якнайширше охопити всі сфери протистояння із КНР в Океанії, а також грубо кажучи «більшістю задавити потуги одного Китаю на різних фронтах». Велика кількість досить успішних форматів як суто англосаксонського духу, так і включно з окремими країнами-однодумцями тому підтвердження. На відміну від КНР, англосаксонська комунікаційна стратегія передбачає партнерську співпрацю не через призму жорсткої сили, а через елементи «м'якої та розумної». Це спостерігається в характері переговорної діяльності з боку окремих англосаксонських країн та КНР із острівними країнами Океанії. Перспективність положень угоди AUKUS становить інтерес для низки регіональних країн однодумців, що в майбутньому дозволятиме розширювати військову комунікацію за межі англосаксонського табору через «Другий компонент AUKUS». Комунікаційна стратегія англосаксонських держав передбачає високу регулярність контактів через різні канали зв'язку – міністерські зустрічі, зустрічі лідерів країн, спеціальних посланників у двосторонньому та багатосторонньому форматах. Не можна не назвати інвестиційну складову комунікаційної стратегії та переваги, які вона становить порівняно із кредитною сутністю підходів КНР до співпраці з океанічною спільнотою.

Слабкі сторони фактично виходять з окремих сильних елементів. Так велика кількість форматів створює ефект «суттєвого надлишку», що із часом неминуче призводить до їх стагнації та повторення циклу започаткування нових форматів. В основному це стосується торгово-економічних комунікацій, які є найбільш спірними та не врегульованими між англосаксонськими державами. Проблема таких форматів як Ініціатива Синього Тихого Океану полягає «квалітивності» його започаткування, аби випередити Китай, який починаючи із 2019 року почав шаленими темпами перехоплювати ініціативу в регіоні в англосаксонського табору держав. Більш того, неформальність ІСТО не передбачає первинних точок дотиків із «Тихоокеанським регіоналізмом», оскільки він цей формат не включає в себе жодної малої країни Океанії, на відміну від Ради Тихоокеанського економічного співробітництва (див. 1.1). Абсолютний колективізм англосаксонських держав у протистоянні з КНР присутній в основному лише в розвідувальній діяльності альянсу «П'яти очей»; все інші формати комунікацій задіють одночасно максимум від 3-4 держави. Дипломатична активність хоч і є однією з візитних карток англосаксонської контр-діяльності, проте абсолютний потенціал в цій сфері розкрили тільки США, у взаємодії з КНР яких задіяні різні рівні відповідних структур. Також переконані, що «наріжним каменем» слабкостей англосаксонських держав справді можна назвати «китайський лобізм», який використовує усі принципи ліберального та демократичного устрою у власних цілях. Це в свою чергу й поширює низку проблемних питань між англомовними країнами, що врешті ставить «палки в колеса» їх колективної машини стримування активності КНР в регіоні.

На наш погляд, серед потенційних можливостей які відкриті в майбутньому для англосаксонських держав у їх протистоянні з КНР, то це безумовно широке залучення Канади та Нової Зеландії до проекту AUKUS [18, див. Додаток 4]; збільшення дипломатичних рівнів штату Австралії, Британії, Канади та Нової Зеландії за прикладом США (див. Додаток 5), що безперечно сприятиме кращій взаємодії та пошуку дотиків до співпраці не тільки з КНР, а й збільшить інтенсивність залучення в справі Океанії; переважне подолання проблем китайського лобізму в Канаді та Новій Зеландії; поновлення перемовин США про членство в Співдружності Націй та

Транс-Тихоокеанському Партнерстві, а також запуск міністерських переговорів про реалізацію проекту CANZUK у випадку остаточної відмови США від приєднання до СН та ТТП [33]; і також розширення існуючої економічної зони на базі учасників Форуму Тихоокеанських островів до формату зони вільної торгівлі включно з Великобританією, Канадою та США та іншими країнами-однорумцями.

Однак там де можливості, там є і ймовірні загрози. Загалом вони всі походять з перерахованих можливостей, проте вважаємо за важливе додатково виокремити вже існуючу та прогресуючу проблему нестачі фінансування зобов'язань окремих держав англосаксонського табору (Австралія, США та Британія) перед океанічною спільнотою, що небезпечно зміною поглядів таких країн як Палау, Маршаллові Острови, Тувалу, Тонга та ін. вбік Китаю (див. Додаток 6, 7). Також на користь КНР може зіграти протест острівних держав щодо ядерної складової проекту AUKUS, чому фактично підігрують принципи прозорості англосаксонських держав [13, 65]. Звідси ж історично походять екологічні та пацифістські настрої в Канаді, що може перешкодити їй широкому залученню в військове колективне стримування КНР [5, с. 219]. Для Співдружності Націй шанси втратити ініціативу в культурному розвитку Океанії хоч і невеликі, проте через зростаючу роль Китаю в фінансуванні та розбудові відповідної інфраструктури та інституцій на Соломонах, Тонга, Кірібаті мають місце. Проте у випадку СН все може змінитися завдяки цьогорічному саміту асоціації на Самоа [64].

Загалом вважаємо, що майбутні зустрічі та обміни комунікаціями в рамках різних форматів здатні докорінно змінити ситуацію в політично-культурному, військовому та торгово-економічному вимірах для подальшого зміцнення позицій англосаксонських держав в Океанії.

3.2. Торгово-економічна противага англосаксонського світу Китаю в Океанії

З попередніх розділів стало зрозуміло, що англосаксонська торгово-економічна кооперація в Океанії дуже тісно побудована на фінансових та інвестиційних

програмах, які відбуваються через різні двосторонні та багатосторонні канали, серед яких фонди Співдружності Націй та Азіатського Банку Розвитку (АБР), програма USAID (аналог фондів СН), Ініціатива Синього Тихого Океану (ІСТО), Рада Тихоокеанського економічного співробітництва (РТЕС) та ін. Власне, усі ці підходи щодо взаємодії із суб'єктами Океанії формують єдину торгово-економічну протипагу англосаксонського світу китайській економічній активності в регіоні.

Серед сучасних та нових об'єднань в розрізі поставленого питання особливо виділяється «Всеохоплююча Прогресивна угода про Транс-Тихоокеанське Партнерство» (СРТПП) або скорочено ТТП, яке за своєю сутністю виступає величезною зоною вільної торгівлі в Тихому Океані, і найголовніше не включає в себе КНР, оскільки створена для торгово-економічної протипаги китайському впливу в регіоні.

Рис. 3.1. Мапа країн-підписантів угоди про Всеохоплююче та Прогресивне Транс-Тихоокеанське партнерство (до вступу Британії) [79]

Прогресивна Угода про Транс-Тихоокеанське Партнерство є молодією зоною вільної торгівлі офіційно започаткованою від 2018 року на протипагу як АТЕС, та й загалом іншим регіональним економічним зонам в числі учасників яких є КНР.

Відповідно до поданої мапи (рис. 3.1.) угода охоплює 11 націй Тихого Океану загальною чисельністю в 800 млн. осіб, на які припадає 15 відсотків світового ВВП. Таким чином від початку серед країн-підписантів угоди були Австралія, Канада та Нова Зеландія [3]. Пізніше заявку на вступ до організації подала Великобританія після виходу з ЄС та повернення до концепту «глобальної Британії», яка урочисто приєдналася до її лав влітку 2023 року за одноосібної згоди комітету ТТП після останньої зустрічі міністрів торгівлі країн учасниць у штаб-квартирі організації в місті Веллінгтон (див. Додаток 2).

Говорячи про США, то країна брала активну участь переговорному процесі щодо започаткування ТТП. Сполучені Штати за адміністрації Барака Обами (2008 - 2016 рр.) займали одну з найактивніших позицій у просуванні цієї угоди: вона мала стати протиположною АТЕС, членами якої є проблемні режими росії та КНР. Однак в 2017 році США покинули переговорний процес, оскільки окремі положення діяльності ТТП йшли в розріз із політикою нового Президента США Дональда Трампа. Отже, до вступу Великобританії СРТТР характеризувалася залученням лише трьох англійських держав і відіграло малопомітну роль до 2022 року [3].

Намагання повернути США до лав ТТП спостерігаються й надалі. Це зокрема спостерігалось під час останнього саміту АТЕС в Сан-Франциско в листопаді 2023 року, і було одним з питань окремих дискусій між міністрами ЗС та торгівлі Австралії та Канади [11]. Однак загалом прес-служба Білого дому адміністрації Джо Байдена негативно розцінила можливість повернення США до участі в ТТП, назвавши цю угоду «неідеальним співтовариством», яке слід зробити «кращим і сильнішим» [9, с. 52].

Тим не менш, на думку японського економіста Йорізумі Ватанабе, членство в ТТП для країн-учасників має в собі можливості вільної торгівлі, цифрової комерції, спрощення митних процедур на продукції, збільшення інвестиційної бази лібералізації нетарифних обмежень у транскордонній торгівлі товарами й послугам з країнами-учасниками та іншими акторами ІТР, спрощення бізнес-подорожей для представників бізнесу, відкриття доступу до нових ринків збуту електроніки, автомобілів, корисних копалин та інших товарів та послуг [79]. Хоча Й. Ватанабе

вважає, що залучення КНР в угоду про СРТРР є важливим для майбутньої торгівлі в регіоні, однак група експертів аналітичного центру Council on Foreign Affairs погоджується про значимість ТТП як противаги китайській ринково-економічній експансії [54].

На сучасному етапі учасники угоди СРТРР активно розвивають цей формат комунікацій в рамках об'єднання. Такі країни як Японія, Австралія та Канада активно налагоджують ланцюги постачання мінеральної сировини для акумуляторів електромобілів в обхід ринку КНР. Австралія та Канада мають не менш одіозний досвід ділових відносин із Китаєм, який залишив такий самий відчутний та болісний ефект на цих країнах. За словами високопосадовців з Японії: «Австралія та Канада є ідеальними партнерами, які поділяють однакове почуття обережності щодо Китаю» [3]. З цим погоджується австралійський експерту Австралійського Інституту Стратегічної Політики, Джон Гарік, доповнюючи важливістю нарощування й військової комунікації між країнами [39].

Поточні тенденції розвитку ТТП також підтверджуються даними проведеного попередньо контент-аналізу МЗС та МО англomовних держав. Так до прикладу Канада отримала схвалення комісії ТТП на канадську систему управління постачанням молочних продуктів в рамках транс-тихоокеанської зони вільної торгівлі (див. Додаток 3). Британія після вступу до організації також почала користуватися перевагами угоди. Усе ці факти свідчать лише про те, що значення ТТП буде тільки зростати у майбутньому [3].

На наш погляд, діяльність ТТП набуває надзвичайно важливого значення в контексті сучасного геополітичного протистояння в Океанії між англосаксонським табором та КНР. В рамках угоди транс-тихоокеанської ЗВТ через води Океанії проходять численні торгові шляхи як пов'язують країн-підписантів, як Австралію, Сінгапур, Малайзію, Канаду, Чилі, Нову Зеландію та ін. Зростаюча присутність КНР в Океанії, зокрема мілітарна, може становити загрозу міжнародним морським торговельним шляхам, по аналогії за Південно-Китайським морем, оскільки Китай розглядає нейтральні води Океанії як місце потенційного та незаконного видобутку

корисних копалин. Саме тому торгівельна протипага ТТП Китаю має тільки посилюватися і залучати й малі острівні країни, що перешкоджатиме планам КНР [50].

Окрім традиційних питань торгівлі, англосаксонська економічна діяльність в Океанії проявляється через різні фінансово-інвестиційні програми на протипагу вже згаданій та відомій китайській ініціативі «Пояс і Шлях» [52].

Ще з початку 2000-х років Австралію, як основний гарант безпеки в регіоні, почало непокоїти суттєве збільшення Китаєм фінансової допомоги і кредитів малим острівним країнам Океанії, а також розбудова компанією «HUAWEI» підводної кабельної мережі. На протипагу цьому до Австралії також згодом підключилися США, за участі яких у 2023 році було введено в експлуатацію дві підводні мережі в Федеративних Штатах Мікронезії та від берегів Чилі до Австралії (див. Додаток 1, 5). За офіційними даними, з 2006–2016 рр. фінансова допомога країнам Океанії з боку Китаю становила 1,8 млрд дол. США. В 2017-2018 рр. Китай став головним торговельним партнером держав Океанії, відтіснивши Австралію на «почесне» друге місце. Намагаючись нейтралізувати привабливість китайських інфраструктурних проєктів, уряд Австралії суттєво збільшив обсяги фінансової допомоги країнам Океанії – з 784 млн дол. США у 2017-2018 рр. до 926 млн дол. США у 2018-2019 рр. [9, с. 58-59]. Хоча станом на 2021 рік, за даними інституту LOWY Австралія вже випередила КНР за фінансовими вкладенням (18% проти 15%) [48], однак два роки потому в 2023 році поточний лейбористський уряд Австралії та адміністрація президента США почали гостро відчувати скруту фінансової спроможності виконувати свої зобов'язання щодо острівної спільноти, серед яких Фіджі, Палау, Маршаллові о-ви, Тувалу та ін. (див. Дод.: Контент-аналіз ЗМІ 6,7).

Говорячи безпосередньо про сучасний стан інвестиційних програми в острівних країнах, то тут спостерігається справді інтенсивне геополітичне протистояння. За даними дослідження Австралійського інституту LOWY від 2021 року, найбільшими донорами, або краще сказати партнерами з розвитку, для океанічних країн (як членів Співдружності так й окремих акторів) виступили Австралія, Японія, Нова Зеландія та Європейський Союз, які надали регіону 38% офіційного фінансування розвитку інфраструктури. В той же час потуги КНР в цьому напрямку склали близько 15%

загальних вкладень у розмірі 2млрд доларів, і продовжують з кожним роком зростати. Але відмінність полягає в тому, що такі країни як Австралія, Нова Зеландія та США позиціонують цю допомогу як гранти, а КНР – традиційні кредити, на які, на жаль, малі країни охоче ведуться. Загалом експерти визначають, що Океанія потребує близько 3 мільярдів доларів на рік до 2030 року, щоб задовольнити свої потреби в критично важливих для її стабільного розвитку сферах. Не можна нехтувати й роллю США: нещодавно, в вересні 2023 року, відбувся саміт США-ФТО, на якому Держсекретар США Ентоні Блінкен пообіцяв додаткові 40 мільйонів доларів на інфраструктуру Тихоокеанського регіону, що доповнить вже і так загальні 3млрд доларів американських вкладень [48].

До того ж в рамках останнього саміту Форуму Тихоокеанських островів в листопаді 2023 року на Островах Кука, генсек Співдружності Націй, Патрісія Скотланд, наголосила про важливість раніше затверджених ініціатив під час зустрічі голів урядів держав Співдружності у червні 2022 року в Руанді серед яких: Запуск Інкубатора проектів Блакитної хартії Співдружності для підтримки розвитку океанічних держав з первинним внеском в 400 тис. фунтів стерлінгів; ухвалення Хартії живої землі Співдружності; запуск Інструментарію Співдружності для розширення доступу до кліматичного фінансування; та запуск Віртуального центру для покращення комунікацій між малими державами Співдружності, зокрема членами тихоокеанської спільноти [28]. Загалом Співдружність Націй і Великобританія як окремий її член та фундатор зобов'язалися неухильно підтримувати розбудову Океанічної спільноти, що підтвердив візит міністра Індотихоокеанського розвитку Британії під час Саміту ФТО із підписанням відповідної угоди про перехід до стратегічних відносин між Британією, СН та членами ФТО [4, с. 30] (див. Додаток 2).

В розрізі фінансових внесків та економічної допомоги океанічним країнам в центрі знаходиться життєво важливе питання екологічної стійкості проектів, що виступає фактично вирішальним чинником у свідомості тихоокеанської спільноти щодо вибору партнерів за співпрацею. На нещодавній конференції, присвяченій інвестиціям в інфраструктуру Тихоокеанського регіону в Брісбені, делегати з

Тихоокеанського регіону найчастіше закликали до створення стійкої до зміни клімату інфраструктури, збільшення кількості робочих місць і закупівель на місцевому рівні для розширення економічних можливостей і спрощення процесів [48].

Екологічний чинник економічної співпраці між англосаксонськими та КНР відносно островних країн присутній в усіх поточно функціонуючих політичних стратегіях таких Pacific Pledge, Resilience, Uplift, Step Up [78], у програмі Співдружності Націй [27] та USAID [75], а також в морському та зеленому компоненті китайської ІПШ. Сутність цього чинника в економічних преференціях океанічної спільноти є досить неоднозначною і зазвичай ґрунтується на національних упередженнях. За словами віце-директора Китайсько-Тихоокеанського співробітництва з питань зміни клімату для островних країн Тихого океану, Чена Дезженга, в інтерв'ю китайській інфо-агенції Global Times, КНР вносить велику частку у допомогу в боротьбі зі зміною клімату через проекти ініціативи «Пояс і Шлях». Він також додав що: «За останні роки Китай виділив близько 1,1 мільярда юанів на постачання енергоефективних і нових енергетичних продуктів та обладнання океанічним країнам. Китай має технічні знання та досвід роботи у сфері фотоелектричної, приливної та хвильової енергетики, а також у сфері маломасштабних інтегрованих енергетичних рішень. Китай також допомагає Тихоокеанським націям у впровадженні сонячної, вітрової та морської енергії, аби адаптувати проекти відповідно їхніх природних умов і потреб розвитку» [22].

Основну проблему екологічної преференції островної спільноти щодо економічного партнера, в даному випадку КНР, доповнює неоднозначна екологічна політика та позиція англосаксонських держав. Остання кліматична конференція яка проходила в Абу-Дабі в кінці 2023 року викликала абсолютне розчарування в тихоокеанської спільноти по відношенню до традиційних англомовних партнерів та інших країн світу. До того ж на таке прийняття рішень впродовж 2023 впливали протилежні рішення великих англомовних країн, які на думку малих океанічних країн є загрозою для екологічної сталості. Відповідно КНР від цього дещо вигравав незважаючи на власну екологічну не доброчесність. (див. Дод. Контент-ЗМІ). Однак як вже зазначав Керол Лі у власному описі своєрідного успіху проекту ІПШ серед

країн Океанії, Китай з'являється саме в тому місці та часі, коли йому потрібно перехопити ініціативу в англосаксонських держав [52].

Незважаючи на гостре проблемне питання екологічної стійкості та реального відношення урядовців Англомовних держав щодо потреб Океанії, економічна кооперація між ними продовжує зростати з кожним роком, про що свідчать останні дані інституту LOWY та USAID [48, 75]. Зрозуміло, що з огляду на позицію переважної кількості країн Океанії про небажання бути частиною геополітичного протистояння, острівні нації вдаються до поміркованого використання пропозицій зразу ж обох сторін протистояння. На нашу думку, торговий та економічні складові взаємного протистояння між англосаксонським світом та КНР будуть лише посилюватися із часом, і будуть залежати від того, яка зі сторін буде більш обачною та краще пристосовуватиметься щодо еко-економічних потреб острівної спільноти.

3.3. Сценарії розвитку співпраці англосаксонських держав та КНР в Океанії

Дослідивши в попередньому розділі зовнішньополітичні комунікації англосаксонських держав та КНР відносно одне одного та острівних країн Океанії, ми дійшли висновку, що тихоокеанський вектор усіх залучених учасників протистояння посідає вкрай важливе місце в зовнішній політиці цих держав. Враховуючи усі вище досліджені компоненти геополітичного протистояння, підкріплених інформаційним полем, можна припустити, що надалі буде спостерігатися інтенсифікація зусиль обох таборів щодо перехоплення стратегічної ініціативи в Океанії.

Капітальне переоснащення та збільшення складу Сил Оборони Австралії [58], амбітні наміри Канади приєднатися до «підводного компоненту» проекту AUKUS [18], оборонний перегляд Нової Зеландії для тіснішої комунікаційної інтеграції із англомовними союзниками [62], виокремлення Тихоокеанської зони Співдружності Націй у стратегічні пріоритети Великобританії [4], посилення інфраструктурно-інвестиційної програми США щодо Океанічної спільноти [75] – усі ці чинники сигналізують про те, що геополітичне протистояння в Тихому океані тільки

посилюватиметься. З огляду на вище вказане, метод побудови сценаріїв розгортання ходу майбутніх подій в регіоні актуальний, і потребує трьох різних поглядів. Саме тому нами було виділено наступні сценарії розвитку подальшого протистояння:

Базовий сценарій: Після проведення попередніх досліджень, нами були зроблені певні висновки, що сучасне становище позицій англосаксонських держав в Океанії хоч і вирізняється в різних вимірах успішними проектами та діями, стрімко розвивається, але також постійно розхитується під натиском КНР. Як зазначали Американський та Австралійський дослідники Чарльз Едель та Керол Лі, Китай за останнє десятиліття настільки розвинувся та збільшив свої потуги в тихоокеанському векторі, що будучи однією державою він становить абсолютно загрозову небезпеку англосаксонським державам та їх інтересам в регіоні [35, 52]. В свою чергу, колективна відповідь Австралії, Великобританії, Канади, Нової Зеландії та США на загрозу не завжди є не те що спільною та збалансованою, вона не є рішучою та своєчасною.

Відомо, що за останні роки англосаксонські держави втратили з під власного полю зору три острівні країни – Соломонові острови, Кірібаті та Науру – що дозволило КНР почати втілювати власний плацдарм на північній периферії Океанії на противагу англосаксонському. В свою чергу останні роки в колективних намірах англосаксонських держав у кооперації з острівними країнами відзначилися посиленням безпекових позицій (Папуа-Нова Гвінея та Токелау), політичними і дипломатичними (Тонга, Самоа), торгово-економічними (Вануату, Фіджі) тощо.

На наш погляд, подальше протистояння між англосаксонськими державами та КНР за базовим сценарієм, буде характеризуватися періодичними змінами, серед яких можливі нові кризові переходи певних країн під «китайську парасольку», або вихід старих та їх повернення до лав англомовного виміру (Соломони після останніх виборів навесні 2024 року були за крок від зміни полюсності), тимчасове порушення балансу сил та нові виклики обличчі прямих кризових відносин між таборами. Так чи інакше, ситуація буде продовжувати перебувати в латентному стані, оскільки в однієї зі сторін, власне англосаксонського табору, не вистачає рішучості та намірів до

більшого залучення в справи Океанії, а в іншої, КНР, не вистачає сил всеохоплююче вихопити ініціативу та перевагу в США та її союзників в регіоні.

Таким чином, подальше протистояння між таборами матиме поточний характер останніх 5-ти років. Вважаємо, що таке становище може спостерігатися принаймні до 2035 року, коли КНР розраховує випередити США за військово-морськими потенціалом [6, с. 68].

Оптимістичний сценарій певною мірою передбачуваний в концептуальному плані, оскільки все, що знаходиться в базовому або песимістичному стані двох інших сценаріїв, автоматично набуває позитивного відтінку. Незважаючи на явні сучасні проблемні аспекти комунікацій між англосаксонськими державами з одного боку, острівними країнами по центру, та КНР з іншого боку, достатньо імовірним є оптимістичне продовження сучасних подій з ініціативою англосаксонських держав.

Як зазначала професор Університету Аделаїди в Австралії, Джоанна Волліс, США та її союзники зараз перебувають в стані «рівномірного та впевненого плавання». Це власне проектується на оптимістичний розвиток протистояння із КНР в Океанії. Незважаючи на наведену Дж. Волліс доволі велику кількість двосторонніх домовленостей за останні роки між КНР та острівними націями в різних сферах, професор вважає, що англосаксонським державам є чим відповісти та перешкодити китайським планам [78].

В розрізі оптимістичного утвердження позицій англосаксонського виміру в Океанії можливі: подальший безперебійний розвиток проекту AUKUS та приєднання Канади і Нової Зеландії до відповідних його «компонентів»; відповідно успішне переозброєння національних збройних сил в рамках вже затверджених Стратегій Національної Оборони англосаксонських держав; збільшення фінансових внесків англосаксонських країн (програми СН та USAID) та їх союзників у інфраструктурну розбудову Океанії через активний розвиток форматів «Ініціативи Синього Тихого Океану» (і похідне від цього витіснення китайської Ініціативи «Пояс і Шлях»), через політичні стратегії типу Pacific Pledge, Step-Up, Uplift Resilience тощо [78]; суттєвий приріст політично-культурного розвитку спільноти після прийдешнього саміту Голів урядів Співдружності Націй на Самоа восени 2024 року [64]; модернізація структур

розвідувального альянсу «5 очей» під не тільки зовнішні виклики сьогодення, а й внутрішні; і врешті позиціонування англосаксонського виміру, як єдиного реального «есо-партнера за вибором» для Океанії.

Із вказаного вище робимо висновок, що загалом оптимістичний сценарій може призвести до зламу планів КНР в Океанії та збереження регіону під прапором колективних сил англосаксонського світу та їх союзників країн-однодумців.

Песимістичний сценарій відповідно має протилежний характер розгортання подальших подій. З огляду на розглянуті в рамках SWOT-аналізу слабкі місця та загрозові моменти в сучасних комунікаційних підходах англосаксонських держав щодо їх протистояння із КНР, вкрай імовірним є подальше погіршення посталих проблем.

Наш погляд, песимістичний сценарій гуртуватиметься на: проблемі історичного досвіду Канади в питаннях посилення оборони, без'ядерному статусі Нової Зеландії, які поставлять під загрозу колективну військову відповідь морським амбіціям КНР під егідою AUKUS (у прообразі CANZUK); звідси ж принциповий де-марш низки острівних країн проти продовження військового проекту англомовних держав, що повторить тезу Джона Лі про занепад угоди [51]; проблема нездатності США та Австралії підтримувати свої економічні зобов'язання буде погіршуватися, і в решті-решт це засвідчиться тим, що до про-китайського табору приєднаються ще й Палау, Маршаллові о-ви, Тувалу, Вануату та ін. (див. Додатки 6, 7); звідси ж стагнація розвідувальної комунікації, що буде дедалі частіше випускати китайські дії з погляду, що матиме результат за аналогією Кірібаті та Науру; китайський «Пояс і Шлях» набуватиме ще більшої потуги і за кількістю політичних та культурних програм випередить Співдружність Націй в регіоні; плани з розбудови зони транстихоокеанської зони вільної торгівлі на противагу КНР зазнають краху через відсутність США як фундатора торгівельної противаги Китаю; розділення табору через різні супровідні причини, на кшталт національних розбіжностей, або зміни зовнішньополітичних пріоритетів.

В найгіршому випадку песимістичного сценарію англосаксонські держави не будуть здатні перешкодити втіленню планів КНР щодо розбудови стратегічного

плацдарму на північній периферії Океанії (і далі вглиб) та розпочати видобуток корисних копалин у нейтральних водах, і відповідно не зможуть притягнути Китай до відповідальності, що матиме глобальний вплив та сенс для інших «проблемних режимів».

ВИСНОВКИ

Дослідження комунікаційного чиннику у зміцненні позицій англосаксонських держав у протистоянні з КНР в Океанії мало великий вплив на розуміння реального становища досліджуваного питання кваліфікаційної роботи. Протягом дослідження, окрім традиційного теоретичного чинника, застосовувалися низка методів та аналітичних підходів для якнайкращого та ширшого розкриття тематики кваліфікаційного дослідження з усіх сторін.

Отже, можна сформулювати наступні висновки:

1. Дослідження сутностей та особливостей політично-культурних комунікацій англосаксонських держав в рамках Співдружності Націй в Океанії мало декілька етапів. Початково воно дало змогу виокремити історичну значимість Співдружності Націй у розбудові регіональної політики та участі в процесі заснування регіональних майданчиків для комунікацій, таких як сучасні Форум Тихоокеанських островів та Рада Тихоокеанського економічного співробітництва. Другим аспектом ролі Співдружності Націй стали численні фінансові та інвестиційні фонди, програми співробітництва та допомоги в розвитку молодого регіону під егідою асоціації. Третім аспектом більш сучасного зразка є культурний чинник, який ґрунтується не тільки на традиційних програмах та проектах типу «Проекту Рівності Тихоокеанської Співдружності», а й спортивній дипломатії, яка реалізується через різні заходи, серед яких «Ігри Співдружності» та регіональні «Тихоокеанські ігри». США в свою чергу, не маючи членства в СН, взаємодіяли фактично на тих же засадах із океанічною спільнотою через власну програму USAID, яка хоч і має менший потенціал на відміну від англосаксонської Співдружності, однак все одно складає потужне економічно-інвестиційне доповнення розбудови політично-культурного середовища Океанії.

2. Виокремлення значення військової та розвідувальної комунікацій в рамках діяльності альянсів «5 очей» та AUKUS дозволило створити уявлення ролі цих угод в сучасних геополітичних умовах Океанії. Розвідувальна угода UKUSA, яка об'єднує усіх 5-ти учасників досліджуваного англосаксонського виміру, відіграє фактично провідну роль в залученні цих держав в справі Тихоокеанського регіону. Об'єднана

діяльність розвідувальних спецслужб англосаксонського світу нині сфокусована на виявленні загрозової активності КНР в Океанії. Головним завданням цієї угоди є своєчасне попередження та комунікація з вищими керівництвами країн-учасниць альянсу (в основному Австралії, США та Нової Зеландії) про нові попередні угоди та плани Китаю з острівними націями що становлять потенційну загрозу нац. безпеці та інтересам цих країн в регіоні. Оборонна угода AUKUS в свою чергу є вкрай молодим утворенням і ще перебуває на стадії розкриття власного потенціалу. Проект AUKUS вже відіграє важливу роль у військовому співробітництві Австралії, Британії та США в рамках їх морського протистояння з присутністю КНР в водах Тихого Океану. Однак саме імплементація цього проекту довела важливість регулярного діалогу на базі лідерських, міністерських та профільних консультацій та зустрічей сторін.

3. Дослідження цілей КНР в Океанії виокремило три основні напрями діяльності держави, які тотожні англосаксонським, однак відрізняються китайською специфікою. На сучасному етапі Китай досягає поставлених цілей через функціонуючий проект Ініціатива «Пояс і Шлях». Політично-культурні цілі КНР мають в собі за першочергову мету витіснення з дипломатичного фронту Океанії Республіку Китай (Тайвань) та створення сприятливого іміджу китайської культури на противагу традиційній англосаксонській. Військово-стратегічні в свою чергу передбачають створення плацдармів КНР для розгортання власних сил ВМС НВАК в регіоні через міліцейські та безпекові пакти з острівними націями на прикладі Соломонів та Кірібаті. Торгово-економічні ставлять за мету стати основним торгівельним партнером країн Океанії, а також витіснити англосаксонські держави на «почесне друге місце» в баченні країн Океанії щодо «партнера за вибором».

4. Контент-аналіз зовнішньополітичних комунікацій англосаксонських держав в умовах протистояння із КНР в Океанії сформував чітке бачення діяльності країн за період з червня 2023 – лютий 2024 років. Дослідження цього 9-ти місячного періоду довело, що тихоокеанський вектор посідає значне місце в зовнішній політиці англосаксонських держав. Таким чином було досліджено, що найбільшу ланку в комунікаційних процесах не тільки всередині англосаксонського табору, а й по відношенню до КНР, нині відіграють США та Австралія. Найбільш продуктивними

місяцями в рамках зустрічей та контактів урядовців досліджуваних країн стали червень, липень та листопад. В свою чергу найбільш значиму роль в комунікаціях цих країн відігравали міністри закордонних справ (США та Нова Зеландія), тихоокеанського розвитку (Британія та Канада), оборони (Австралія та Британія) та спеціальні посланники (переважно США). Серед океанічних країн найбільше контактів відносно себе мали Фіджі, Папуа-Нова Гвінея, Королівство Тонга, Самоа, Ніуе та Науру; а найбільше тихоокеанську комунікаційну активність проявляли Австралія, США та Нова Зеландія. Загалом, контент-аналіз підтвердив теоретичне мале залучення Канади в справі Океанії протягом 2023 – початку 2024 років, і навпаки виокремив зростаючу роль тихоокеанського вектору для Великобританії.

5. Аналіз сучасних комунікаційних стратегій, доктрин та підходів щодо колективного стримування КНР англосаксонськими державами визначив провідне місце спеціальних державних документів в досліджуваному протистоянні, серед яких: Білі Книги Зовнішньої політики/Оборони та Стратегії Нац. Оборони (Австралія, США), новітні Стратегічні перегляди Національної Оборони (Австралія, Канада, Британія), Індо-Тихоокеанські стратегії (Британія, Канада та США), Тихоокеанські політичні стратегії (Pacific Resilience, Pledge). Кожен з розглянутих доктринальних документів містить положення про «політику стримування проблемних режимів», в даному випадку КНР, а окремі також мають положення доктрини ядерного стримування (Британія та США). Важливу роль в колективному військово-політичному стримуванні КНР в Океанії відіграють розглянуті попередньо альянси «5 очей» та AUKUS. Незважаючи на те, що повноцінний та практичний ефект відчутний в діяльності розвідувальних структур англосаксонського світу, а домовленості проекту AUKUS матимуть найперші результати лише починаючи з 2025 та 2026 років, поточна активність цих альянсів вже впливають на динаміку протистояння сторін в Океанії. Одночасно важливу роль в перехопленні політичної ініціативи в партнерських відносинах відносно острівних націй відіграє «Ініціатива Синього Тихого океану» англосаксонських держав та їх союзників країн однодумців в регіоні.

6. Розробка SWOT-аналізу дозволила детально проаналізувати комунікаційну стратегію англосаксонських держав щодо їх залучення в справі Океанії. Було

виокремлено сильні та слабкі сторони, а також можливості та загрози подальшого розвитку відносин в рамках протистояння. Так серед сильних сторін виділяються: безумовно велика кількість майданчиків зв'язку, як вже відомих Співдружності Націй, UKUSA та ICTO, так ще незгаданих G7/20, АТЕС та ТТП; акцент на Soft та Smart комунікаційних підходах; та залучення країн-однорумців до політики колективного стримування КНР. В свою чергу серед слабких сторін виокремлюються: нерівномірність задіяння учасників в процесах протистояння в Океанії; малий штат дипломатичних корпусів Австралії, Британії, Канади та Нової Зеландії; вразливість перед китайськими лобізмами. Серед можливостей найяскравіше постає потенційний вступ до проекту AUKUS Канади та Нової Зеландії на засадах «1-го та 2-го компонентів», та подальша трансформація угоди в прообраз військово-політичного альянсу проекту CANZUK; і навпаки найбільшою загрозою є стагнація та занепад усіх існуючих комунікаційних проєктів англосаксонського світу та відповідне піднесення Китаю в Океанії.

7. Дослідження сутності торгово-економічної противаги англосаксонського світу відповідній активності КНР в Океанії виділило два ключові виміри. Перший, власне торговий, ґрунтується на повноцінній противазі китайському ринку в образі угоди про «Всеохоплююче та Прогресивне Транс-Тихоокеанське партнерство», учасниками якої нині є всі англосаксонські країни, окрім США. Попри те, що угода не включає в себе жодної з малих океанічних націй, вона має стратегічну вагу побудови окремих торгових шляхів без участі КНР, що має в собі за мету витіснити зростаючу присутність Китаю в водах південного Тихого Океану, зокрема із економічних зон океанічних націй. Другий же вимір має безпосереднє відношення щодо участі англосаксонських держав у розвитку Океанії. Економічна противага ґрунтується на різних фінансово-інвестиційних програмах під егідою окремих урядів, Співдружності, USAID та інших засобів. Головним напрямом економічної боротьби між сторонами за майбутнє Океанії виступає розбудова інфраструктури океанічних спільнот, в якій тихоокеанські нації надають перевагу на основі двох чинників: екологічної стійкості та особистих преференцій відносно традиційних та нетрадиційних партнерів розвитку.

8. Метод побудови сценарії став завершальним етапом формування бачення подальшого ходу протистояння між англосаксонськими державами та КНР. Було розроблено базовий, оптимістичний та песимістичний сценарії, кожен з яких має свої особливості. Відповідно, за базовим сценарієм зберігатимуться сучасні тенденції протистояння з мінімальними змінами, проте загалом статус-кво буде збережено; за оптимістичного сценарію англосаксонські держави докладуть максимум зусиль до всеохоплюючої переваги над КНР в Океанії, що супроводжуватиметься піднесенням усіх існуючих форматів комунікацій; і за песимістичного відповідно КНР досягне стратегічного успіху, розширивши власний плацдарм вглиб англосаксонських позицій тим самим порушуючи статус-кво в Океанії.

Таким чином, дослідження комунікаційного чинника в зміцненні позицій англосаксонських держав в Океанії довело, що сучасне протистояння із КНР справді ґрунтується на великій кількості різноманітних комунікаційних утворень та форматів в межах англомовного виміру. Безумовно, це є великою перевагою для англосаксонського світу, оскільки дозволяє постійно підтримувати і нарощувати зв'язки між собою, країнами-однорідцями та острівними націями, ефективно узгоджувати стратегію щодо їх залучення в справі Океанії, та врешті налагоджувати колективні кроки щодо протидії геополітичним амбіціям КНР. Однак низка проблемних та багатогранних аспектів перешкоджають просуванню англосаксонських держав до стратегічної ініціативи у протистоянні, і в свою чергу грають на руку Китаю в його власних стратегічних планах в регіоні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Австралія та Канада: Сучасний монополістичний капіталізм. М.: «Думка», 1981. 431 с.
2. Ворона А.М. «Значення діяльності альянсу «5 очей» в умовах сучасних регіональних викликів в АТР» // Всеукраїнська науково-практична конференція з міжнародною участю «Дипломатія в міжнародних відносинах: Сучасні виклики та перспективи», 29 лютого 2024 р., НАУ м. Київ. 2024. С. 41-43.
3. Ворона А.М., Соломко Д.М. «Протиставлення угоди про Транстихоокеанське Партнерство економічній експансії КНР» // XV Міжнародна науково-практична конференція «Національні економічні стратегії розвитку в глобальному середовищі», 25 квітня 2024 р., НАУ, м. Київ, 25 квітня 2024 р.: тези доп. – К., 2024. С.
4. Ворона А.М. «Сучасна роль тихоокеанської Співдружності Націй для Великобританії» // XXIV Міжнародна науково-практична конференція здобувачів вищої освіти і молодих учених «Політ. Сучасні проблеми науки», 2–5 квітня 2024р., НАУ м. Київ, 2–5 квітня 2024 р.: тези доп. – К., 2024. С. 29-30.
5. Данілов С. Історія Канади. М.: «Увесь світ», 2006. 256 с.
6. Корсунський С. Як будувати відносини з країнами Азії. Економіка, дипломатія, культурні особливості. Харків : Віват, 2021. 288 с.
7. Китай в період реформ і відкритості: збірник наукових праць / за ред. Н.Д. Городньої; ДУ «Інститут всесвітньої історії НАН України», Інститут Конфуція Київського національного лінгвістичного університету. Київ: Державна установа «Інститут всесвітньої історії НАН України», 2021. 288 с.
8. Соціокультурний розвиток Австралії початку доби глобалізації (1980 – 2000рр.): збірник наукових праць / за ред. О.В. Зернецької. Київ. Державна установа «Інститут всесвітньої історії НАН України», 2022. 168 с.
9. Становлення держави Австралія: здобутки та подолання проблем: збірник наукових праць / за ред. О.В. Зернецької / Державна установа «Інститут всесвітньої

історії НАН України». К.: ДУ «Інститут всесвітньої історії НАН України», 2021. 272 с.

10. Ang K. CANZUK alliance idea makes waves with Indo-Pacific in flux. *Journal Nikkei Asia of International Relations*. September 2020. URL: <https://asia.nikkei.com/Politics/International-relations/CANZUK-alliance-idea-makes-waves-with-Indo-Pacific-in-flux> (Last accessed: 14.05.2024)

11. APEC Summit 2023: веб-сайт. URL: <https://www.uschamber.com/international/trade-agreements/apec-summit-2023-heres-what-to-know> (Last accessed: 14.05.2024)

12. AUKUS agreement: FACT sheet. 2022. pp. 3 URL: <https://pmtranscripts.pmc.gov.au/sites/default/files/AUKUS-factsheet.pdf> (Last accessed: 14.05.2024)

13. AUKUS: Recalling Legacies of Anglo-Saxonism and Muffling the Voices of Island Nations: веб-сайт. URL: <https://www.e-ir.info/2021/09/25/aukus-recalling-legacies-of-anglo-saxonism-and-muffling-the-voices-of-island-nations/> (Last accessed: 14.05.2024)

14. Australian Foreign Policy White Paper 2017 / Department of Foreign Affairs and Trade of Australia. 2017. pp. 136. URL: <https://www.dfat.gov.au/sites/default/files/2017-foreign-policy-white-paper.pdf> (Last accessed: 14.05.2024)

15. Baker N. New Zealand and Australia in Pacific Regionalism. *Journal The New Pacific Diplomacy*. 2015. P. 137–148. URL: <https://www.jstor.org/stable/j.ctt19w71mc.18?Search=yes&resultItemClick=true&searchText=au%3A&searchText=%22Nicola+Baker%22&searchUri=%2Fopen%2Fsearch%2F%3FQuery%3Dau%253A%2522Nicola%2BBaker%2522%26amp%3Bpage%3D1%26amp%3Bso%3Drel%26amp%3Btheme%3Dopen%26amp%3Bsi%3D1&seq=1> (Last accessed: 14.05.2024)

16. Ball M.M.: Regionalism and the Pacific Commonwealth. *Pacific Affairs Journal*, University of British Columbia. Summer 1973. Vol. 46, №2. p. 232 – 253. URL: https://www.jstor.org/stable/2756171?read-now=1#page_scan_tab_contents (Last accessed: 14.05.2024)

17. Blue Economy Strategy of Canada: International Trade through Oceans / Government of Canada. 2022. pp. 58. URL: <https://waves-vagues.dfo-mpo.gc.ca/library-bibliotheque/41030503.pdf> (Last accessed: 14.05.2024)
18. Canada exploring possibility of joining AUKUS alliance, Trudeau says: веб-сайт. URL: https://globalnews.ca/news/10409582/canada-aukus-alliance-trudeau/?utm_medium=Twitter&utm_source=%40globalnews (Last accessed: 14.05.2024)
19. Canada's Indo-Pacific Strategy / Government of Canada. 2022. pp. 26. URL: <https://www.international.gc.ca/transparency-transparence/assets/pdfs/indo-pacific-indo-pacifique/indo-pacific-indo-pacifique-en.pdf> (дата звернення: 14.05.2024)
20. CANZUK International Portal: веб-сайт. URL: <https://www.canzukinternational.com/> (Last accessed: 14.05.2024)
21. Chalk P. United Kingdom's Indo-Pacific engagement. Journal War on the Rocks. November 2023. URL: <https://warontherocks.com/2023/11/the-united-kingdoms-indo-pacific-engagement/> (Last accessed: 14.05.2024)
22. China, Pacific Island countries jointly tackle challenge of climate change under BRI: веб-сайт. URL: <https://www.globaltimes.cn/page/202310/1300011.shtml> (Last accessed: 14.05.2024)
23. China's declining aid to Pacific islands increasingly goes to allies, think tank reports: веб-сайт. URL: <https://www.asahi.com/ajw/articles/15044425> (Last accessed: 14.05.2024)
24. China Submarine Capabilities: веб-сайт. URL: <https://www.nti.org/analysis/articles/china-submarine-capabilities/> (Last accessed: 14.05.2024)
25. Clark N. Opinion: New Zealand should be wary of China's Belt and Road Initiative. Journal NZ Herald. May 2024. URL: <https://www.nzherald.co.nz/business/opinion-new-zealand-should-be-wary-of-chinas-belt-and-road-initiative/UUHSNGPFONGILAN5PUBKV5YKQU/> (Last accessed: 14.05.2024)
26. Commonwealth Games Federation / Departments: веб-сайт. URL: <https://www.commonwealthsport.com/> (Last accessed: 14.05.2024)

27. Commonwealth of Nations: веб-сайт. URL: <https://thecommonwealth.org/> (Last accessed: 14.05.2024)
28. Commonwealth Secretary-General commends Pacific Islands Forum and pledges continued support: веб-сайт. URL: <https://thecommonwealth.org/news/commonwealth-secretary-general-commends-pacific-islands-forum-and-pledges-continued-support> (Last accessed: 14.05.2024)
29. Commonwealth Secretary-General lauds new Pacific regional strategy: веб-сайт. URL: <https://thecommonwealth.org/news/commonwealth-secretary-general-lauds-new-pacific-regional-strategy> (Last accessed: 14.05.2024)
30. Deepening Security Ties in the Commonwealth Pacific / Commonwealth Security and Resilience Group: веб-сайт. URL: <https://www.commonwealthsecurity.org/post/deepening-security-ties-in-the-commonwealth-pacific> (Last accessed: 14.05.2024)
31. Department of Foreign Affairs and Trade of Australia / News, speeches and media: веб-сайт. URL: <https://www.dfat.gov.au/news> (Last accessed: 14.05.2024)
32. Department of State of the U.S. / Press releases: веб-сайт. URL: <https://www.state.gov/press-releases/> (Last accessed: 14.05.2024)
33. Dr. Greenwood N., Hon Greenwood J. CANZUK The Open Sea treaty / CANZUK International. 2018. pp. 40. URL: <https://www.canzukinternational.com/wp-content/uploads/2018/10/CANZUK-International-The-Open-Sea.pdf> (дата звернення: 14.05.2024)
34. Dr. O’Keefe M. Countering Unwelcome Strategic Competitors in the South Pacific. Journal of Indo-Pacific Affairs, Air University Press. 2022. P. 15–31. URL: <https://www.airuniversity.af.edu/JIPA/Display/Article/3237831/countering-unwelcome-strategic-competitors-in-the-south-pacific-canberras-persp/> (Last accessed: 14.05.2024)
35. Edel C. A Fault Line in the Pacific. Journal Foreign Affairs. June 2022. URL: <https://www.foreignaffairs.com/articles/china/2022-06-03/fault-line-pacific> (Last accessed: 14.05.2024)
36. Fact Sheet: Enhancing the U.S.-Pacific Islands Partnership / White House. September 2023. URL: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/statements->

[releases/2023/09/25/fact-sheet-enhancing-the-u-s-pacific-islands-partnership/](#) (Last accessed: 14.05.2024)

37. Foreign and Commonwealth Office / News and communications: веб-сайт. URL: <https://www.gov.uk/search/news-and-communications?order=updated-newest> (Last accessed: 14.05.2024)

38. Free and Open Indo-Pacific / Ministry of Foreign Affairs, Government of Japan. pp. 5. URL: <https://www.mofa.go.jp/files/000430632.pdf> (Last accessed: 14.05.2024)

39. Garrick J., McCuaig-Johnston M. Australia and Canada are ideal Indo-Pacific partners. Journal The Strategist, Australian Strategic Policy Institute. Sydney. January 2023. URL: <https://www.aspistrategist.org.au/australia-and-canada-are-ideal-indo-pacific-partners/> (Last accessed: 14.05.2024)

40. Giwa T.A. The Role of the Commonwealth Organization in Global Governance. University of Guelph. September 2022. pp.129. URL: <https://atrium.lib.uoguelph.ca/server/api/core/bitstreams/f8ff6a08-4b2c-4ccd-a3a7-57d7ff6b6bf0/content> (Last accessed: 14.05.2024)

41. Global Affairs Canada / News releases: веб-сайт. URL: <https://www.international.gc.ca/global-affairs-affaires-mondiales/news-nouvelles/index.aspx?lang=eng> (Last accessed: 14.05.2024)

42. Harrinton J., McCabe R. The Case for Cooperation: The future of UKUSA alliance / Centre for Strategic and International Studies. Washington. March 2022 pp.13. URL: https://csis-website-prod.s3.amazonaws.com/s3fs-public/publication/220315_Harrington_Case_for_Cooperation.pdf?VersionId=0g633qeThqrIs3r78ThgKoGJ9EbpQsnV (Last accessed: 14.05.2024)

43. Holbrook M. The Time is Now for Oceania. Journal of International Affairs, Columbia University. New York. November 2023. URL: <https://jia.sipa.columbia.edu/news/time-now-oceania> (Last accessed: 14.05.2024)

44. Huitt C. The Pacific Reset: New Zealand Re-Engages Oceania. Press of the University of Texas. Austin. December 2019. URL: <https://sites.utexas.edu/climatesecurity/2019/12/20/the-pacific-reset-new-zealand-re-engages-oceania/> (Last accessed: 14.05.2024)

45. Indo-Pacific Strategy of U.S / White House. February 2022. pp. 19. URL: <https://www.whitehouse.gov/wp-content/uploads/2022/02/U.S.-Indo-Pacific-Strategy.pdf> (Last accessed: 14.05.2024)

46. Investments in people vital to Pacific region's prosperity, new World Bank report finds: веб-сайт. URL: <https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2023/05/17/investments-in-people-vital-to-pacific-regions-prosperity> (Last accessed: 14.05.2024)

47. Jakson E. Great Power Geopolitics and the Scramble for Oceania. Geopolitical Monitor. February 2023. URL: <https://www.geopoliticalmonitor.com/great-power-geopolitics-and-the-scramble-for-oceania/> (Last accessed: 14.05.2024)

48. Keen M. Infrastructure for influence: Pacific Islands building spree. Journal The Interpreter, LOWY institute. Sydney. October 2023. URL: <https://www.lowyinstitute.org/the-interpreter/infrastructure-influence-pacific-islands-building-sprees> (Last accessed: 14.05.2024)

49. Kobierecki M.M. The Commonwealth Games as an Example of Bringing States Closer Through Sport. Journal of Physical Culture and Sport. University of Lodz. April 2017. Vol 73. P. 36 – 43. <https://doi.org/10.1515/pcssr-2017-0004> (Last accessed: 14.05.2024)

50. Köllner P. Australia and New Zealand Face Up to China in the South Pacific. Journal Focus Asia, Gamburg Institute for Global and Area Studies. Gamburg. 2020. №3. pp.12. URL: https://www.giga-hamburg.de/assets/tracked/pure/21509246/web_asien_2020_03.pdf (Last accessed: 14.05.2024)

51. Lee J. Why AUKUS Is in Danger of Stalling. Journal Foreign Policy, Hudson Institute. October 2023. URL: <https://foreignpolicy.com/2023/10/25/aucus-australia-us-uk-china-biden-albanese-submarines-defense-military-strategy-geopolitics/> (Last accessed: 14.05.2024)

52. Li C. The Belt and Road Initiative in Oceania: Understanding the People's Republic of China's Strategic Interests and Engagement in the Pacific / Department of Asian Studies University of Hawai'i. Manoa. 2022. p. 27. URL: <https://www.cfe->

dmha.org/LinkClick.aspx?fileticket=FaplgGeo2ps%3D&portalid=0 (Last accessed: 14.05.2024)

53. Lovely M.E. The Trouble with Trans-Pacific Trade. Journal Foreign Affairs. January 2023. URL: <https://www.foreignaffairs.com/united-states/trouble-trans-pacific-trade> (Last accessed: 14.05.2024)

54. McBride J., Chatzky A., Siripurapu A. What's Next for the Trans-Pacific Partnership (TPP)? / Council on Foreign Affairs. New York. September 2021. URL: <https://www.cfr.org/backgrounder/what-trans-pacific-partnership-tpp> (Last accessed: 14.05.2024)

55. McDougall D. AUKUS: A Commonwealth perspective. Round Table. 2023, Vol. 112, № 6, p. 567–581 URL: <https://www.tandfonline.com/doi/epdf/10.1080/00358533.2023.2286841?needAccess=true> (Last accessed: 14.05.2024)

56. Ministry of Foreign Affairs and Trade of New Zealand / Media resources: веб-сайт. URL: <https://www.mfat.govt.nz/en/media-and-resources/?categories=all&page=1> (Last accessed: 14.05.2024)

57. Murray S. What roles should sport play in Australia's image and diplomacy? Journal The Interpreter, LOWY institute. Sydney. November 2023. URL: <https://www.lowyinstitute.org/the-interpreter/what-roles-should-sport-play-australia-s-image-diplomacy> (Last accessed: 14.05.2024)

58. National Defence of Australia: Defence Strategic Review 2023 / Department of Defence of Australia. 2023. pp. 112. URL: <https://www.defence.gov.au/about/reviews-inquiries/defence-strategic-review> (Last accessed: 14.05.2024)

59. New Zealand Strategic Intentions 2021 – 2025 / Ministry of Foreign Affairs and Trade. 2021. pp. 43. URL: <https://www.mfat.govt.nz/assets/About-us-Corporate/MFAT-strategies-and-frameworks/MFAT-Strategic-Intentions-2021-2025.pdf> (Last accessed: 14.05.2024)

60. Our North, Strong and Free: A Renewed Vision for Canada's Defence / Government of Canada. 2024. pp. 45. URL: <https://www.canada.ca/en/department-national>

[defence/corporate/reports-publications/north-strong-free-2024.html](https://www.defence.gov.au/corporate/reports-publications/north-strong-free-2024.html) (Last accessed: 14.05.2024)

61. Pacific Commonwealth Equality Project / edited by Young M., Bowe A. Suva / UK GOV. 2020. pp. 52. URL: https://hrsd.spc.int/sites/default/files/2021-07/PCEP%20Closing%20Booklet%20Report_0_0.pdf (Last accessed: 14.05.2024)

62. Pearse A. Government commits \$571m for Defence Force Upgrades. Journal NZ Herald. May 2024. URL: <https://www.nzherald.co.nz/nz/politics/government-commits-571m-for-defence-force-pay-helicopter-and-vehicle-upgrades/IKZNCRRRE35GXZLBQMO625JCU7A/> (Last accessed: 14.05.2024)

63. Purcell A. The 'Five Eyes' Alliance: Big Brother(s). January 2024. URL: <https://greydynamics.com/the-five-eyes-alliance-big-brothers/> (Last accessed: 14.05.2024)

64. Samoa to be the first Pacific nation to host the Commonwealth Heads of Government meeting: веб-сайт. URL: <https://commonwealthbc.com/2024/01/18/samoa-to-be-the-first-pacific-nation-to-host-the-commonwealth-heads-of-government-meeting-chogm/> (Last accessed: 14.05.2024)

65. Sheriff L. Endless fallout: the Pacific idyll still facing nuclear blight 77 years on. Journal The Guardian. August 2023. URL: <https://www.theguardian.com/environment/2023/aug/25/endless-fallout-marshall-islands-pacific-idyll-still-facing-nuclear-blight-77-years-on> (Last accessed: 14.05.2024)

66. South China Morning Post / State media agency of the People's Republic of China / Oceania: веб-сайт. URL: <https://www.scmp.com/topics/pacific-nations> (Last accessed: 14.05.2024)

67. Statement by Australia, Japan, New Zealand, the United Kingdom, and the United States on the Establishment of the Partners in the Blue Pacific (PBP) / White House. June 2024. URL: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/statements-releases/2022/06/24/statement-by-australia-japan-new-zealand-the-united-kingdom-and-the-united-states-on-the-establishment-of-the-partners-in-the-blue-pacific-pbp/> (Last accessed: 14.05.2024)

68. 2050 Strategy for the Blue Pacific Continent / Pacific Islands Forum. August 2022. pp. 34. URL: <https://forumsec.org/sites/default/files/2023-11/PIFS-2050-Strategy-Blue-Pacific-Continent-WEB-5Aug2022-1.pdf> (Last accessed: 14.05.2024)
69. The Anglophone military alliance in Asia is seriously ambitious: веб-сайт. URL: <https://www.economist.com/asia/2023/03/13/the-anglophone-military-alliance-in-asia-is-seriously-ambitious> (Last accessed: 14.05.2024)
70. The Diplomat / Private media agency / Oceania: веб-сайт. URL: <https://thediplomat.com/regions/oceania-region/> (Last accessed: 14.05.2024)
71. Tossini J.V. The Five Eyes – The Intelligence Alliance of the Anglosphere. UK Defence Journal. April 2020. URL: <https://ukdefencejournal.org.uk/the-five-eyes-the-intelligence-alliance-of-the-anglosphere/> (Last accessed: 14.05.2024)
72. UK defence and the Indo-Pacific / House of Commons Defence Committee: UK Gov. October 2023. pp. 49. URL: <https://committees.parliament.uk/publications/41808/documents/207298/default/> (Last accessed: 14.05.2024)
73. UKUSA Agreement Release / Government of the U.S. and UK / National Security Agency/Central Security Service of the U.S. URL: <https://www.nsa.gov/Helpful-Links/NSA-FOIA/Declassification-Transparency-Initiatives/Historical-Releases/UKUSA/> (Last accessed: 14.05.2024)
74. United Nations Convention on the Law of the Sea / UNO. pp. 202. URL: https://www.un.org/Depts/los/convention_agreements/texts/unclos/unclos_e.pdf (Last accessed: 16.05.2024)
75. USA strategic framework toward Pacific Islands / Government of the U.S. March 2022. pp. 43. URL: <https://www.usaid.gov/sites/default/files/2023-01/Strategic-Framework-Pacific-Islands-March-2022-2027.pdf> (Last accessed: 14.05.2024)
76. U.S. 2022 National Defense Strategy / Government of the U.S. 2022. pp. 80. URL: <https://media.defense.gov/2022/Oct/27/2003103845/-1/-1/1/2022-NATIONAL-DEFENSE-STRATEGY-NPR-MDR.PDF> (Last accessed: 14.05.2024)

77. U.S. Pacific Partnership Strategy / White House. September 2022. pp. 16. URL: <https://www.whitehouse.gov/wp-content/uploads/2022/09/Pacific-Partnership-Strategy.pdf> (Last accessed: 14.05.2024)

78. Wallis J., Dr. Powles A. Smooth sailing? Australia, New Zealand and the United States partnering in—and with—the Pacific islands. Australian Strategic Policy Institute. Sydney. May 2023. pp. 31. URL: https://ad-aspi.s3.ap-southeast-2.amazonaws.com/2023-05/SR191%20Smooth%20sailing_0.pdf?VersionId=.Ma0DIw4_ntJSUVgdWDqgb87EuoTAtvO (Last accessed: 14.05.2024)

79. Yorizumi W. What TPP Means for Japan and the Global Economy. Journal Nippon. March 2019. URL: <https://www.nippon.com/en/in-depth/d00472/what-tpp-means-for-japan-and-the-global-economy.html#> (Last accessed: 14.05.2024)

80. Zachary P. The “Freeland Doctrine” and Canada’s Indo-Pacific Strategy: Between isolation and confusion. Network for Strategic Analysis, Queen’s University. Kingston. January 2023. pp. 6. URL: <https://ras-nsa.ca/the-freeland-doctrine-and-canadas-indo-pacific-strategy-between-isolation-and-confusion/> (Last accessed: 14.05.2024)

ДОДАТКИ

Додаток 1. Контент-аналіз Департаменту закордонних справ і торгівлі та Міністерства оборони Австралії

Тип події	Дата	Опис події	Країна напрямку	Посилання
Конференція	02-04.06.2023	Прем'єр-міністр Єнтоні Албанізе, Віце-прем'єр-міністр та Міністр Оборони Річард Марлз беруть участь у безпековому форумі «Діалог Шангри-Ла» в Сінгапурі. Марлз відвідає Вануату (05-07.06.2023)	Австралія Британія Канада Нова Зеландія США КНР Океанія: Вануату	https://www.minister.defence.gov.au/media-releases/2023-06-01/deputy-prime-minister-attend-shangri-la-dialogue-singapore-and-visit-indonesia-and-vanuatu
Публікація	06.06.2023	Роботи з виготовлення та прокладання Східно-Мікронезійського кабелю (СМК) офіційно розпочато.	Австралія Федеративні Штати Мікронезії	https://www.dfat.gov.au/news/media-release/work-start-east-micronesia-cable-following-contract-signing
Публікація	09.06.2023	Спільна декларація проти економічного примусу в сфері торгівлі та неринкової політики і практики	Австралія Великобританія Канада Нова Зеландія США	
Зустріч	14.06.2023	Прем'єр-міністр Ентоні Албанезе проводить зустріч в Канберрі з Генрі Пуна, генеральним секретарем Форуму тихоокеанських островів.	Австралія та Океанія ФТО	https://www.pm.gov.au/media/pacific-islands-forum-enduring-commitment
Візит	28.06.2023	Віце-прем'єр-міністр та Міністр Оборони Річард Марлс відвідає Соломонові острови на фоні досягнення домовленості тамошнього уряду про будівництво бази ВМС КНР	Австралія та Океанія: Соломонові острови КНР	https://www.minister.defence.gov.au/media-releases/2023-06-28/deputy-prime-minister-visit-solomon-islands
Публікація	01.07.2023	Створення Австралійської Агенції Субмарин в рамках угод АУКУС	Австралія Британія США	https://www.minister.defence.gov.au/media-releases/2023-07-01/launch-australian-submarine-agency
Публікація	03.07.2023	Призначено нового Верховного комісара Австралії у Республіці Фіджі та Спеціальний посланник з питань Тихоокеанського регіону та регіональних справ	Австралія та Океанія: Фіджі	
Візит	03.07.2023	Міністр Оборонної індустрії та Міжнародного розвитку й	Австралія	

		Тихоокеанського регіону Пет Конрой відвідує Маршаллові острови	Маршаллові острови	
Публікація	03.07.2023	Бізнес-посланник червень 2023 року - Угода про вільну торгівлю між Австралією та Великою Британією	Австралія Великобританія	https://www.dfat.gov.au/news/news/business-envoy-june-2023-australia-united-kingdom-free-trade-agreement
Публікація	11.07.2023	Призначено нового посла до Тувалу	Австралія та Океанія: Тувалу	
Зустріч	13.07.2023	Міністр ЗС Пенні Вонг проводить зустріч з директором канцелярії Державного комітету закордонних справ КНР Ван І	Австралія КНР	
Візит-зустріч	15.07.2023	Заступник міністра Торгівлі та Виробництва, Тім Айрис, відвідує Нову Зеландію з нагоди вступу Британії до ТТП	Австралія Нова Зеландія Британія Канада	
Заява	16.07.2023	Австралія приєднується до Групи дій з питань інклюзивної торгівлі (ITAG) та Глобальної торговельної та гендерної угоди (GTAGA)	Австралія Канада Нова Зеландія	
Заява	16.07.2023	Австралія вітає Британію з набуттям членства в ТТП	Австралія Велика Британія	
Візит зустріч	19.07.2023	Прем'єр Австралії Ентоні Албанізе відвідує Нову Зеландію та проводить зустріч із колегою Крісом Хіпкінсом	Австралія Нова Зеландія	https://www.pm.gov.au/media/visit-new-zealand
Публікація	21.07.2023	Початок спільних військово-морських навчань Австралії та США в регіоні «Галісманова Шабля»	Австралія США	https://www.minister.defence.gov.au/media-releases/2023-07-21/official-opening-exercise-talisman-sabre
Візит зустріч	26.07.2023	Зустріч лідерів Австралії Ентоні Албанізе та Нової Зеландії Крісом Хіпкінсом 2023	Австралія Нова Зеландія	https://www.pm.gov.au/media/australia-new-zealand-leaders-meeting-2023
Зустріч	29.07.2023	Австралія та США провели консультації на рівні міністрів ЗС	Австралія США	
Заява	04.08.2023	Між Австралією та КНР досягнуто рішення щодо суперечки з питання торгівлі ячменем	Австралія КНР	
Публікація	09.08.2023	Австралія та КНР відновлюють торгівлю ячменем	Австралія КНР	
Публікація	10.08.2023	Австралія відновлює туристичні комунікації із КНР	Австралія КНР	
Публікація	13.08.2023	Австралія бере участь у військово-морських навчаннях формату QUAD в	Австралія США	https://www.pm.gov.au/media/exercise-malabar-welcome-reception

		Тихому океані: Заяви Прем'єра та Віце-прем'єра		
Публікація	18.08.2023	Ремарки стосовно угоди АУКУС в рамках Національної конференції зустріч Австралійських партійних лідерів	Австралія	https://www.pm.gov.au/media/remarks-aucus-alp-national-conference
Зустріч	21.08.2023	Австралія проводить Консульські консультації із КНР	Австралія КНР	
Заява	28.08.2023	Віце-прем'єр-міністр та Міністр Оборони Річард Марлс заявив що Федеративні Штати Мікронезії отримали другий патрульний катер класу Guardian	Австралія та Океанія: Федеративні Штати Мікронезії	https://www.minister.defence.gov.au/media-releases/2023-08-28/federated-states-micronesia-receives-second-guardian-class-patrol-boat
Візит	28.08.2023	Міністр Оборонної індустрії та Міжнародного розвитку й Тихоокеанського регіону Пет Конрой відвідує Тувалу	Австралія та Океанія: Тувалу	
Конференція	10-11.09.2023	Прем'єр-міністр Австралії Ентоні Албанізе бере участь в саміті G20 в Індії та проводить зустрічі із колегами	Австралія Британія Канада США КНР	
Публікація	26.09.2023	Австралія анонсує нову фінансову допомогу для забезпечення високоякісної, стійкої до зміни клімату інфраструктури, що створює робочі місця в Тонга	Австралія та Океанія: Тонга	
Заява	27.09.2023	Віце-прем'єр-міністр та Міністр Оборони Річард Марлс просуває посилення кібербезпеки в домашньому регіоні	Австралія та Океанія	
Заява	29.09.2023	Спільна заява групи Партнерів Синього Тихоокеанського континенту в рамках зустрічі з міністрами закордонних справ країн Океанії	Австралія Великобританія Канада Нова Зеландія США Країни Океанії	https://www.dfat.gov.au/news/media-release/joint-statement-partners-blue-pacific-foreign-ministers-meeting-0
Заява	04.10.2023	Віце-прем'єр-міністр та Міністр Оборони Річард Марлс звітує, що вже четвертий патрульний катер класу "Gurdian" передано Папуа Новій Гвінеї	Австралія Папуа-Нова Гвінея	https://www.minister.defence.gov.au/media-releases/2023-10-04/fourth-guardian-class-patrol-boat-delivered-papua-new-guinea
Зустріч	05.10.2023	Зустріч міністрів оборони Австралії та Папуа-Нової Гвінеї	Австралія Папуа-Нова Гвінея	https://www.minister.defence.gov.au/media-releases/2023-10-05/australia-papua-new-guinea-defence-ministers-meeting

Публікація	11.10.2023	Після досягнення консенсусу із керівництвом КНР, було звільнено австралійську громадянку, яка повернулася назад в Австралію	Австралія та КНР	
Публікація	12.10.2023	Призначено нового генерального консула Австралії до США	Австралія США	
Публікація	16.10.2023	Спортивна та культурна комунікація між Австралією та Фіджі помітно зближує нації: Пет Конрой Міністр оборонної індустрії та Тихоокеанського регіону.	Австралія та Океанія: Фіджі	
Візит	16.10.2023	Офіційний візит до Австралії Прем'єр-міністра Республіки Фіджі та зустріч із Прем'єром Ентоні Албанізе.	Австралія та Океанія Фіджі	https://www.pm.gov.au/media/official-visit-australia-prime-minister-republic-fiji
Візит	23.-26.10.2023	Державний візит Прем'є-міністра Австралії Ентоні Албанізе до США та обговорення АУКУС	Австралія США	https://www.pm.gov.au/media/press-conference-embassy-australia-washington-dc
Заява	29.10.2023	Міністр ЗС Пенні Вонг оголосила про надання екстренної допомоги у 800 тис австралійських доларів Вануату у відповідь на наслідки тропічного циклону Лола	Австралія та Океанія: Вануату	
Візит	03.11.2023	Міністр торгівлі та туризму Спеціальний державний міністр Дон Фарелл відвідує Шанхай, КНР з нагоди шостої Китайської міжнародної виставки імпорту	Австралія КНР	
Візит	06-08.11.2023	Державний візит Прем'є-міністра Австралії Ентоні Албанізе до КНР	Австралія КНР	https://www.pm.gov.au/media/press-conference-beijing-peoples-republic-china-0
Зустріч	07.11.2023	Зустріч з Прем'єр-міністром Лі та Президентом КНР Сі Цзіньпіном в Пекіні	Австралія КНР	https://www.pm.gov.au/media/remarks-meeting-premier-li-beijing-peoples-republic-china
Візит конференція	07.-09.11.2023	Прем'єр-міністр Ентоні Албанізе відвідує Раротонга, Острови Кука з нагоди 52-ої зустрічі лідерів Форуму тихоокеанських островів	Австралія та Океанія Острови Кука	https://www.pm.gov.au/media/press-conference-rarotonga-cook-islands
Заява	10.11.2023	Спільна заява Прем'єр-міністрів Австралії та Тувалу щодо встановлення «Двостороннього союзу Фалепілі» між Тувалу та Австралією	Австралія та Океанія Тувалу	https://www.pm.gov.au/media/joint-statement-falepili-union-between-tuvalu-and-australia
Заява	12.11.2023	Австралія підтримує Соломонові Острови у проведенні безпечних та успішних Тихоокеанських ігор 2023 року	Австралія та Океанія: Соломонові острови	https://www.minister.defence.gov.au/media-releases/2023-11-12/australian-support-2023-pacific-games

		через наше Партнерство Тихоокеанських ігор вартістю 17 мільйонів доларів		
Публікація	12.11.2023	Призначено нового Верховного комісара Австралії до Ніуе	Австралія та Океанія: Ніуе	
Заява	14.11.2023	Міністр ЗС Пенні Вонг анонсує запуск нової програми допомоги тихоокеанським сім'ям за спеціальними візами та програмами	Австралія та Океанія	
Заява	17.11.2023	Під час зустрічі в Сан-Франциско Міністр торгівлі та туризму Спеціальний державний міністр Дон Фарелл заявив про Нові регіональні угоди для стимулювання торгівлі в Індо-Тихоокеанському регіоні	Австралія Нова Зеландія США КНР Фіджі	
Конференція	17-18.11.2023	Прем'єр-міністр Єнтоні Албанізе відвідує саміт АТЕК.	Австралія Канада Нова Зеландія Папуа-Нова Гвінея США КНР	https://www.pm.gov.au/media/press-conference-san-francisco-united-states-america
Публікація	21.11.2023	Австралія активно просуває програми спортивно-культурної комунікації в напрямку Жіночого Регбі в Океанії	Австралія та Океанія	
Заява	22.11.2023	Віце-прем'єр-міністр та Міністр Оборони Річард Марлс звітує про передачу патрульного катеру класу "Gurdian" Самоа	Австралія та Океанія: Самоа	https://www.minister.defence.gov.au/media-releases/2023-11-22/guardian-class-patrol-boat-delivered-samoa
Зустріч	30.11.2023	Віце-прем'єр-міністр та Міністр Оборони Річард Марлс відвідує США в рамках другої зустрічі міністрів оборони країн-членів АУКС	Австралія Британія США	https://www.minister.defence.gov.au/media-releases/2023-11-30/visit-united-states-second-aucus-defence-ministers-meeting
Зустріч заява	02.12.2023	В рамках другої зустрічі міністрів оборони країн-членів АУКУС досягнуто угоди про Нові просторові можливості оборонного відомства посилюють регіональну безпеку	Австралія Британія США	https://www.minister.defence.gov.au/media-releases/2023-12-02/new-defence-space-capability-boosts-regional-security
Конференція	04.12.2023	Віце-прем'єр-міністр та Міністр Оборони Річард Марлс відвідує Нову Каледонію в рамках зустрічі міністрів оборони країн Тихоокеанського регіону(Океанії)	Австралія та Океанія	https://www.minister.defence.gov.au/media-releases/2023-12-04/travel-new-caledonia-pacific-defence-ministers-meeting

Зустріч Заява	07.12.2023	Ентоні Албанізе прем'єр-міністр Австралії, та Джеймс Марапе, прем'єр-міністр Папуа-Нової Гвінеї, підписали Угоду між урядом Австралії та урядом Папуа-Нової Гвінеї про більш тісні відносини у сфері безпеки	Австралія Папуа-Нова Гвінея	https://www.dfat.gov.au/news/news/australia-papua-new-guinea-bilateral-security-agreement
Публікація	09.12.2023	Аналіз-публікація щодо відновлення експорту ячменю з Австралії до КНР	Австралія КНР	
Публікація	09.12.2023	Призначення нових ген консулів та верховних комісарів в США (Чикаго), КНР (Шанхай) та Науру	Австралія США КНР Науру	
Заява	12.12.2023	Австралія виражає стурбованість та протест діям КНР в Південно-китайському морі	Австралія КНР	https://www.dfat.gov.au/news/media-release/australian-government-concerns-about-recent-actions-south-china-sea
Публікація	15.12.2023	Ухвалення Конгресом США пріоритетного законодавства щодо підводних човнів AUKUS та винятків з експортного контролю	Австралія США	https://www.minister.defence.gov.au/media-releases/2023-12-15/passage-priority-aukus-submarine-and-export-control-exemption-legislation-united-states-congress
Заява	19.12.2023	Австралія підтримує ініціативу «синьої точкової мережі» - система сертифікації якісних інфраструктурних проєктів.	Австралія США Британія	https://www.dfat.gov.au/news/news/blue-dot-network
Заява	29.12.2023	Заява Австралії з річниці придушення Китайською адміністрацією вільних медіа Гонконгу	Австралія КНР	https://www.dfat.gov.au/news/news/statement-media-freedom-coalition-hong-kong
Публікація	20.01.2024	Призначення нового Верховного комісара Австралії в Самоа та за сумісництвом в Американському Самоа	Австралія та Океанія: Самоа та Американське Самоа	
Візит	28.01.2024	Міністр Оборонної індустрії та Міжнародного розвитку й Тихоокеанського регіону Пет Конрой відвідує Науру	Австралія та Океанія: Науру	
Зустріч	31.01.2024	Австралія проводить консультації із Новою Зеландією на рівні міністрів ЗС та Оборони	Австралія Нова Зеландія	https://www.minister.defence.gov.au/media-releases/2024-01-31/australia-new-zealand-ministerial-consultations
Заява	05.02.2024	Заява Австралії з приводу рішення суду КНР про смертний вирок австралійському дисиденту китайського походження, заточеного в КНР	Австралія КНР	

Зустріч	06-08.02.2024	Прем'єр-міністр Папуа-Нова Гвінея відвідує Австралію, та проводить зустріч із Прем'єр-міністром Ентоні Албанізе та лідером опозиції Пітером Даттоном.	Австралія та Океанія: Папуа-Нова Гвінея	https://www.pm.gov.au/media/australia-papua-new-guinea-annual-leaders-dialogue
Заява	27.02.2024	Спільна заява про підтримку принципів для 6G: безпечний, відкритий і стійкий за задумом	Австралія США Британія Канада	https://www.dfat.gov.au/news/media-release/joint-statement-endorsing-principles-6g-secure-open-and-resilient-design
Публікація	29.02.2024	Австралійським урядом прийнята знакова стратегія для максимальної підтримки оборонної промисловості	Австралія США	https://www.minister.defence.gov.au/media-releases/2024-02-29/landmark-strategy-maximise-support-defence-industry
Загальна кількість подій зовнішньополітичної комунікації: 66				

Додаток 2. Контент-аналіз Міністерства закордонних справ та у справах Співдружності Великобританії

Тип події	Дата	Опис події	Країна напрямку	Посилання
Конференція	02.-04.06.2023	Міністр Оборони Великобританії Бен Уоллес та Державний міністр у справах закордонних справ, Співдружності та розвитку (FCDO), Енн-Марі Тревел्यान відвідують Безпековий форум «Діалог Шангри-Ла» в Сінгапурі та проводять зустрічі із колегами з інших країн регіону.	Австралія Британія Канада Нова Зеландія США КНР	https://www.gov.uk/government/news/defence-secretary-ben-wallace-address-at-20th-iiss-shangri-la-dialogue-singapore
Заява	03.06.2023	Державний міністр у справах закордонних справ, Співдружності та розвитку, Енн-Марі Тревел्यान разом із МО Беном Уолесом підтверджують зобов'язання Британії в сферах безпеки в ІТР	Австралія Британія Канада Нова Зеландія США КНР	https://www.gov.uk/government/speeches/anne-marie-trevelyan-addresses-shangri-la-dialogue-singapore
Заява	08.06.2023	Протягом свого візиту до США, прем'єр-міністр Ріші Сунак після зустрічі із Президентом США Джо Байденом оголосили про започаткування першого у своєму роді економічного партнерства між Британією та США (Атлантична декларація)	Великобританія США	https://www.gov.uk/government/news/uk-and-us-launch-first-of-its-kind-economic-partnership
Заява	03.07.2023	Заява міністра закордонних справ Джеймса Клеверлі щодо ордерів на арешт	Великобританія КНР	https://www.gov.uk/government/news/statement-on-hong-kong-national-security-law-arrest-warrants

		відповідно до Закону про національну безпеку в Гонконзі		
Зустріч	10.07.2023	Зустріч Прем'єр-міністра Ріші Сунака з Президентом США Джо Байденом протягом візиту останнього до Британії	Великобританія США	https://www.gov.uk/government/news/pm-meeting-with-president-biden-of-the-united-states-10-july-2023
Заява	15.07.2023	Демарш Посла Британії щодо дій КНР в Гонконзі	Великобританія КНР	https://www.gov.uk/government/news/fco-statement-demarche-of-chinese-ambassador-on-hong-kong
Заява	18.07.2023	Заява міністра оборони Бена Воллеса в парламенті щодо оновленого Оборонного командного документу.	Великобританія	https://www.gov.uk/government/speeches/defence-secretary-oral-statement-defence-command-paper-2023
Конференція	18.07.2023	Засідання Ради Безпеки ООН з питань штучного інтелекту: Виступ міністра закордонних справ Джеймса Клеверлі	Великобританія США КНР	https://www.gov.uk/government/speeches/foreign-secretary-speech-at-the-united-nations-security-council--2
Зустріч	19.07.2023	Зустріч та обмін нотами торгово-економічного напрямку між Делегацією з Фіджі в рамках конференції ВТО в Женеві із послом Великобританії	Великобританія Фіджі	https://www.gov.uk/government/speeches/wto-4th-trade-policy-review-of-fiji-uk-statement
Публікація	04.08.2023	Британські збройні сили беруть участь у найбільших військових навчаннях між Великою Британією, Австралією та США в Тихому океані. В них також приймають участь загони ЗС Канади, Фіджі, Нової Зеландії, Папуа-Нова Гвінея та Тонга	Великобританія Австралія США Канада Нова Зеландія Океанія	https://www.gov.uk/government/news/british-armed-forces-take-part-in-largest-military-exercise-between-uk-australia-and-us
Візит зустріч	21.08.2023	Візит і зустріч міністра закордонних справ Джеймса Клеверлі з міністром закордонних справ Австралії Пенні Вонг	Великобританія Австралія	https://www.gov.uk/government/news/foreign-secretarys-meeting-with-australian-foreign-minister-penny-wong
Публікація	23.08.2023	Призначення нового посла Його Величності до Папуа-Нова Гвінея	Великобританія Папуа-Нова Гвінея	https://www.gov.uk/government/news/change-of-british-high-commissioner-to-papua-new-guinea-anne-macro
Візит	29.08.2023	Міністр закордонних справ Джеймс Клеверлі відвідав Пекін для просування британських інтересів	Великобританія КНР	https://www.gov.uk/government/news/foreign-secretary-visits-beijing-to-further-british-interests
Зустріч	30.08.2023	Зустрічі міністра закордонних справ Джеймс Клеверлі з міністром закордонних справ та віце-президентом Китаю,	Великобританія КНР	https://www.gov.uk/government/news/foreign-secretarys-meetings-with-chinas-foreign-minister-and-vice-president
Зустріч конференція	09.-10.09.2023	Участь Прем'єр-міністра Великобританії Ріші Сунака в саміті G20 в Індії	Великобританія Австралія Канада	https://www.gov.uk/government/speeches/pm-statement-on-the-g20-summit-11-september-2023

			США КНР	
Конференція Заява	11.09.2023	Прем'єр-міністр Ріші Сунак відвідує Саміт G20 та в його рамках проводить промову	Великобританія Австралія США Канада КНР	https://www.gov.uk/government/speeches/pm-statement-on-the-g20-summit-11-september-2023
Публікація	15.09.2023	Великобританія призначила нового Комісара з питань торгівлі у справах Азійсько-Тихоокеанського регіону для зміцнення торговельних та інвестиційних зв'язків	Великобританія Австралія США Канада Нова Зеландія КНР Океанія	https://www.gov.uk/government/news/uk-appoints-new-hm-trade-commissioner-for-asia-pacific-to-strengthen-trade-and-investment-links
Конференція зустріч	21.09.2023	Зустріч міністрів закордонних справ країн Співдружності у вересні 2023 року в Британії	Великобританія Австралія Канада Нова Зеландія Країни Океанії	https://www.gov.uk/government/news/commonwealth-foreign-affairs-ministers-meeting-september-2023-an-overview
Візит	25.-29.09.2023	Міністр Великої Британії у справах Індо-Тихоокеанського регіону Енн-Марі Тревельян зміцнює регіональні відносини історичним візитом до Австралії	Великобританія Австралія	https://www.gov.uk/government/news/uk-minister-for-the-indo-pacific-strengthens-regional-relations-with-historic-northern-territory-visit
Публікація	06.10.2023	Телефонна розмова між Прем'єр міністрами Британії Ріші Сунаком та Канади Джастіном Трюдо	Великобританія Канада	https://www.gov.uk/government/news/pm-call-with-prime-minister-justin-trudeau-of-canada-6-october-2023
Публікація	20.10.2023	Уряд Британії оголосив про конкурс заявок на участь у тендері: Фонд торговельного партнерства Великої Британії, імплементація ЗВТ в Австралії та Новій Зеландії	Великобританія Австралія Нова Зеландія	https://www.gov.uk/government/news/call-for-bids-uk-trade-partnerships-fund-fta-implementation-in-australia-and-new-zealand-science-and-technology
Конференція	25-27.10.2023	Міністр Великої Британії у справах Індо-Тихоокеанського регіону Енн-Марі Тревельян виступає з ключовою промовою на 15-й щорічній конференції з питань Південно-Китайського моря в місті Хошимін.	Великобританія КНР	https://www.gov.uk/government/speeches/south-china-sea-conference-2023-speech-by-the-uk-minister-for-the-indo-pacific
Конференція	1-02.11.2023	Саміт ШІ у Великобританії, де країна об'єднується з глобальними партнерами	Великобританія Австралія Канада	https://www.gov.uk/government/news/uk-unites-with-global-partners-to-accelerate-development-using-ai

		для прискорення розвитку за допомогою ШІ	США Нова Зеландія КНР	
Публікація	03.11.2023	Міністри Оборони Великобританії та Австралії, Грант Шаппс та Річард Марлз, відвідали ключовий ядерний об'єкт в рамках угоди АУКУС в Британському Дербі	Великобританія Австралія	https://www.gov.uk/government/news/grant-shapps-and-richard-marles-visit-key-nuclear-site
Візит	06-08.11.2023	Міністр у справах Індो-Тихоокеанського регіону Енн-Марі Тревельян прибуває до Сіднея з дводенним візитом, після чого вирушає до Нової Зеландії та острівних країн Тихого океану, включаючи Острови Кука, Фіджі та Тонга.	Великобританія Австралія Нова Зеландія Океанія	https://www.gov.uk/government/news/uk-strengthens-maritime-commitment-to-pacific-region-with-indo-pacific-minister-visit-to-australia
Заява	08.-15.11.2023	Велика Британія підтримує Стратегію Форуму тихоокеанських островів до 2050 року: міністр у справах Індо-Тихоокеанського регіону Енн-Марі Тревельян відвідує Нову Зеландію, Острови Кука, Фіджі та Тонга	Великобританія Нова Зеландія Океанія	https://www.gov.uk/government/news/uk-supports-pacific-islands-forums-2050-strategy-as-minister-for-the-indo-pacific-visits-new-zealand-the-cook-islands-fiji-and-tonga
Заява	08.11.2023	Зустріч міністрів закордонних справ G7 в Японії, листопад 2023 року: спільна заява з приводу спектру міжнародних викликів (КНР, розвиток в межах Океанії)	Великобританія США Канада КНР	https://www.gov.uk/government/news/g7-foreign-ministers-statement-in-japan-november-2023
Зустріч	02.12.2023	Велика Британія посилює партнерство з США та Австралією задля зміцнення безпеки в рамках АУКУС. Зустріч міністрів оборони країн в Каліфорнії.	Великобританія Австралія США	https://www.gov.uk/government/news/uk-powers-up-partnership-with-us-and-australia-to-strengthen-security
Публікація	05.12.2023	Новий космічний радар трансформує безпеку Великої Британії. Спільна розробка Британії, Австралії та США в рамках партнерства АУКУС	Великобританія Австралія США	https://www.gov.uk/government/news/new-deep-space-radar-will-transform-uk-security
Заява	06.12.2023	Лідери країн G7 опублікували заяву за підсумками своєї віртуальної зустрічі 6 грудня 2023 року. Зустріч мала розмову щодо КНР та розвитку в Океанії.	Великобританія США Канада	https://www.gov.uk/government/news/g7-leaders-statement-6-december-2023
Конференція	07.12.2023	Міністр закордонних справ Великої Британії Девід Кемерон виступив на Аспенському безпековому форумі у Вашингтоні	Великобританія США	https://www.gov.uk/government/speeches/aspen-security-forum-dc-edition-foreign-secretarys-speech

Конференція заява	08.12.2023	Міністр Великої Британії у справах Індо-Тихоокеанського регіону Енн-Марі Тревельян виступила з ключовою промовою про AUKUS на конференції "Майбутнє оборони в Західній Австралії" в Перті.	Великобританія Австралія США	https://www.gov.uk/government/speeches/indo-pacific-ministers-speech-to-western-australia-defence-conference-8-december-2023
Публікація	15.01.2024	Захист Британії від більш небезпечного світу: Промова МО Гранта Шеппса	Великобританія КНР	https://www.gov.uk/government/speeches/defending-britain-from-a-more-dangerous-world
Публікація	22.01.2024	Прем'єр-міністр Великобританії Ріші Сунак провів телефонну розмову із Президентом США Джо Байденом	Великобританія США	https://www.gov.uk/government/news/pm-call-with-president-biden-22-january-2024
Публікація	02.02.2024	Анонс МО Грантом Шеппсом нового контракту на забезпечення розумного спорядження для ВМС Британії	Великобританія	https://www.gov.uk/government/news/smarter-maintenance-for-navy-fleet-under-185-billion-contract
Публікація	15.02.2024	Призначено нового Верховного комісара Великої Британії в Королівстві Тонга	Великобританія Тонга	https://www.gov.uk/government/news/change-of-british-high-commissioner-to-tonga-philip-malone
Заява	28.02.2024	Міністр закордонних справ Девід Кемерон виступив із заявою щодо пропозицій Гонконгу в рамках Статті 23 про національну безпеку.	Великобританія КНР	https://www.gov.uk/government/news/uk-statement-on-hong-kong-national-security-proposals
Загальна кількість подій зовнішньополітичних комунікацій: 37				

Додаток 3. Контент-аналіз Міністерства закордонних справ та Міністерства оборони Канади

Тип події	Дата	Опис події	Країна напрямку	Посилання
Заява	03.06.2023	Канада приймає участь в Діалозі Шангрі-Ла в Сінгапурі. Міністр оборони Аніта Ананд після участі у безпековому форумі Діалог Шангрі-Ла оголосила про оновлення Індо-Тихоокеанської військової місії та зміцнення оборонних відносин Канади в регіоні	Канада Австралія Британія Нова Зеландія США КНР	https://www.canada.ca/en/department-national-defence/news/2023/06/defence-minister-anita-anand-announces-revamped-indo-pacific-military-mission-and-strengthens-canadas-defence-relationships-in-the-region.html
Заява	05.06.2023	Канада прийматиме Сьому Асамблею Глобального екологічного фонду	Канада	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/06/canada-to-host-seventh-assembly-of-the-global-environment-facility.html

Конференція	21-22.06.2023	Міністр ЗС Жолі бере участь у Генеральній асамблеї Організації американських держав	Канада США	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/06/minister-joly-to-participate-in-general-assembly-of-organization-of-american-states.html
Публікація	27.06.2023	Канада бере участь у підписанні Бразильської декларації Кліматичних інвестиційного фонду	Канада	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/06/brasilia-declaration-on-the-future-of-the-climate-investment-funds.html
Зустріч-консультація	28.06.2023	Міжнародні дискусії щодо колективних відповідей на зловмисну кіберактивність	Канада Британія Австралія США Нова Зеландія	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/06/chair-statement-international-discussions-on-collective-responses-to-malicious-cyber-activity.html
Конференція	29.06.2023	Протягом зустріч в рамках конференції «Освіта Співдружності» Міністр Тихоокеанського та Міжнародного розвитку анонсував нову фінансову програму для жінок та дівчат по всій Співдружності.	Канада Співдружність націй	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/06/minister-sajjan-announces-funding-to-empower-women-and-girls-in-the-commonwealth.html https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/06/minister-sajjan-announces-funding-to-empower-women-and-girls-in-the-commonwealth.html
Публікація	30.06.2023	Королівські ВПС Канади беруть участь у багатонаціональних навчаннях в Індо-Тихоокеанському регіоні	Канада Австралія Британія Нова Зеландія США	https://www.canada.ca/en/department-national-defence/news/2023/06/royal-canadian-air-force-participates-in-multinational-exercise-in-indo-pacific-region.html
Зустріч	07.07.2023	Міністр Марі Нг проводить зустріч із Торговим представником США Кетрін Тай	Канада США	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/07/minister-ng-meets-with-united-states-trade-representative-katherine-tai-in-mexico.html
Зустріч	10.07.2023	Міністр міжнародної торгівлі, просування експорту, малого бізнесу та економічного розвитку Марі Нг відвідує Окленд, Нова Зеландія в рамках зустрічі комісії ТТП.	Канада Нова Зеландія	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/07/minister-ng-to-participate-in-cptpp-commission-meeting-in-auckland-new-zealand.html
Заява	10.07.2023	Заява уряду Канади про позицію щодо розробки морського дна в районах за межами національної юрисдикції	Канада КНР	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/07/canadas-position-on-seabed-mining-in-areas-beyond-national-jurisdiction.html
Заява	11.07.2023	Заява з нагоди 7-ї річниці рішення Арбітражного трибуналу в Південно-Китайському морі 2016 року	Канада КНР	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/07/statement-on-7th-anniversary-of-2016-south-china-sea-arbitral-tribunal-ruling.html
Візит	13-14.07.2023	Міністр Тихоокеанського та Міжнародного розвитку відвідує Великобританію	Канада Британія	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/07/minister-sajjan-to-travel-to-united-kingdom-rwanda-and-tanzania.html

Візит-зустріч	15.07.2023	Міністр Марі Нг зустрілась з новозеландськими колегами Демієном О'Коннором та Ріно Тірікатене	Канада-Нова Зеландія	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/07/minister-ng-meets-new-zealand-ministerial-counterparts-damien-oconnor-and-rino-tirikatene.html
Заява	15.07.2023	Міністр Марі Нг вітає Великобританію із набуттям членства в ТТП	Канада-Британія	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/07/minister-ng-welcomes-united-kingdoms-accession-to-comprehensive-and-progressive-agreement-for-trans-pacific-partnership.html
Заява	16.07.2023	Спільна заява міністрів країн учасниць ТТП по завершенню 7-мої зустрічі Комісії ТТП	Австралія Канада Британія Нова Зеландія	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/07/comprehensive-and-progressive-agreement-for-trans-pacific-partnership-cptpp---joint-ministerial-statement-on-the-occasion-of-the-seventh-commission.html
Візит	21.07.2023	Прем'єр-міністр Джастін Трюдо відвідує Нью-Йорк та Всесвітній юридичний конгрес	Канада США	https://www.pm.gc.ca/en/news/news-releases/2023/07/20/prime-minister-travel-new-york-city-world-law-congress
Публікація	24.07.2023	Канада призначає нового генерального консула до КНР в місті Гуанчжоу	Канада КНР	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/07/announcement-of-new-diplomatic-appointments1.html
Заява	27.07.2023	Заява Міністра Марі Нг по відношенню до нових експортних обмежень США з Канади на деревину	Канада США	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/07/statement-by-minister-ng-on-us-duty-rates-on-canadian-softwood-lumber.html
Заява	09.08.2023	Заява з приводу погроз китайськими лобістами члену консервативної партії Канади	Канада КНР	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/08/rapid-response-mechanism-canada-detects-information-operation-targeting-member-of-parliament.html
Публікація	14.08.2023	Кораблі Королівських ВМС Канади розгортаються в Індо-Тихоокеанському регіоні	Канада	https://www.canada.ca/en/department-national-defence/news/2023/08/royal-canadian-navy-ships-deploy-to-indo-pacific-region.html
Заява	18.08.2023	Прем'єр-міністр Дж. Трюдо оголосив про зміни у складі Парламентського комітету з питань національної безпеки і розвідки та Агентства з огляду національної безпеки і розвідки	Канада	https://www.pm.gc.ca/en/news/news-releases/2023/08/18/prime-minister-announces-changes-national-security-and-intelligence
Конференція	22.08.2023	Канада вітає міжнародних лідерів на Сьомій Асамблеї Глобального екологічного фонду	Канада	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/08/canada-welcomes-international-leaders-to-seventh-assembly-of-the-global-environment-facility.html

Заява	22.08.2023	Канада продовжує дискурс із США стосовно експортних обмежень деревини	Канада-США	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/08/canada-to-challenge-us-softwood-lumber-duties.html
Зустріч	23.08.2023	Міністр Марі Нг бере участь у зустрічі міністрів торгівлі та інвестицій G20 в Індії	Канада Австралія Британія США КНР	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/08/minister-ng-to-attend-g20-trade-and-investment-ministerial-meeting-in-india.html
Публікація	30.08.2023	Прем'єр-міністр Джастін Трюдо відправляється у турне Індо-Тихоокеанським регіоном для зміцнення зв'язків. Відвідує саміт G20 в Індії.	Канада Австралія Британія США КНР	https://www.pm.gc.ca/en/news/news-releases/2023/08/30/prime-minister-travel-indo-pacific-strengthen-ties
Заява	01.09.2023	Канада вже в третє продовжує дискурс з США через деревину	Канада-США	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/09/canada-challenges-us-softwood-lumber-duties.html
Заява	05.09.2023	Комісія ТТП підтверджує канадську систему управління постачанням молочних продуктів	Канада ТТП	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/09/cptpp-reaffirms-canadas-dairy-supply-management-system.html
Конференція	9-10.09.2023	Прем'єр-міністр Трюдо приймає участь в саміті G20 в Індії та проводить зустрічі з колегами	Канада США Британія Австралія КНР	
Публікація	13.09.2023	Розмова між міністром ЗС Канади Мелані Жолі та міністром ЗС Ніуе (Океанічна країна) з нагоди встановлення дипломатичних відносин між країнами.	Канада Ніуе	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/09/minister-joly-speaks-with-niues-premier-and-foreign-affairs-minister.html
Заява	26.09.2023	Спільна заява в рамках зустрічі міністрів закордонних справ країн-партнерів у рамках ініціативи «Синього Тихого океану» (Океанії)	Канада Австралія Британія США Нова Зеландія Країни Океанії	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/09/joint-statement-on-the-partners-in-the-blue-pacific-foreign-ministers-meeting.html
Заява	05.10.2023	Північноамериканська угода вільної торгівлі виступила на боці Канади в питанні дискурсу через деревину із США	Канада США	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/10/minister-ng-welcomes-nafta-dispute-panel-ruling-on-us-duties-on-canadian-softwood-lumber.html
Заява	23.10.2023	Механізм швидкого реагування Канади виявив кампанію спаму пов'язану із	Канада КНР	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/10/rapid-response-mechanism-canada-

		КПКНР, спрямовану на членів парламенту		detects-spamouflage-campaign-targeting-members-of-parliament.html
Публікація	24.10.2023	Канада та Тайвань завершили переговори щодо угоди про заохочення та захист іноземних інвестицій	Канада Тайвань-КНР	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/10/canada-and-taiwan-complete-foreign-investment-promotion-and-protection-arrangement-negotiations.html
Зустріч-конференція	26.10.2023	Міністр Марі Нг бере участь у зустрічі міністрів торгівлі G7 в Осаці, Японія	Канада-G7-США-Британія	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/10/minister-ng-to-attend-g7-trade-ministers-meeting-in-osaka-japan.html
Зустріч	28.10.2023	Міністр Марі Нг зустрілась з послом та торговим представником США, Кетрін Тай, на зустрічі міністрів торгівлі та інвестицій G7	Канада США	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/10/minister-ng-met-with-ambassador-katherine-tai-united-states-trade-representative-at-the-g7-trade-and-investment-ministers-meeting.html
Публікація	30.10.2023	Виступ міністра ЗС Мелані Жолі про канадську дипломатію в умовах геополітичної невизначеності	Канада	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/11/address-by-minister-joly-on-canadian-diplomacy-amidst-geopolitical-uncertainty.html
Зустріч	05.11.2023	Міністр ЗС Жолі поїде до Японії для участі у зустрічі міністрів закордонних справ G7	Канада-G7-США-Британія	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/11/minister-joly-to-travel-to-japan-to-attend-g7-foreign-ministers-meeting.html
Публікація	07.11.2023	Міністерство оборони оприлюднило стратегію підвищення кліматичної стійкості та екологічної стабільності	Канада	https://www.canada.ca/en/department-national-defence/news/2023/11/national-defence-releases-strategy-to-advance-climate-resilience-and-environmental-sustainability.html
Конференція	12.11.2023	Міністр Марі Нг відвідує Сан-Франциско для участі у щорічній зустрічі міністрів Азіатсько-Тихоокеанського економічного співробітництва	Канада Австралія Нова Зеландія США КНР	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/11/minister-ng-to-travel-to-san-francisco-to-attend-annual-asia-pacific-economic-cooperation-ministerial-meeting.html
Конференція	12.11.2023	Міністр ЗС Мелані Жолі відвідує щорічну зустріч міністрів Азіатсько-Тихоокеанського економічного співробітництва	Канада Австралія Нова Зеландія США КНР	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/11/minister-joly-to-attend-the-apec-annual-ministerial-meeting.html
Візит	15.11-17.11.2023	Прем'єр-міністр Джастін Трюдо їде до Сан-Франциско та бере участь у зустрічі економічних лідерів АТЕК	Канада Австралія Нова Зеландія США КНР	https://www.pm.gc.ca/en/news/news-releases/2023/11/08/prime-minister-justin-trudeau-travel-san-francisco-and-attend-apec-economic-leaders
Заява	16.11.2023	В рамках саміту АТЕК в Сан-Франциско Міністр Нг просуває співпрацю у сфері	Канада Австралія	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/11/minister-ng-advances-cooperation-

		торгівлі, інвестицій та стійкості ланцюгів поставок в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні	Нова Зеландія США КНР	on-trade-investment-and-supply-chain-resilience-in-the-asia-pacific-region.html
Заява	17.11.2023	Міністр Оборони Біл Блер оголосив про оборонні інвестиції в Галіфаксі на 15-му Міжнародному форумі з безпеки в Галіфаксі	Канада	https://www.canada.ca/en/department-national-defence/news/2023/11/minister-blair-announces-defence-investments-in-halifax-at-15th-halifax-international-security-forum.html
Заява	17.11.2023	Прем'єр-міністр Джастін Трюдо оголосив про створення можливостей для канадців та розвиток співпраці з партнерами по АТЕК в Індо-Тихоокеанського регіону	Канада Австралія Нова Зеландія США КНР	https://www.pm.gc.ca/en/news/news-releases/2023/11/17/creating-opportunities-canadians-and-advancing-collaboration-with-apec-partners
Зустріч	29.11.2023	Міністр ЗС Мелані Жолі зустрілася з Девідом Кемероном, Державним секретарем у закордонних справах, справах Співдружності та розвитку Великої Британії	Канада-Британія	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/11/minister-joly-meets-with-david-cameron-secretary-of-state-for-foreign-commonwealth-and-development-affairs-of-the-united-kingdom.html
Публікація	30.11.2023	Канада та США уклали державну угоду про будівництво та продаж 16 мульти-задачних літаків P-8A Poseidon для Королівських ВПС Канади	Канада США	https://www.canada.ca/en/department-national-defence/news/2023/11/canada-purchasing-up-to-16-p-8a-poseidon-multi-mission-aircraft-for-the-royal-canadian-air-force.html
Заява	30.11.2023	Канада в п'яте продовжує сратися із США через нац. деревину	Канада США	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/11/statement-by-minister-ng-on-us-international-trade-commission-determination-on-softwood-lumber-products-from-canada.html
Публікація	4.12.2023	Призначено нового генконсула Канади до США	Канада США	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/12/announcement-of-new-diplomatic-appointment.html
Заява	12.12.2023	Заява щодо дій Китайської Народної Республіки проти філіппінських суден у Південно-Китайському морі	Канада КНР	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2023/12/statement-on-actions-taken-by-peoples-republic-of-china-against-philippines-vessels-in-south-china-sea0.html
Публікація	19.12.2023	Канада закуповує дистанційно пілотовані авіаційні системи за сприяння та угоди з урядом США для канадських збройних сил	Канада США	https://www.canada.ca/en/department-national-defence/news/2023/12/canada-acquiring-remotely-piloted-aircraft-systems-for-the-canadian-armed-forces.html
Заява	05.01.2023	Канада в шосте продовжує дискурс із США, проте вже через мита на експорт сталі	Канада США	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2024/01/statement-by-minister-ng-on-us-department-of-commerce-final-determination-regarding-tin-mill-steel-products-from-canada.html

Зустріч	11.01.2024	Міністр ЗС Мелані Жолі проводить розмову із директором офісу Центральної комісії закордонних справ Китаю і міністром закордонних справ Ван І	Канада-КНР	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2024/01/minister-joly-speaks-with-chinas-director-of-the-office-of-the-central-commission-for-foreign-affairs-and-minister-of-foreign-affairs-wang-yi.html
Заява	17.01.2024	Канада в сьоме веде дискурс із США та оскаржує їх рішення зберегти мита на хвойну деревину	Канада-США	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2024/01/canada-challenges-us-decision-to-maintain-softwood-lumber-duties.html
Публікація	19.01.2024	Міністр Нг просуває Індо-Тихоокеанську стратегію Канади під час турне Західною Канадою	Канада	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2024/01/minister-ng-advances-the-rebuilding-of-ukraine-and-promotes-canadas-indo-pacific-strategy-on-tour-of-western-canada.html
Заява	1.02.2024	Канада у восьме продовжує дискурс із США через нац. деревину	Канада-США	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2024/02/statement-by-minister-ng-on-us-department-of-commerce-preliminary-review-of-duties-on-canadian-softwood-lumber.html
Конференція	1.02.2024	Міністр Марі Нг просуває канадські багатосторонні торговельні пріоритети з партнерами Оттавської групи	Канада Австралія Нова Зеландія	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2024/02/minister-ng-advances-canadian-multilateral-trade-priorities-with-ottawa-group-partners.html
Зустріч	02.02.2024	Торгівельні переговори між Канадою та США протягом зустрічі у Вашингтоні	Канада-США	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2024/02/minister-ng-promotes-renewed-team-canada-engagement-during-washington-dc-visit.html
Заява	06.02.2024	Канада в дев'яте продовжує дискурс із США, і вдруге через експорт нац. сталі	Канада-США	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2024/02/statement-by-minister-ng-on-united-states-international-trade-commission-determination-on-tin-mill-steel-products-from-canada.html
Зустріч	13.02.2024	Міністр ЗС Мелані Жолі проводить зустріч із Держсекретарем США Ентоні Блінкеном	Канада-США	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2024/02/minister-joly-speaks-with-united-states-secretary-of-state-blinken.html
Публікація	13.02.2024	Понад 600 канадських військовослужбовців тренуються разом з союзниками і партнерами на Алясці в рамках навчань GLOBAL RESOLVE 24 в ІТР	Канада США	https://www.canada.ca/en/department-national-defence/news/2024/02/over-600-canadian-armed-forces-members-training-with-allies-and-partners-in-alaska-on-exercise-global-resolve-24.html
Заява	16.02.2024	Спільна заява Канади, США та Великої Британії щодо іноземних інформаційних маніпуляцій	Канада Британія США	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2024/02/joint-statement-by-canada-united-states-and-united-kingdom-on-foreign-information-manipulation.html

Зустріч	17.02.2024	Міністр ЗС Мелані Жолі зустрілась з директором офісу Центральної комісії закордонних справ Китаю, міністром закордонних справ Ван І	Канада-КНР	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2024/02/minister-joly-meets-with-chinas-director-of-the-office-of-the-central-commission-for-foreign-affairs-and-minister-of-foreign-affairs-wang-yi.html
Конференція	19.02.2024	Міністр ЗС Мелані Жолі відвідує Бразилію в рамках зустрічі міністрів ЗС G20	Канада Австралія Британія США КНР	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2024/02/minister-joly-to-travel-to-brazil-for-bilateral-visit-and-g20-foreign-ministers-meeting.html
Заява	21.02.2024	Канада зробить ланцюжок поставок сталі більш прозорим	Канада	https://www.canada.ca/en/global-affairs/news/2024/02/canada-to-make-steel-supply-chain-more-transparent.html
Зустріч	22.02.2024	Міністр Оборони Біл Блер проводить зустріч із Секретарем Оборони США Ллойдом Остіном в межах зустрічі міністрів оборони Пн. Американських держав	Канада США	https://www.canada.ca/en/department-national-defence/news/2024/02/minister-blair-participates-in-fifth-north-american-defence-ministerial-meeting.html
Загальна кількість подій зовнішньополітичної комунікації: 65				

Додаток 4. Контент-аналіз Департаменту закордонних справ і торгівлі та Міністерства оборони Нової Зеландії

Тип події	Дата	Опис події	Країна напрямку	Посилання
Візит	30.05-02.06.2023	Візит Віце-прем'єра Кармел Сепулони до Самоа	Нова Зеландія Самоа	https://www.mfat.govt.nz/en/media-and-resources/overseas-travel-hon-carmel-sepuloni-samoa-may-june-23/
Конференція	02.-04.06.2023	Міністр Оборони Нової Зеландії приймає участь в безпековому форумі Діалог Шангри-Ла.	Австралія Британія Канада Нова Зеландія США КНР	https://www.beehive.govt.nz/release/defence-minister-attend-shangri-la-dialogue-0
Зустріч	07.06.2023	Нова Зеландія та Китай провели консультації з питань зовнішньої політики	Нова Зеландія КНР	https://www.mfat.govt.nz/en/media-and-resources/new-zealand-and-china-hold-foreign-affairs-consultations-2/
Публікація	09.06.2023	Спільна декларація проти економічного примусу в сфері торгівлі та неринкової політики і практики	Нова Зеландія Австралія Британія Канада	https://www.mfat.govt.nz/en/media-and-resources/joint-declaration-against-trade-related-economic-coercion-and-non-market-policies-and-practices/

			США	
Зустріч	28.06.2023	32-ге засідання Спільної новозеландсько-китайської торговельно-економічної комісії відбулося в Пекіні. Зустріч Прем'єра Кріса Хіпкінса із Сі Цзіньпіном.	Нова Зеландія КНР	https://www.mfat.govt.nz/en/media-and-resources/readout-32nd-new-zealand-china-joint-trade-and-economic-commission-held/
Публікація	17.07.2023	Нова Зеландія отримала останній з чотирьох мульти-задачних літаків P-8A Poseidon замовлених раніше в уряді США	Нова Зеландія США	https://www.defence.govt.nz/the-latest/story/fourth-and-final-p-8a-poseidon-lands-in-new-zealand
Зустріч	26.07.2023	Зустріч прем'єр-міністрів Австралії та НЗ	Нова Зеландія Австралія	
Заява	04.08.2023	Міністр оборони Ендрю Літл офіційно представив перші два документи Огляду оборонної політики на сесії парламенту.	Нова Зеландія	https://www.defence.govt.nz/the-latest/story/defence-policy-review-milestone-reached
Візит	10-13.08.2023	Міністр торгівлі та розвитку експорту Деміан О'Коннор відвідує Аделаїду, Австралія, для участі у переговорах міністерського рівня	Нова Зеландія Австралія	https://www.mfat.govt.nz/en/media-and-resources/pr-0415-report-on-overseas-travel-hon-damien-oconnor-australia/
Публікація	11.08.2023	Нова Зеландія надсилає допомогу автономному регіону Бугенвіль у Папуа-Нова Гвінея після виверження вулкану	Нова Зеландія Папуа-Нова Гвінея	https://www.mfat.govt.nz/en/media-and-resources/new-zealand-sends-aid-to-autonomous-region-of-bougainville-after-eruption/
Публікація	17.08.2023	Переговори між Новою Зеландією та Токелау про поправки щодо правил з вилову риби	Нова Зеландія Токелау	https://www.mfat.govt.nz/en/media-and-resources/proactive-release-tokelau-exclusive-economic-zone-fishing-amendment-regulations-2023/
Візит	20-23.08.2023	Міністр з питань клімату Джеймс Шоу відвідує Фіджі	Нова Зеландія Фіджі	https://www.mfat.govt.nz/en/media-and-resources/proposed-overseas-travel-hon-james-shaw-fiji/
Публікація	30.08.2023	МО Нової Зеландії замовило нові системи зв'язку для двох новозеландських фрегатів "Анзак", HMNZS Te Kaha і HMNZS Te Mana.	Нова Зеландія	https://www.defence.govt.nz/the-latest/story/communication-upgrades-for-anzac-frigates
Публікація	31.08.2023	Додаткове фінансування для інфраструктурного проекту Ніуе: Оновлення авіаційної інфраструктури в Ніуе	Нова Зеландія Ніуе	https://www.mfat.govt.nz/en/media-and-resources/additional-funding-for-niue-infrastructure-project-aviation-infrastructure-renewal-in-niue-cab-23-min-0331/
Публікація	07.09.2023	Сьогодні Міністерство оборони розпочало дослідження ринку, пов'язаного з морською сферою, для підготовки наступного етапу Огляду оборонної політики.	Нова Зеландія	https://www.defence.govt.nz/the-latest/story/maritime-domain-market-research-commences

Візит конференція	13-16.09.2023	Міністр ЗС Наная Махута відвідує Фіджі для участі у Форумі Тихоокеанських островів	Нова Зеландія Австралія Фіджі Океанія	https://www.mfat.govt.nz/en/media-and-resources/report-on-overseas-travel-hon-nanaia-mahuta-fiji-cab-23-min-0449/
Візит	19.-28.09.2023	Міністр ЗС Наная Махута відвідує США	Нова Зеландія США	https://www.mfat.govt.nz/en/media-and-resources/report-on-overseas-travel-hon-nanaia-mahuta-united-states-19-28-september-2023-cab-23-min-0448/
Заява	22-25.09.2023	Спільна заява в рамках зустрічі міністрів закордонних справ країн-партнерів та країн Океанії в рамках ініціативи «Синій Тихий океан»	Нова Зеландія та Океанія Австралія Британія Канада США	https://www.mfat.govt.nz/en/media-and-resources/joint-statement-on-the-partners-in-the-blue-pacific-foreign-ministers-meeting/
Публікація	04.10.2023	У Канаді завершено перший етап будівництва льотного тренажера новозеландського літака C-130J-30 Super Hercules	Нова Зеландія Канада	https://www.defence.govt.nz/the-latest/story/construction-of-super-hercules-simulator
Публікація	09.11.2023	Декларація Форуму тихоокеанських островів про державність та підвищення рівня моря	Нова Зеландія та Океанія Австралія	https://www.mfat.govt.nz/en/media-and-resources/pacific-islands-forum-declaration-on-statehood-and-sea-level-rise/
Заява Конференція	30.11.2023	Виступ нового Міністра ЗС Вінстона Піттерса на бізнес-саміті США в Окленді	Нова Зеландія США	https://www.beehive.govt.nz/speech/keynote-address-united-states-business-summit-auckland
Публікація	01.12.2023	ВМС Нової Зеландії спільно з Австралійськими ВМС випробували нову ППО на кораблі ВМСНЗ біля берегів Австралії	Нова Зеландія Австралія	https://www.defence.govt.nz/the-latest/story/frigate-systems-upgrade-project-completes-operational-testing
Публікація	08.12.2023	Нова Зеландія завершила формувати концепти нових літаків для Королівських ВПС	Нова Зеландія	https://www.defence.govt.nz/the-latest/story/new-zealands-first-c-130j-emerges-from-paint-shop
Публікація	13.12.2023	Міністр ЗС Вінстон Пітерс призначив нових послів, верховних комісарів та генконсулів до Канади та Самоа	Нова Зеландія Самоа Канада	https://www.beehive.govt.nz/release/new-diplomatic-appointments
Публікація	14.12.2023	Міністерство оборони уклало контракт з трьома австралійськими компаніями на постачання безпілотних літальних апаратів (БпАК) і систем дистанційного наземного зондування для новозеландської армії з 2024 року.	Нова Зеландія Австралія	https://www.defence.govt.nz/the-latest/story/defence-to-receive-remote-ground-sensors-and-uncrewed-aircraft-systems

Візит	15.12-16.12.2023	Візит нового міністра Закордонних справ Вінстона Пітерса до Фіджі	Нова Зеландія Фіджі	https://www.mfat.govt.nz/en/media-and-resources/proposed-overseas-travel-rt-hon-winston-peters-fiji-cab-24-min-0005/
Візит зустріч	20.12.2023	Візит нового прем'єр-міністра Нової Зеландії Кріса Лаксона до Австралії та зустріч із колегою Ентоні Албанізе	Нова Зеландія Австралія	https://www.beehive.govt.nz/release/prime-minister-travel-australia
Заява	29.12.2023	Свобода ЗМІ в Гонконзі - заява Коаліції за свободу ЗМІ	Нова Зеландія Австралія Британія Канада США КНР	https://www.mfat.govt.nz/en/media-and-resources/media-freedom-in-hong-kong-media-freedom-coalition-statement/
Заява публікація	24.01.2024	Рада з прав людини: 45-а сесія Універсального періодичного огляду, КНР	Нова Зеландія КНР	https://www.mfat.govt.nz/en/media-and-resources/human-rights-council-45th-session-of-the-universal-periodic-review-china/
Візит зустріч	31.01.2024	Зустріч на рівні міністрів ЗС та оборони Австралії та Нової Зеландії	Нова Зеландія Австралія	https://www.beehive.govt.nz/release/nz-aust-foreign-affairs-defence-ministers-meet
Заява Візити Зустрічі	05.02.2024	Міністри ЗС, ОЗ та з питань тихоокеанської спільноти підтверджують зв'язки Нової Зеландії з Тихоокеанським регіоном на цьому тижні протягом візитів до Тонга, Острови Кука та Самоа	Нова Зеландія та Океанія Тонга Острови Кука Самоа	https://www.beehive.govt.nz/release/ministers-reaffirm-pacific-connections-week
Публікація	09.02.2024	Міністр ЗС Вінстон Пітерс призначив нового верховного комісара до Ніуе	Нова Зеландія Ніуе	https://www.beehive.govt.nz/release/new-diplomatic-appointments-0
Зустріч	28.02.2024	У Веллінгтоні відбулося засідання групи міністрів оборони Австралії та Нової Зеландії в рамках обговорення питання компоненту 2 в межах AUKUS	Нова Зеландія Австралія	https://www.defence.govt.nz/the-latest/story/aucus-pillar-ii-briefing-takes-place-in-wellington
Загальна кількість подій зовнішньополітичної комунікації: 32				

Додаток 5. Контент-аналіз Держдепартаменту США

Тип події	Дата	Опис події	Країна напрямку	Посилання
Зустріч	01.06.2023	Зустріч Держсекретаря Блінкена з міністрами закордонних справ країн Трансатлантичної четвірки та дискусія про становище ІТР	США Британія	https://www.state.gov/secretary-blinkens-meeting-with-transatlantic-quad-foreign-ministers-5/

Візит	02-10.06.2023	Помічник Секретаря з глобальних зв'язків з громадськістю Руссо відвідує Гонолулу, Фіджі та Нову Зеландію	США Фіджі Нова Зеландія	https://www.state.gov/assistant-secretary-for-global-public-affairs-russo-travels-to-honolulu-fiji-and-new-zealand/
Візит	04-10.06.2023	Помічник держсекретаря Крітенбрінк відвідує Китайську Народну Республіку та Нову Зеландію	США КНР Нова Зеландія	https://www.state.gov/assistant-secretary-kritenbrinks-travel-to-the-peoples-republic-of-china-and-new-zealand/
Зустріч	05.06.2023	Помічник Державного секретаря США у справах Східної Азії та Тихоокеанського регіону Деніел Крітенбрінк та старший директор Ради національної безпеки США у справах Китаю і Тайваню Сара Беран провели зустрічі з виконавчим віце-міністром закордонних справ Ма Чжаосю та генеральним директором Департаменту у справах Північної Америки та Океанії Яном Тао у Пекіні	США КНР	https://www.state.gov/assistant-secretary-kritenbrinks-meetings-in-beijing-peoples-republic-of-china-prc/
Публікація	06.06.2023	Після підписання контракту розпочнеться робота над прокладанням кабелю до Східної Микронезії, сполучаючи ФШМ, Кірібаті та Науру. Інфраструктурний проект фінансується спільно Австралією та США.	США Австралія Федеративні Штати Микронезії Кірібаті Науру	https://www.state.gov/work-to-start-on-east-micronesia-cable-following-contract-signing/
Візит	08-09.06.2023	Заступник Держсекретаря Фернандес відвідує Велику Британію	США Британія	https://www.state.gov/under-secretary-fernandezs-travel-to-sweden-norway-finland-france-and-the-uk/
Публікація	14.06.2023	Телефонна розмова Держсекретаря Блінкена з Державним радником та Міністром закордонних справ КНР Цинь Ганом	США КНР	https://www.state.gov/secretary-of-state-blinken-phone-call-with-prc-state-councilor-and-foreign-minister-qin-gang/
Візит	16-21.06.2023	Поїздка Держсекретаря Блінкена до Китайської Народної Республіки та Великої Британії	США Британія КНР	https://www.state.gov/secretary-blinkens-trip-to-the-peoples-republic-of-china-and-the-united-kingdom/
Зустріч	18.06.2023	Зустріч Держсекретаря Ентоні Блінкена із Державним радником та Міністром закордонних справ КНР Цинь Ганом	США КНР	https://www.state.gov/secretary-blinkens-meeting-with-peoples-republic-of-china-state-councilor-and-foreign-minister-qin-gang/
Зустріч	19.06.2023	Зустріч Держсекретаря Ентоні Блінкена із Директором Центрального офісу зовнішньої політики КПК Ван І	США КНР	https://www.state.gov/secretary-blinkens-meeting-with-director-of-the-ccp-central-foreign-affairs-office-wang-yi/

Зустріч	20.06.2023	Зустріч Держсекретаря Блінкена із міністром ЗС Джеймсом Клеверлі	США Британія	https://www.state.gov/secretary-antony-j-blinken-and-uk-foreign-secretary-james-cleverly-at-a-joint-press-availability-3/
Публікація	21.06.2023	Грант технічної допомоги Агентства США з торгівлі та розвитку для модернізації мережі в Республіці Палау	США Палау	https://www.state.gov/ustda-technical-assistance-grant-for-network-modernization-in-the-republic-of-palau/
Візит	09-20.07.2023	Візит Держсекретаря Блінкена до Британії	США Британія	https://www.state.gov/secretary-blinkens-travel-to-the-united-kingdom-lithuania-and-indonesia/
Зустріч	10.07.2023	Зустріч Президента США Джо Байдена та Прем'єр-міністра Британії Ріші Сунака та Короля Чарльза	США Британія	
Зустріч	13.07.2023	Зустріч Держсекретаря Блінкена з директором Центрального офісу закордонних справ КПК Ван І в Індонезії	США КНР	https://www.state.gov/secretary-blinkens-meeting-with-peoples-republic-of-china-prc-director-of-the-ccp-central-foreign-affairs-office-wang-yi-2/
Візит	16-19.07.2023	Спеціальний посланник Президента США з питань клімату Джон Керрі відвідує КНР	США КНР	https://www.state.gov/special-presidential-envoy-for-climate-kerrys-travel-to-the-peoples-republic-of-china/
Зустріч	18.07.2023	Спеціальний посланник Президента США з питань клімату Джон Керрі зустрівся з прем'єр-міністром КНР Лі Цянем	США КНР	https://www.state.gov/special-presidential-envoy-for-climate-kerry-meets-with-prc-premier-li-qiang
Зустріч	18.07.2023	Спеціальний посланник Президента США з питань клімату Джон Керрі зустрівся з директором Центрального офісу закордонних справ КПК Ван І	США КНР	https://www.state.gov/special-presidential-envoy-for-climate-kerry-meets-with-director-of-the-ccp-central-foreign-affairs-office-wang-yi-2/
Публікація	19.07.2023	Державний департамент США прийняв у Вашингтоні високопоставлену урядову делегацію Великої Британії для участі в інавгураційному Діалозі зі стратегічних санкцій між США та Великою Британією.	США Британія	https://www.state.gov/inaugural-u-s-uk-strategic-sanctions-dialogue/
Візит	20-27.07.2023	Заступник держсекретаря Дженкінс відвідує Аспен, штат Колорадо (АБФ), та Лондон, Велика Британія	США Британія	https://www.state.gov/under-secretary-jenkins-travels-to-aspens-colorado-and-london-united-kingdom-july-20-27/
Візит	23-29.07.2023	Помічник держсекретаря США Саттерфілд відвідує Нову Зеландію	США Нова Зеландія	https://www.state.gov/assistant-secretary-of-state-satterfield-to-travel-to-new-zealand/
Візит	24.-29.07.2023	Офіційний візит держсекретаря Єнтоні Блінкена до Тонга, Нової Зеландії та Австралії	США Тонга Нова Зеландія Австралія	https://www.state.gov/secretary-blinkens-trip-to-tonga-new-zealand-and-australia/
Зустріч	26.07.2023	Зустріч Держсекретаря Блінкена з Прем'єр-міністром Нової Зеландії Крісом Хіпкінсом та міністром ЗС.	США Нова Зеландія	https://www.state.gov/secretary-blinkens-meeting-with-prime-minister-hipkins-of-new-zealand/

Зустріч	28.07.2023	Держсекретар США Ентоні Блінкен зустрівся із міністром закордонних справ Австралії Пенні Вонг	США Австралія	https://www.state.gov/secretary-blinkens-meeting-with-australian-foreign-minister-wong-2/
Зустріч	28.07.2023	Зустріч держсекретаря Блінкена з прем'єр-міністром Австралії Ентоні Албанізе	США Австралія	https://www.state.gov/secretary-blinkens-meeting-with-australian-prime-minister-albanese/
Зустріч	29.07.2023	Зустріч-консультація на рівні міністрів ЗС та Оборони Австралії та США (AUSMIN)	США Австралія	https://www.state.gov/joint-statement-on-australia-u-s-ministerial-consultations-ausmin-2023/
Візит	16-23.08.2023	Заступник Держсекретаря Дженкінс відвідує Велику Британію	США Британія	https://www.state.gov/under-secretary-jenkins-travels-to-romania-the-united-kingdom-and-poland/
Візит	21.08.2023	Спеціальний посланник Президента США з питань клімату Джон Керрі відвідує Велику Британію	США Британія	https://www.state.gov/special-presidential-envoy-for-climate-kerrys-travel-to-switzerland-and-united-kingdom/
Візит	01-09.09.2023	Спеціальний посланник Фаулер вирушає до Канберри, Австралія	США Австралія	https://www.state.gov/special-envoy-fowler-travels-to-canberra-australia/
Зустріч	10.09.2023	Президент Джо Байден зустрічається з прем'єр-міністром Лі Цяном на саміті G20 в Індії.	США КНР	
Зустріч	18.09.2023	Зустріч Держсекретаря Блінкена з Віце-президентом Китайської Народної Республіки (КНР) Хань Чженем в Нью-Йорку	США КНР	https://www.state.gov/secretary-blinkens-meeting-with-peoples-republic-of-china-prc-vice-president-han-zheng/
Зустріч	19.09.2023	Спеціальний посланник Президента США з питань клімату Керрі зустрівся з віце-президентом Китайської Народної Республіки (КНР) Хань Чженгом	США КНР	https://www.state.gov/special-presidential-envoy-for-climate-kerry-meets-with-the-peoples-republic-of-china-prc-vice-president-han-zheng-2/
Зустріч	22.09.2023	Зустріч Міністрів ЗС формату «Квад» в Нью-Йорку	США Австралія	https://www.state.gov/joint-readout-of-the-quad-foreign-ministers-meeting-in-new-york/
Зустріч	28.09.2023	Зустріч помічника Держсекретаря Крітенбрінка з заступником міністра закордонних справ Китайської Народної Республіки (КНР) з питань Азії Сунь Вейдуном у Вашингтоні	США КНР	https://www.state.gov/assistant-secretary-kritenbrinks-meeting-with-the-peoples-republic-of-china-prc-ministry-of-foreign-affairs-vice-foreign-minister-for-asia-sun/
Публікація заява	29.09.2023	Марка Ламберта призначено на посаду Координатор з питань Китаю та заступник помічника Державного секретаря США з питань Китаю та Тайваню	США КНР Тайвань	https://www.state.gov/introduction-of-new-china-coordinator-and-deputy-assistant-secretary-of-state-for-china-and-taiwan-mark-lambert/
Зустріч	10.10.2023	Заступник Державного секретаря США з питань економічного зростання,	США Британія	https://www.state.gov/under-secretary-fernandez-co-chairs-minerals-security-partnership-principals-meeting/

		енергетики та навколишнього середовища Хосе В. Фернандес приєднався до Державного міністра Великої Британії в Міністерстві бізнесу та торгівлі Нусрат Гані як співголова Партнерства з безпеки мінеральних ресурсів		
Заява	11.10.2023	Сполучені Штати засуджують примусову репатріацію громадянина Китайської Народної Республіки (КНР) і адвоката-правозахисника Лу Сівея до КНР з Лаосу на вимогу влади КНР.	США КНР	https://www.state.gov/on-lu-siweis-forced-repatriation/
Візит	11.10.2023	Заступник Державного секретаря з питань публічної дипломатії та зв'язків з громадськістю Ліз Аллен відвідує Фіджі, Вануату, Австралію	США Австралія Фіджі Вануату	https://www.state.gov/under-secretary-of-state-for-public-diplomacy-and-public-affairs-allen-travels-to-fiji-vanuatu-australia-and-chile/
Публікація	14.10.2023	Телефонна розмова Держсекретаря Блінкена з Директором Офісу Комісії у закордонних справах та Міністром закордонних справ Китайської Народної Республіки (КНР) Ван І	США КНР	https://www.state.gov/secretary-blinkens-call-with-peoples-republic-of-china-prc-director-of-the-office-of-the-foreign-affairs-commission-and-foreign-minister-wang-yi/
Заява	20.10.2023	Сполучені Штати запровадили санкції проти осіб, які сприяють розповсюдженню балістичних ракет (КНР)	США КНР	https://www.state.gov/united-states-sanctions-entities-contributing-to-ballistic-missile-proliferation/
Візит	21-31.10.2023	В.о. помічника держсекретаря Літлджон відвідує Австралію, Нову Каледонію та Фіджі	США Австралія Нова Каледонія Фіджі	https://www.state.gov/acting-assistant-secretary-littlejohns-travel-to-australia-new-caledonia-and-fiji/
Заява	22.10.2023	США рішуче підтримують філіппінських союзників перед обличчям постійних утисків з боку КНР у Південно-Китайському морі	США КНР	https://www.state.gov/u-s-support-for-our-philippine-allies-in-the-face-of-repeated-prc-harassment-in-the-south-china-sea/
Зустріч	25.10.2023	Зустріч Президента США Джо Байдена та Прем'єр-міністра Австралії Ентоні Албанізе у Вашингтоні протягом візиту останнього	США Австралія	
Зустріч	26-28.10.2023	Держсекретар Блінкен приймає візит директора Центральної комісії КПК у закордонних справах та міністра	США КНР	https://www.state.gov/secretary-blinken-to-host-visit-by-peoples-republic-of-china-prc-director-of-the-ccp-central-foreign-affairs-commission-and-foreign-minister-wang-yi/

		закордонних справ Китайської Народної Республіки (КНР) Ван І у Вашингтоні		
Публікація	26.10.2023	США та Австралія підписали Угоду про технологічні гарантії, пов'язані з участю США в космічних запусках з території Австралії, або Угоду між США та Австралією про технологічні гарантії. Зустріч між Держсекретарем Ентоні Блінкеном та Прем'єр-міністром Ентоні Албанізе.	США Австралія	https://www.state.gov/u-s-australia-technology-safeguards-agreement/
Зустріч	03.11.2023	Зустріч Координатора з питань Китаю Марка Б. Ламберта з Генеральним директором Міністерства закордонних справ Китайської Народної Республіки (КНР) у справах кордонів і океану Хун Ляном	США КНР	https://www.state.gov/china-coordinator-mark-b-lamberts-meeting-with-the-peoples-republic-of-china-prc-ministry-of-foreign-affairs-director-general-for-boundary-and-ocean-affairs-hong-liang/
Зустріч	07.11.2023	Зустріч помічника Держсекретаря США Меллорі Стюарт з Генеральним директором Департаменту контролю над озброєннями Міністерства закордонних справ Китайської Народної Республіки (КНР) Сунь Сяобо	США КНР	https://www.state.gov/assistant-secretary-mallory-stewarts-meeting-with-the-peoples-republic-of-chinas-prc-ministry-of-foreign-affairs-director-general-of-arms-control-sun-xiaobo/
Візит	08-10.11.2023	Поїздка помічника держсекретаря Пайетта до Оттави на кліматичну конференцію "Нарощування імпульсу до чистого нуля»	США Канада	https://www.state.gov/assistant-secretary-pyatts-travel-to-ottawa-for-the-building-momentum-toward-net-zero-conference/
Заява	08.11.2023	Зустріч міністрів ЗС G7 та їх багатостороння заява	США Канада Великобританія	https://www.state.gov/g7-japan-2023-foreign-ministers-statement/
Візит	08.-17.11.2023	Спеціальний посланник США Фінкенауер відвідує Австралію та Нову Зеландію	США Австралія Нова Зеландія	https://www.state.gov/special-envoy-finkenauers-travel-to-australia-and-new-zealand/
Публікація	13.11.2023	Телефонна розмова Держсекретаря Блінкена з новим міністром закордонних справ Великої Британії лордом Девідом Кемероном про КНР	США Британія	https://www.state.gov/secretary-blinkens-call-with-u-k-foreign-secretary-lord-ameron/
Зустріч	15.11.2023	Зустріч між Президентом США Джо Байденом та Президентом КНР Сі Цзіньпіном в рамках саміту АТЕК в Сан-Франциско	США КНР	

Конференція	17-19.11.2023	Заступник Держсекретаря Дженкінс відвідує Галіфакс, Канада, де приймає участь у Галіфакському Безпековому форумі	США Канада	https://www.state.gov/under-secretary-jenkins-travels-to-norfolk-and-newport-news-virginia-and-halifax-canada-november-15-19-2023/
Публікація	18.11.2023	Держсекретар Ентоні Блінкен проводить телефонну розмову із міністром ЗС Канади Мелані Жолі	США Канада	https://www.state.gov/secretary-blinkens-call-with-canadian-foreign-minister-july-8/
Конференція	02.12.2023	Сполучені Штати, Китайська Народна Республіка та Об'єднані Арабські Емірати провели саміт з метою прискорення дій зі скорочення викидів метану та інших парникових газів, що не містять CO2	США КНР	https://www.state.gov/accelerating-fast-mitigation-summit-on-methane-and-non-co2-greenhouse-gases/
Зустріч	07.12.2023	Зустріч між Держсекретарем Ентоні Блінкеном та міністром ЗС Девідом Кемероном	США Британія	https://www.state.gov/secretary-antony-j-blinken-and-united-kingdom-foreign-secretary-david-cameron-at-a-joint-press-availability/
Заява	15.12.2023	Заява Ентоні Блінкена з приводу змін до закону про Нац Безпеку з приводу подій в Гонконзі	США КНР	https://www.state.gov/on-hong-kong-authorities-transnational-repression/
Візит	11-12.01.2024	Заступник Держсекретаря Дженкінс відвідує Британію для просування глобальної безпеки	США Британія	https://www.state.gov/under-secretary-jenkins-travels-to-london/
Публікація	11.01.2024	США вітає відкриття першого підводного кабелю між Південною Америкою та Індо-Тихоокеанським регіоном, який проходить з Чилі, через Фр.Полінезію до Австралії	США Австралія Океанія	https://www.state.gov/welcoming-the-first-subsea-cable-between-south-america-and-the-indo-pacific-region/
Публікація	15.01.2024	США стурбовані розірванням дип відносин між Науру та Тайванем на фоні відкриття в острівній країні посольства КНР	США Науру КНР	https://www.state.gov/nauru-officially-breaks-ties-with-taiwan/
Візит	29-02.02.2024	Заступник секретаря з питань управління та ресурсів Верма відвідує Австралію та Фіджі	США Австралія Фіджі	https://www.state.gov/deputy-secretary-for-management-and-resources-vermas-trip-to-australia-fiji-and-indonesia/
Публікація	01.02.2024	Запуск Робочої групи з питань боротьби з наркотиками між США та Китайською Народною Республікою (Океанія має місце)	США КНР	https://www.state.gov/launch-of-united-states-peoples-republic-of-china-counternarcotics-working-group/
Конференція	09.02.2024	Помічник Державного секретаря США з питань конфліктів та стабілізаційних операцій Енн А. Вітковскі відвідає Велику	США Британія	https://www.state.gov/assistant-secretary-witkowskys-travel-to-the-united-kingdom/

		Британію для участі в діалозі щодо підходів до вирішення конфліктів, організованому Міністерством закордонних справ, у справах Співдружності та розвитку Великої Британії.		
Зустріч	13.02.2024	Держсекретар Ентоні Блінкен проводить зустріч із міністром ЗС Канади Мелані Жолі в Вашингтоні	США Канада	https://www.state.gov/secretary-blinkens-meeting-with-canadian-foreign-minister-joly-2/
Зустріч	16.02.2024	Зустріч Держсекретаря Блінкена з Директором Центральної комісії Комуністичної партії Китаю (КПК) у закордонних справах та Міністром закордонних справ Китаю Ван І в рамках Мюнхенської Безпекової конференції	США КНР	https://www.state.gov/secretary-blinkens-meeting-with-peoples-republic-of-china-director-of-the-chinese-communist-party-ccp-central-foreign-affairs-commission-and-foreign-minister-wang-yi-3/
Заява	16.02.2024	Спільна заява США, Великої Британії та Канади щодо протидії іноземним інформаційним маніпуляціям	США Британія Канада	https://www.state.gov/joint-statement-from-the-united-states-united-kingdom-and-canada-on-counteracting-foreign-information-manipulation/
Візит	25-27.02.2024	Спеціальний посланник президента Джон Керрі здійснює візит до Великої Британії	США Британія	https://www.state.gov/special-presidential-envoy-kerry-travels-to-the-united-kingdom/
Заява	28.02.2024	Спільна заява про підтримку принципів для 6G: безпечний, відкритий і стійкий за задумом	США Британія Австралія Канада	https://www.state.gov/joint-statement-endorsing-principles-for-6g-secure-open-and-resilient-by-design/
Публікація	28.02.2024	2024 Стратегічний політичний діалог між США та Австралією	США Австралія	https://www.state.gov/2024-u-s-australia-strategic-policy-dialogue/
Загальна кількість подій зовнішньополітичних комунікацій: 68				

Додаток 6. Контент-аналіз інформаційного агентства South China Morning Post

Дата	Опис публікації	Характер	Посилання
01.06.2023	Тихоокеанські країни стурбовані підтримкою Австралією вичерпного палива і називають це "найбільшою загрозою безпеці."	Негативна	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3222604/pacific-nations-dismayed-australias-backing-fossil-fuels-calls-it-biggest-security-threat?campaign=3222604&module=perpetual_scroll_0&pg_type=article
07.06.2023	Фіджі переосмислює свої безпекові зв'язки з Китаєм на тлі зростання напруженості в Тихоокеанському регіоні: «наші цінності відрізняються»	Негативна (для КНР)	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3223217/fiji-thinks-twice-about-its-china-security-ties-amid-rising-pacific-

			tensions?campaign=3223217&module=perpetual_scroll_0&pgtype=article
15.06.2023	США отримали "необмежений" доступ до військових баз Папуа-Нової Гвінеї, щоб послабити вплив Китаю в Тихоокеанському регіоні	Негативна (для КНР)	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3224180/us-gets-unrestricted-access-papua-new-guinea-military-bases-blunt-chinas-pacific-influence
17.06.2023	"Переважний проамериканський" тихоокеанський нахил Південної Кореї викликає тривогу в Китаю: "це може стати кошмаром"	Негативна (для КНР)	https://www.scmp.com/week-asia/politics/article/3224373/south-koreas-overwhelming-pro-us-pacific-tilt-triggers-alarm-china-could-become-nightmare
22.06.2023	Тайвань зазнає чергового дипломатичного удару, коли Фіджі висмикує вилку з розетки про зміну назви представництва	Позитивна (для КНР)	https://www.scmp.com/news/china/diplomacy/article/3225029/taiwan-suffers-another-diplomatic-blow-fiji-pulls-plug-representative-offices-name-change
28.06.2023	Міністр оборони Австралії відвідав Соломонові острови для переговорів з питань безпеки на тлі зростаючої ролі поліції Китаю	Негативна	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3225794/australian-defence-minister-solomon-islands-security-talks-amid-chinas-growing-police-role
03.07.2023	Госпітальне судно ВМС Китаю прямує до Тихого океану із зупинками на Кірібаті, Соломонових островах, Тонга та Вануату, щоб продемонструвати "мирний розвиток" армії.	Позитивна	https://www.scmp.com/news/china/military/article/3226402/chinese-navy-hospital-ship-heads-pacific-show-militarys-peaceful-development
10.07.2023	Президент Китаю Сі Цзіньпін обіцяє економічну та технічну допомогу Соломоновим Островам в рамках «стратегічного партнерства» в рамках зустріч із Прем'єром Соломонових островів. Останній вважає, що зміна ЗП пріоритетів на КНР була правильним рішенням.	Позитивна	https://www.scmp.com/news/china/diplomacy/article/3227221/chinas-xi-jinping-pledges-economic-tech-aid-solomon-islands-strategic-partnership-takes
12.07.2023	Байден обрав фахівця з Китаю на посаду посла на Маршаллових островах	Негативна (для КНР)	https://www.scmp.com/news/china/diplomacy/article/3227372/biden-nominates-china-specialist-be-ambassador-strategic-marshall-islands
12.07.2023	Австралія закликає Китай "забезпечити прозорість" намірів щодо поліцейського пакту на Соломонових островах. Міністерство закордонних справ Нової Зеландії також висловило занепокоєння.	Негативна (для КНР)	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3227381/australia-calls-china-provide-transparency-intentions-solomon-islands-police-pact
14.07.2023	Соломонові Острови заявили критикам, що угода з китайською поліцією не є "загрозою миру в Тихоокеанському регіоні"	Позитивна	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3227633/solomon-islands-tells-critics-china-police-deal-not-threat-pacific-region-peace
14.07.2023	США вкладають більше грошей і персоналу в посольства на островах Тихого океану на тлі боротьби з Китаєм за вплив	Негативна (для КНР)	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3227671/us-pours-more-money-manpower-pacific-island-embassies-amid-battle-china-influence
17.07.2023	Прем'єр-міністр Нової Зеландії Кріс Гіпкінс заявив, що Тихоокеанський регіон став менш безпечним через напористість Китаю	Негативна (для КНР)	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3227931/new-zealand-pm-chris-hipkins-says-pacific-region-less-secure-due-chinas-assertiveness

19.07.2023	Новозеландсько-китайські відносини: Імідж "слабкої ланки" Веллінгтона у фокусі уваги, оскільки західні союзники проводять яструбину лінію щодо Пекіна	Позитивна (для КНР)	https://www.scmp.com/week-asia/politics/article/3228136/new-zealand-china-relations-wellingtons-weakest-link-image-focus-western-allies-pursue-hawkish-line
19.07.2023	Маршаллові острови вимагають від США вибачень і повної компенсації за шкоду від 67 ядерних випробувань	Позитивна (для КНР)	https://www.scmp.com/news/world/united-states-canada/article/3228166/marshall-islands-seeks-us-apology-and-full-compensation-damage-its-67-nuclear-tests
25.07.2023	Американсько-китайські зв'язки набувають все більшого значення, оскільки Блінкен готується до швидкого повернення в Азійсько-Тихоокеанський регіон з туром по Тонга, Новій Зеландії, Австралії. Держсекретар США повертається до регіону, щоб відкрити нове посольство в Тонга - і підштовхнути Нову Зеландію "стати в чергу"	Позитивна Та негативна	https://www.scmp.com/week-asia/politics/article/3228819/us-china-ties-loom-large-blinken-readies-rapid-asia-pacific-return-tonga-new-zealand-australia
26.07.2023	Закривавлений прем'єр-міністр Фіджі скасував візит до Китаю та можливу зустріч із Сі після травми голови: «Я спіткнувся»	Негативна	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3228896/blood-stained-fiji-pm-cancels-china-trip-potential-xi-meeting-after-head-injury-i-tripped
26.07.2023	Держсекретар США виступив з різким попередженням щодо допомоги та інвестицій з боку Пекіна, перебуваючи в тихоокеанській країні на відкритті нового посольства	Позитивна	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3228942/us-china-relations-blinken-tonga-calls-out-predatory-chinas-problematic-behaviour
27.07.2023	Глава Пентагону заявив, що США розмістять корабель берегової охорони в Папуа-Новій Гвінеї, але без постійної військової бази на тлі напруженості у відносинах з Китаєм	Негативна Позитивна	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3229080/austin-says-us-deploy-coastguard-ship-papua-new-guinea-no-permanent-military-base-amid-china
02.08.2023	Опозиційна партія Нової Зеландії відкидає критику, що її дорожній план призведе до китайської боргової пастки	Позитивна (для КНР)	https://www.scmp.com/week-asia/politics/article/3229748/new-zealand-opposition-party-rejects-criticism-its-road-plan-will-lead-chinese-debt-trap
09.08.2023	Прагнення Австралії стати "багатостороннім гравцем" в Індо-Тихоокеанському регіоні під загрозою через брак фінансування	Позитивна (для КНР)	https://www.scmp.com/week-asia/politics/article/3230428/australias-bid-become-multilateral-player-indo-pacific-risk-over-lack-funding
17.08.2023	2 члени Палати представників США відвідали Соломонові острови, але прем'єр-міністр "недоступний" для зустрічі	Позитивна (для КНР)	https://www.scmp.com/news/china/article/3231344/2-us-house-members-visit-solomon-islands-prime-minister-unavailable-meeting
04.09.2023	Вануату замінює прозахідного прем'єр-міністра Калсакау на Сато Кілмана, який прагне тісніших зв'язків з Пекіном, на тлі суперництва між Китаєм і США в Тихоокеанському регіоні	Позитивна (Для КНР)	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3233350/vanuatu-replaces-pro-west-pm-kalsakau-sato-kilman-who-wants-closer-beijing-ties-amid-china-us
19.09.2023	Джо Байден зустрінеться з острівними державами Тихого океану, лідери яких прагнуть "капіталізувати" увагу США і Китаю	Негативна (Для КНР)	https://www.scmp.com/news/china/diplomacy/article/3234994/joe-biden-meet-pacific-island-nations-leaders-seek-capitalise-us-china-attention

23.09.2023	Соломонові острови приєдналися до Китаю, який критикує Японію за витік води з Фукушіми	Позитивна (для КНР)	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3235571/solomon-islands-joins-china-blasting-japan-over-fukushima-water-release
25.09.2023	США "знову в силі" в Тихоокеанському регіоні: Байден приймає регіональних лідерів на саміті, обіцяє відкрити посольства після дипломатичного тиску Китаю	Негативна Для КНР	https://www.scmp.com/news/china/article/3235655/us-back-force-pacific-biden-hosts-regional-leaders-summit-vows-reopen-embassies-following-chinas
25.09.2023	Крихітні Острови Кука, Ніуе отримують посольства США на тлі активізації зусиль Байдена в Тихоокеанському регіоні	Негативна для КНР	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3235670/tiny-cook-islands-niue-get-us-embassies-amid-bidens-powered-pacific-push
26.09.2023	Джо Байден оголосив про допомогу тихоокеанським країнам, посольства на саміті в США, в той час як прем'єр-міністр Соломонових Островів відсутній	Негативна Та позитивна	https://www.scmp.com/news/china/article/3235792/joe-biden-unveils-pacific-nations-aid-embassies-us-hosted-summit-solomon-islands-pm-sits-out
28.09.2023	Прем'єр-міністр Соломонових Островів Соґаваре заявив, що проігнорував саміт США-Тихоокеанський регіон, щоб уникнути «лекцій»	Позитивна Для КНР	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3236051/solomon-islands-pm-sogavare-says-he-snubbed-us-pacific-summit-avoid-lecture
29.09.2023	Китайсько-американські відносини: Дипломати Пекіна і Вашингтона, які курують азійські справи, зустрілися на знак більш відкритої комунікації	Позитивна	https://www.scmp.com/news/china/diplomacy/article/3236242/china-us-ties-beijing-and-washington-diplomats-overseeing-asian-affairs-meet-sign-more-open
03.10.2023	Угода США з Маршалловими островами втратила чинність без поновлення, але переговори щодо Кофи тривають; Мікронезія та Палау підтверджують зв'язки	Позитивна Для КНР	https://www.scmp.com/news/china/article/3236569/us-deal-marshall-islands-lapses-without-renewal-talks-continue
18.10.2023	США уклали військову угоду на Маршаллових островах, стримуючи Китай у стратегічно важливому Тихоокеанському регіоні	Негативна Для КНР	https://www.scmp.com/news/china/article/3238299/us-secures-marshall-islands-military-deal-keeps-china-bay-strategically-vital-pacific-region
18.10.2023	Прем'єр-міністр Фіджі заявив Австралійському колезі, що "ми дружні з Китаєм зараз і США завжди" на тлі закликів до миру в Тихому океані	Позитивна	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3238323/fiji-pm-tells-australia-were-friendly-china-now-and-us-always-amid-calls-peace-pacific
25.10.2023	США та Австралія мають намір оголосити спільний інфраструктурний план для тихоокеанських острівних держав	Позитивна Та негативна для КНР	https://www.scmp.com/news/china/article/3239064/us-and-australia-set-announce-joint-infrastructure-plan-pacific-island-nations
31.10.2023	Тихоокеанська допомога Китаю здебільшого йде його союзникам (Соломонові острови, Кірибаті, Науру тощо), - австралійський аналітичний центр	Позитивна для КНР Та негативна	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3239795/chinas-pacific-aid-mostly-goes-its-allies-australian-think-tank-says
06.11.2023	У єдності тихоокеанських островів з'являються тріщини, коли 3 лідери(П.-Н. Гвінея, Вануату та Соломонові Острови) пропускають щорічну зустріч блоку на тлі суперництва між США та Китаєм	Позитивна для КНР Негативна	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3240480/cracks-emerge-pacific-island-unity-3-leaders-skip-annual-bloc-meeting-amid-us-china-rivalry
13.11.2023	Кліматична угода Тувалу з Австралією передбачає "компроміс", оскільки Китай поглиблює тихоокеанські зв'язки	Негативна для КНР	https://www.scmp.com/week-asia/politics/article/3241372/tuvalu-climate-deal-australia-comes-trade-china-deepens-pacific-ties

21.11.2023	Нехай ігри розпочнуться: Соломонові острови приймають спортивні змагання Тихоокеанських ігор, які в основному оплачує Китай	Позитивна Для КНР	https://www.scmp.com/week-asia/politics/article/3242249/let-games-begin-solomon-islands-hosts-pacific-games-sports-event-mostly-paid-china
22.11.2023	Після Австралії Фіджі сподівається на допомогу Китаю у будівництві порту та суднобудівного заводу	Позитивна Для КНР	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3242408/after-australia-fiji-looks-china-help-port-shipyard-project
27.11.2023	За допомогою Китаю Фіджі сподівається досягти рисової самодостатності протягом 20 років	Позитивна для КНР	https://www.scmp.com/week-asia/economics/article/3242815/chinas-help-fiji-targets-self-sufficiency-rice-20-years
28.11.2023	Зв'язки Нової Зеландії з Пекіном залишатимуться "послідовними" навіть після повернення китайського яструба на посаду міністра закордонних справ	Позитивна для КНР	https://www.scmp.com/week-asia/politics/article/3242989/new-zealands-beijing-ties-remain-consistent-even-china-hawk-returns-foreign-minister
28.11.2023	Китай не націлений на зв'язки Австралії з тихоокеанськими островами, заявляє високопоставлений чиновник Комуністичної партії	Позитивна	https://www.scmp.com/news/china/diplomacy/article/3243141/china-not-targeting-australias-pacific-island-ties-says-senior-communist-party-official
29.11.2023	Фіджі просить Китай модернізувати "стратегічно важливі" порти, незважаючи на зростання боргових проблем	Позитивна для КНР	https://www.scmp.com/week-asia/economics/article/3243118/fiji-woos-china-upgrade-strategically-important-ports-even-debt-concerns-mount
02.12.2023	Екс-президент Мікронезії закликає США виконати обіцянку щодо фінансування та попереджає про посилення впливу Китаю в Тихоокеанському регіоні	Негативна для КНР	https://www.scmp.com/news/china/diplomacy/article/3243627/ex-president-micronesia-urges-us-live-funding-promise-warns-chinas-influence-drive-pacific
07.12.2023	Австралія укладає угоду про безпеку Папуа-Нової Гвінеї, посилюючи боротьбу за вплив з Китаєм в Тихому океані	Негативна для КНР	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3244147/australia-seals-papua-new-guinea-security-deal-ups-battle-influence-china-pacific
09.12.2023	Незважаючи на історичний пакт між Канберрою і Порт-Морсбі, Китай залишається "альтернативним партнером" для тихоокеанських країн.	Позитивна	https://www.scmp.com/week-asia/politics/article/3244443/us-chinas-tense-pacific-power-play-persist-after-australia-papua-new-guinea-security-pact
11.12.2023	Папуа-Нова Гвінея "тримає" Китай за економіку, США - за зовнішню оборону, Австралію - за внутрішню безпеку: ПРЕМ'ЄР-МІНІСТР	Позитивна для КНР	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3244600/png-keeps-china-economy-us-external-defence-australia-internal-security-pm
13.12.2023	Прокитайський прем'єр-міністр Соломонових Островів атакує "брехню" Заходу, втручання у запуск кампанії з перевиборів: «Ми повинні прокинутися»	Позитивна для КНР	https://www.scmp.com/news/asia/southeast-asia/article/3244911/solomon-islands-pro-china-pm-attacks-west-lies-interference-fiery-launch-re-election-bid-we-must
11.01.2024	Китай висловив протест Папуа-Новій Гвінеї через заворушення, які завдали шкоди китайським магазинам і поранили її громадян	Негативна для КНР	https://www.scmp.com/news/china/diplomacy/article/3248093/china-protests-papua-new-guinea-over-riots-damaged-chinese-stores-and-injured-its-citizens
17.01.2024	Не потрібно "тривожитися" через зростаючу присутність Китаю в Тихому океані, - посол в Австралії	Позитивна	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3248721/no-need-be-anxious-over-chinas-growing-pacific-presence-envoy-tells-australia

23.01.2024	Австралія заявляє, що не втручатиметься, якщо союзник Тайваню Тувалу переведе дипломатичні відносини з Пекіном	Позитивна для КНР	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3249436/australia-says-it-wont-interfere-if-taiwan-ally-tuvalu-shifts-diplomatic-ties-beijing
24.01.2024	Міністри закордонних справ Китаю і Науру зустрілися в Пекіні, щоб підтримати зміну дипломатичної лояльності від Тайваню	Позитивна для КНР	https://www.scmp.com/news/china/diplomacy/article/3249630/china-nauru-foreign-ministers-meet-beijing-shore-shift-diplomatic-allegiance-away-taiwan
27.01.2024	Про-тайванський прем'єр-міністр Тувалу Каусеа Натано втрачає місце на виборах, за якими пильно стежить Пекін, США	Позитивна для КНР	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3249991/tuvalu-pro-taiwan-pm-kausea-natano-loses-seat-election-keenly-watched-beijing-us
29.01.2024	Китай, Папуа-Нова Гвінея ведуть переговори про співпрацю з поліцією та безпеку після смертоносних заворушень	Позитивна	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3250162/china-papua-new-guinea-talks-policing-security-cooperation-after-deadly-riots
05.02.2024	Остерігайтеся "брехливих обіцянок" Китаю щодо угоди про безпеку Папуа-Нової Гвінеї, попереджає американський чиновник	Негативна	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3250941/beware-chinas-false-promise-papua-new-guinea-security-deal-us-official-warns
09.02.2024	Австралія сподівається "по-справжньому підняти" зв'язки з Папуа-Новою Гвінеєю на тлі занепокоєння Китаю, розширює регбійну дипломатію	Позитивна	https://www.scmp.com/week-asia/politics/article/3251443/australia-hopes-really-elevate-ties-papua-new-guinea-amid-china-concerns-extends-rugby-diplomacy
14.02.2024	Прокитайський лідер Соломонових Островів обіцяє продовжувати балансувати з Австралією, прагнучи переобратися на другий термін	Позитивна	https://www.scmp.com/news/china/diplomacy/article/3251860/solomon-islands-pro-china-leader-pledges-continue-balancing-act-australia-he-seeks-re-election
15.02.2024	США все ще шукають затримку з фінансуванням тихоокеанських островів, незважаючи на лобістський тиск Китаю в регіоні - високопоставлений дипломат	Негативна Позитивна для КНР	https://www.scmp.com/news/china/article/3251992/us-still-seeks-delayed-pacific-islands-funds-amid-chinas-lobbying-push-region-senior-diplomat
16.02.2024	Президент Палау погрожує розворотом до Пекіна, якщо американські кошти будуть надалі затримуватися	Позитивна для КНР	https://www.scmp.com/news/china/diplomacy/article/3252122/palaus-president-raises-threat-pivot-beijing-if-us-funds-are-delayed-further
21.02.2024	Відносини США і Китаю: як фінансова криза в Тихоокеанському регіоні "грає на руку" Пекіну	Негативна	https://www.scmp.com/week-asia/politics/article/3252597/us-china-relations-how-washingtons-pacific-funding-crunch-plays-right-beijings-hands
23.02.2024	Китайська поліція працює в Кірібаті, оскільки Пекін розширює безпекові зв'язки в Тихоокеанському регіоні, щоб протистояти впливу США	Позитивна для КНР	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3252940/chinese-police-work-kiribati-beijing-expands-pacific-security-ties-counter-us-influence
26.02.2024	Зв'язки Тувалу з Тайванем в рівновазі, оскільки тихоокеанська країна отримала нового прем'єр-міністра	Позитивна	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3253174/tuvalu-taiwan-ties-balance-pacific-nation-gets-new-prime-minister

29.02.2024	Австралійський міністр заявив, що Китай не відіграє "жодної ролі" в охороні тихоокеанських островів	Негативна	https://www.scmp.com/news/asia/australasia/article/3253656/no-role-china-policing-pacific-islands-australian-minister-says
------------	---	-----------	---

Загальна кількість висвітлення Океанії з Китайської перспективи: 62

Додаток 7. Контент-аналіз інформаційного агентства The Diplomat

Дата	Опис публікації	Характер	Посилання
02.06.2023	В Новій Каледонії все ще прагне незалежності від Франції: відносини погіршуються. Потенційно може зіграти на руку КНР	Негативна	https://thediplomat.com/2023/06/new-caledonias-flnks-still-seeking-independence/
02.06.2023	Договір про відкрите море: Високе замовлення на імплементацію?	Негативна	https://thediplomat.com/2023/06/the-high-seas-treaty-a-tall-order-for-implementation/
07.06.2023	Уряд Фіджі завершує роботу над оборонною угодою з Новою Зеландією, хоча й розглядає можливість розірвання угоди про співпрацю поліції з Китаєм від 2011 року.	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/06/fiji-reconsiders-security-ties-with-china-amid-pacific-tensions/
09.06.2023	Нова Зеландія та Франція: Спільні амбіції для Індо-Тихоокеанського регіону	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/06/new-zealand-and-france-a-shared-ambition-for-the-indo-pacific/
10.06.2023	Дихотомія політики стримування Австралії: АУКУС	Негативна	https://thediplomat.com/2023/06/australias-deterrence-dichotomy/
12.06.2023	Прем'єр-міністр Нової Зеландії здійснить свій перший візит до Китаю наприкінці місяця з торговою місією	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/06/what-to-expect-from-chris-hipkins-trip-to-china/
15.06.2023	Чи переграв Китай у Тихоокеанському регіоні? Фіджі оголосили про перегляд угоди про безпеку з Китаєм від 2011 року якраз перед підписанням нової оборонної угоди з Новою Зеландією. Це був тонкий, але чіткий сигнал Пекіну.	Позитивна Негативна	https://thediplomat.com/2023/06/has-china-overplayed-its-hand-in-the-pacific/
16.06.2023	Лідер Палау наголошує на необхідності допомоги США для стримування Китаю в Тихому океані. Президент Палау Сурангел Віппс-молодший заявив, що три китайські судна здійснили "непрохані" заходи у воді його країни відтоді, як він вступив на посаду у 2021 році.	Негативна	https://thediplomat.com/2023/06/palau-leader-stresses-need-for-us-help-to-deter-china-in-the-pacific/
20.06.2023	Камілла Пол з комітету Острівного Партнерства США зазначає, що невирішені питання ризикують поставити під загрозу прогрес Вашингтону в реалізації Стратегії Тихоокеанського партнерства.	Негативна	https://thediplomat.com/2023/06/camilla-pohle-on-the-risk-of-the-us-under-delivering-in-the-pacific-islands/
28.06.2023	Успішна зустріч Кріса Хіпкінса з Сі Цзінпінгом. Китай продовжує вихвалити Нову Зеландію як лідера у відносинах з розвиненими країнами - контрастний приклад для інших країн Заходу.	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/06/chris-hipkins-successful-meeting-with-xi-jinping/

30.06.2023	Нещодавно посилені військові зв'язки з Фіджі та Японією контрастують з дружньою зустріччю прем'єр-міністра Гіпкінса з китайським лідером Сі Цзінпінгом.	Позитивна та негативна	https://thediplomat.com/2023/06/new-zealands-deft-realpolitik-on-display/
11.07.2023	Прем'єр-міністр Соломонових Островів відвідав Китай через 1 рік після підписання суперечливого пакту про безпеку	Негативна	https://thediplomat.com/2023/07/solomon-islands-pm-visits-china-1-year-after-controversial-security-pact/
11.07.2023	Що означає етнічний націоналізм Китаю для Австралії	Негативна	https://thediplomat.com/2023/07/what-chinas-ethnic-nationalism-means-for-australia/
21.07.2023	Історичний тихоокеанський візит президента Макрона: Сигнал про регіональне посилення Франції	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/07/president-macrons-historic-pacific-visit-a-signal-of-frances-regional-step-up/
22.07.2023	Політичні ризики зірвання однієї з найважливіших стратегічних угод Америки. Китай є найбільшим переможцем у нинішній залізничній катастрофі, якою є переговори щодо СОФА між Маршалловими островами і Сполученими Штатами.	Негативна	https://thediplomat.com/2023/07/politics-risk-derailing-one-of-americas-most-important-strategic-agreements/
24.07.2023	Тривають багатонаціональні навчання "Талісман шабля"	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/07/multinational-talisman-sabre-exercises-underway/
25.07.2023	Захищаючи нашу "таонгу": як Нова Зеландія може сприяти регіональній стабільності	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/07/protecting-our-taonga-how-new-zealand-can-contribute-to-regional-stability/
26.07.2023	Ендшпіль Ентоні Блінкена для Нової Зеландії. У США ще є час, щоб вплинути на траєкторію зовнішньої політики Нової Зеландії.	Позитивна Та негативна	https://thediplomat.com/2023/07/antony-blinkens-endgame-for-new-zealand/
31.07.2023	Чи може Китай забезпечити те, чого хочуть Соломонові Острови?	Негативна	https://thediplomat.com/2023/08/can-china-deliver-what-solomon-islands-wants/
02.08.2023	Комітет Сенату Австралії рекомендує уряду поширити заборону TikTok на WeChat через шпигування КНР	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/08/australian-senate-committee-recommends-government-ban-on-tiktok-be-extended-to-wechat/
12.08.2023	Розвідувальне агентство Нової Зеландії звинуватило Китай, Росію та Іран в іноземному втручанні	Негативна	https://thediplomat.com/2023/08/new-zealand-intelligence-agency-accuses-china-russia-and-iran-of-foreign-interference/
16.08.2023	Вотум недовіри у Вануату провалився. Незважаючи на результат вотуму недовіри, немає сумнівів, що постійні політичні перепалки - як з боку законодавців, так і з боку міжнародних гравців - завдають шкоди внутрішній політиці Вануату.	Негативна	https://thediplomat.com/2023/08/no-confidence-vote-in-vanuatu-fails/
21.08.2023	Навчання "Малабар" об'єднали в Австралії чотири флотилії країн-учасників	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/08/malabar-exercise-brings-quad-navies-together-in-australia/
23.08.2023	Політика та геополітика жіночого спорту в Тихоокеанському регіоні	Позитивна та негативна	https://thediplomat.com/2023/08/the-politics-and-geopolitics-of-womens-sport-in-the-pacific/
28.08.2023	Для Передової групи країн Меланезії Західне Папуа є викликом. Рух за незалежність Західного Папуа знову не зміг	Позитивна та негативна	https://thediplomat.com/2023/08/for-the-melanesian-spearhead-group-west-papua-presents-a-challenge/

	отримати членство в БГЗО, що підкреслює конкуруючі стратегічні інтереси членів.		
28.08.2023	8 морських піхотинців США залишаються в лікарні після того, як під час навчань в Австралії 3 загинули в авіакатастрофі	Негативна	https://thediplomat.com/2023/08/8-us-marines-remain-in-hospital-after-fiery-aircraft-crash-killed-3-during-drills-in-australia/
29.08.2023	Китайські інвестиції стають політичними в Новій Зеландії	Негативна	https://thediplomat.com/2023/08/chinese-investment-becomes-political-in-new-zealand/
29.08.2023	США отримали дозвіл на застосування морського права навколо Палау, оскільки Вашингтон змагається з Китаєм за вплив у Тихому океані	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/08/us-given-ok-to-enforce-maritime-law-around-palau-as-washington-vies-with-china-for-pacific-influence/
01.09.2023	Чи зроблять нормативні отруйні пігулки AUKUS мертвими після прибуття? Настав час розглянути нові, креативні рішення для довготривалих регуляторних та бюрократичних перешкод, які, якщо їх не усунути, можуть приректи АУКУС на загибель.	Негативна	https://thediplomat.com/2023/09/will-regulatory-poison-pills-render-aukus-dead-on-arrival/
07.09.2023	Калсакау пішов у відставку, оскільки вищий суд Вануату розглядає питання про вотум недовіри, надавши дорогу про-китайському Кілману	Негативна	https://thediplomat.com/2023/09/kalsakau-out-as-top-vanuatu-court-weights-in-on-no-confidence-vote/
14.09.2023	Краще пізно, ніж ніколи: Південна Корея та Нова Зеландія у південній частині Тихого океану. Сеул і Веллінгтон запізналися на індо-тихоокеанську вечірку, але тепер мають шанс продемонструвати середню силу.	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/09/better-late-than-never-south-korea-and-new-zealand-in-the-south-pacific/
15.09.2023	Через 2 роки AUKUS продовжує викликати питання. Китай, очевидно, має занепокоєння щодо пакту про безпеку, але так само занепокоєні деякі друзі і партнери Австралії, а також самі австралійці.	Негативна	https://thediplomat.com/2023/09/2-years-on-aukus-continues-to-raise-questions/
16.09.2023	ВМС Китаю в тихоокеанських острівних портах. Огляд візитів ВМС Народно-визвольної армії Китаю до портів Океанії	Позитивна негативна	https://thediplomat.com/2023/09/chinas-navy-in-pacific-island-ports/
21.09.2023	Канада і Нова Зеландія повинні розглянути можливість приєднання до Компоненту 2 AUKUS. Приєднання до другого компоненту пакту безпеки не змінить принципово ставлення китайських політиків до обох країн.	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/09/canada-and-new-zealand-need-to-consider-joining-pillar-2-of-aukus/
22.09.2023	Чого очікувати від 2-го саміту США та Тихоокеанських островів. Майбутній саміт є головною подією у вибуховому відновленні відносин Вашингтону з тихоокеанськими островами.	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/09/what-to-expect-from-the-2nd-us-pacific-islands-summit/
28.09.2023	Тихоокеанська політика США просувається вперед завдяки успішному другому саміту. Незважаючи на внутрішньополітичні перешкоди, участь Байдена у другому саміті США - Тихоокеанські острови віталася, так само як і	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/09/us-pacific-policy-forges-ahead-with-successful-2nd-summit/

	нещодавно оголошені фонди, ініціативи та розширення дипломатичної присутності.		
29.09.2023	Що може змінити австралійська допомога розвитку? Як багата країна в регіоні, що розвивається, Австралія може і повинна робити більше, щоб допомогти своїм регіональним сусідам у розвитку.	Позитивна Та негативна	https://thediplomat.com/2023/09/what-difference-can-australian-development-assistance-make/
07.10.2023	Зміна клімату в центрі китайсько-американської конкуренції. Зміна клімату в Індо-Тихоокеанському регіоні матиме дуже реальний вплив на результат будь-якого потенційного конфлікту між великими державами в регіоні.	Негативна	https://thediplomat.com/2023/10/centering-climate-change-in-the-china-us-competition/
12.10.2023	Чен Лей, журналіст, ув'язнений на 3 роки в Китаї, повернувся до Австралії	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/10/cheng-lei-journalist-detained-for-3-years-in-china-returns-to-australia/
13.10.2023	Дипломатія розвитку в мілітаризованому Тихоокеанському регіоні. Якщо Австралія і Сполучені Штати справді прагнуть мирного Тихого океану, вони повинні з таким же ентузіазмом ставитися до міжнародного розвитку в регіоні, як і до співпраці в галузі безпеки.	Негативна	https://thediplomat.com/2023/10/the-case-for-development-diplomacy-in-a-militarized-pacific/
17.10.2023	У Новій Зеландії змінився уряд. 14 жовтня Нова Зеландія обрала Крістофера Лаксона з Національної партії прем'єр-міністром після шести років правління лейбористів.	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/10/new-zealand-gets-a-change-of-government/
19.10.2023	Під час візиту до Австралії прем'єр-міністр Фіджі закликав до "океану миру	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/10/during-australia-visit-fijian-prime-minister-calls-for-ocean-of-peace/
19.10.2023	Австралія повинна підтримати вступ Японії та Південної Кореї до AUKUS. Великобританія та США виявляють все більшу зацікавленість у залученні держав Північно-Східної Азії до складу AUKUS. Чому Австралія вагається?	Позитивна Та негативна	https://thediplomat.com/2023/10/australia-should-support-japan-and-south-koreas-accession-into-aucus/
26.10.2023	Прем'єр-міністр Австралії Албанізе розпочав державний візит до США	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/10/australias-pm-albanese-starts-state-visit-to-the-us/
26.10.2023	Зовнішньополітичний курс Нової Зеландії залишається невизначеним за нового коаліційного уряду	Негативна	https://thediplomat.com/2023/10/new-zealands-foreign-policy-direction-uncertain-under-new-coalition-government/
06.11.2023	Головоломка зовнішньої політики перед новим урядом Нової Зеландії. Вінстон Пітерс знову може відігравати важливу роль у зовнішній політиці.	Позитивна та негативна	https://thediplomat.com/2023/11/the-foreign-affairs-puzzle-facing-new-zealands-new-government/
06.11.2023	Тихоокеанський регіон бореться з великим китайсько-американським розколом. Члени Форуму тихоокеанських островів стикаються з непростими розмовами про гострі відносини між Китаєм і США та їх вплив на регіон.	Негативна	https://thediplomat.com/2023/11/pacific-wrestles-with-the-great-china-us-divide/
07.11.2023	Чи може зустріч лідерів ФТО розірвати цикл після чергової невдачі Кліматичного фонду? Зустріч лідерів ФТО - це	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/11/can-the-pif-leaders-meeting-break-the-cycle-after-another-climate-fund-setback/

	важливий шанс підштовхнути світ до дій щодо Фонду кліматичних втрат і збитків після десятиліть боротьби за справедливість.		
08.11.2023	Під час візиту до Китаю та зустрічі із Сі Цзінпінгом прем'єр-міністр Австралії закликав до відновлення "вільної та безперешкодної торгівлі	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/11/during-china-visit-australias-pm-calls-for-free-and-unimpeded-trade-to-resume/
10.11.2023	Геополітика на Тихоокеанських іграх 2023 року. Ігри 2023 року, які прийматимуть Соломонові острови, підкреслюють зростаючу роль Китаю в острівних країнах Тихого океану.	Негативна	https://thediplomat.com/2023/11/geopolitics-in-the-2023-pacific-games/
16.11.2023	Австралія і Тувалу: складнощі кліматичного притулку	Негативна	https://thediplomat.com/2023/11/australia-and-tuvalu-the-complexities-of-climate-refuge/
17.11.2023	АТЕС - головна втрачена можливість для нового уряду Нової Зеландії. Новий прем'єр-міністр Крістофер Луксон вирішив пропустити саміт АТЕС цього тижня, вирішивши залишитися в Окленді для продовження коаліційних переговорів.	Негативна	https://thediplomat.com/2023/11/apec-is-a-major-missed-opportunity-for-new-zealands-new-government/
17.11.2023	Що думають союзники США в Індо-Тихоокеанському регіоні про саміт Байдена і Сі?	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/11/what-do-us-indo-pacific-allies-think-of-the-biden-xi-summit/
17.11.2023	Що далі для Австралії та Китаю після відлиги? Сі назвав нещодавній візит Албанезе "новою відправною точкою", але новою відправною точкою для чого саме?	Позитивна Та негативна	https://thediplomat.com/2023/11/after-the-thaw-whats-next-for-australia-and-china/
29.11.2023	Зростаючі хвилі, зростаючі рішення: Інноваційні стратегії Тувалу з адаптації до зміни клімату	Позитивна Та негативна	https://thediplomat.com/2023/11/rising-tides-rising-solutions-tuvalu-innovative-climate-adaptation-strategies/
04.12.2023	З новим урядом Нова Зеландія перезавантажує зовнішню політику щодо AUKUS	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/12/with-new-government-new-zealands-foreign-policy-resets-on-aucus-gaza-and-ukraine/
05.12.2023	Чому Сполученим Штатам потрібне посольство в Тувалу. Тувалу, найменш відвідувана і четверта за величиною країна у світі, можливо, не у всіх на слуху, але вона має величезний потенціал.	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/12/why-the-united-states-needs-an-embassy-in-tuvalu/
07.12.2023	Дипломатія безпеки тихоокеанських острівних країн, що гойдається. Безпекова співпраця з Китаєм та Австралією - це далеко не гра з нульовою сумою.	Негативна	https://thediplomat.com/2023/12/pacific-island-countries-seesawing-security-diplomacy/
13.12.2023	Розчарований Тихий океан спостерігає, як розгортаються події COP28. Для острівних країн Тихого океану загроза підвищення рівня моря через зміну клімату вже стала реальністю.	Негативна	https://thediplomat.com/2023/12/a-disappointed-pacific-watches-cop28-unfold/
19.12.2023	Як грім серед ясного неба: Відповідь на виклики морській безпеці Австралії. Австралія має можливість відігравати більш активну роль у координації регіональних рамок для вирішення проблем безпеки в багатьох сферах.	Позитивна та негативна	https://thediplomat.com/2023/12/out-of-the-blue-rising-to-the-challenges-of-australias-maritime-security/

21.12.2023	Нова Зеландія відмовляється від прав корінних народів та тихоокеанських пріоритетів у зовнішній політиці. Зовнішньополітичні пріоритети нового уряду можуть поставити під загрозу відносини Нової Зеландії з тихоокеанськими острівними країнами.	Негативна	https://thediplomat.com/2023/12/new-zealand-abandons-indigenous-rights-and-pacific-priorities-in-foreign-policy/
28.12.2023	Роль Берегової охорони США в блакитній частині Тихого океану зростає. Сполучені Штати посилили свою присутність в Океанії завдяки постійному розгортанню в регіоні нового катера Берегової охорони США	Позитивна	https://thediplomat.com/2023/12/us-coast-guards-role-in-the-blue-pacific-on-the-rise/
29.12.2023	Які ризики можуть порушити австралійсько-китайську розрядку в 2024 році?	Негативна	https://thediplomat.com/2023/12/what-risks-upsetting-the-australia-china-detente-in-2024/
16.01.2023	Науру переключає зв'язки з Тайбею на Пекін	Негативна	https://thediplomat.com/2024/01/nauru-switches-ties-from-taipei-to-beijing/
18.01.2023	Геополітичний вплив рішення Науру	Негативна	https://thediplomat.com/2024/01/naurus-geopolitical-clout/
31.01.2023	Австралія не має плану адаптації до зміни клімату. Чому?	Негативна	https://thediplomat.com/2024/01/australia-has-no-plan-for-climate-change-adaptation-why/
06.02.2023	ANZMIN сигналізує про потенційні серйозні зміни у зовнішній політиці Нової Зеландії	Позитивна	https://thediplomat.com/2024/02/anzmin-signals-potential-major-shift-in-new-zealand-foreign-policy/
07.02.2023	Для Австралії настав час застосувати "загальнонаціональний" підхід до зовнішньої політики	Позитивна Та негативна	https://thediplomat.com/2024/02/its-time-for-australia-to-take-a-whole-of-nation-approach-to-foreign-policy/
12.02.2023	Державний візит Марапє продемонстрував дружбу між Австралією та Папуа-Новою Гвінеєю	Позитивна	https://thediplomat.com/2024/02/marapes-state-visit-puts-australia-papua-new-guinea-bonhomie-on-display/
23.02.2023	Індія та США - дві країни, з якими Нова Зеландія прагне набагато тісніших відносин - наразі є двома найбільшими перешкодами на шляху до досягнення цілей Веллінгтона в СОТ. Справа в КНР.	Негативна	https://thediplomat.com/2024/02/new-zealands-dilemma-at-the-wtos-big-meeting-in-uae/
27.02.2023	Фелеті Тео призначено новим прем'єр-міністром Тувалу. Новий уряд визначатиме долю договору про безпеку з Австралією і може переглянути зв'язки Тувалу з Тайванем.	Негативна	https://thediplomat.com/2024/02/feleti-teo-is-named-tuvalu-new-prime-minister/

Загальна кількість висвітлення Океанії з англосаксонської перспективи: 70